

لہم ولاتہدا
وچہند چیرۆکیکی دیکہش

كورتە چىرۆك

لەم وﻻتەدا و چەند چىرۆكىكى دىكەش

عەلى ئەشرف دەروېشان

لە فارسيەوہ : گوشاد حەمە سەئىد

خانه‌ی موکریانی بو چاپ و بلاوکردنه‌وه

● له‌و ولاته‌دا و چه‌ند چیرۆکیکی دیکه‌ش

● نووسینی: ع‌لی ئه‌شرف ده‌رویشیان

● وه‌رگێرانی له‌ فارسییه‌وه: گو‌شاد حه‌مه‌ سه‌عید

● نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: گۆران جه‌مال رواندزی

● به‌رگ: رێمان

● نرخ: ۳۰۰۰ دینار

● چاپی یه‌که‌م ۲۰۱۴

● تیراژ: ۷۵۰ دانه

● چاپخانه‌ی موکریانی (هه‌ولێر)

● به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه‌ی گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۶۰۸) سالی ۲۰۱۲ ی پیتی دراوه.

زنجیره‌ی کتیب (۸۲۰)

همه‌وو مافیکی بو ده‌زگای موکریانی پارێزراره

مالپه‌ر: www.mukiryani.com

ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

ناوه پڙوك

۷	پيشه كى چاپى دووهم
۹	پيناسه يهك
۱۱	چى پروويداوه دايه گيان
۱۹	نه دار
۲۵	كورته چيرۆكى نياز عه لى نه دار
۲۷	مالي تيمه
۳۵	دووماسى له ناو نو قلدان
۳۹	كا
۴۴	سى خه زنه
۴۹	كورته چيرۆكى سى خه زنه
۵۱	نه خوشى
۶۰	هاوكات له گه ل كۆخه كۆخى باو كمدا
۷۵	له گه ل كۆخه كۆخى باج
۸۰	به فرينه
۸۸	كه له قه ميش
۹۷	له م چركه ساته دا
۱۰۳	دارا
۱۱۲	بستىك داوه بهن

پیشہ کی چابی دوہم

وا دیارہ لہ چابی دوہمی ئەم کۆمەلە چیرۆکە ی عەلی ئەشرەفی دەرۆتیشیان جگە لەوەی کەمێ دەستکاری رینوسی چاپە کۆنە کەم کردووە. کەم تا کورتیک ئەگەر هەلە یەکی چابی تێدابوو بێ چاککراوە تەو بەو هیوایە هەلە ی نوێ شوی نی ئە گرتتەو.

ئەمە لە لایەکی لایەکی دیکەو لەسەر هەندی لہ چیرۆکەکانی چەند رستە یە کەم نووسیوەو ئەگەر زۆر بە قولیش نەبێ بیرورای خۆم لەمەر چیرۆکەکان دەربریوە، بەلام بە داخووە ئەو نووسینانە هەموو چیرۆکەکان ناگرتتەو. ئەمە جگە لەو نووسینە ی سەر چیرۆکی (لەگەڵ کۆخە کۆخی بامدا) کە هەر لەو سەرچاوەی کە چیرۆکە کەم لێوەرگرتووە، ئەو نووسینە شەم وەرگێراوە.

لەبیرم نەچی کە (٦) چیرۆکە کە ی دوا یی لہ چابی یە کە مە کە دا نییە و بەلام وام بە باش زانی لەگەڵ کۆمەلە چیرۆکە کە ی (لەم و لاتە دا) بە یە کە وە چاپیان بکە مە وە. ئەم کۆمەلە چیرۆکە ی دوا یی هەمان شیوازی عەلی ئەشرە فە و درێژبوونە وە ی هە تا درێژە کە یە تی، ئەمە لەگەڵ ئەو هە شدا هە ست بە گە شدا رتربوونی شیوازی و ناوەرۆکی چیرۆکەکانی دە کە ی و با یە خێ زۆر تر بە هە ردو و لایە نیان دە دا.

بەو هیوایە کی توانیبیت دەستی ئێو بە گرم و نەختی جیھانی نیو چیرۆکەکانی عەلی ئەشرەفتان نیشان دەم)، یانی بەھۆی ئەو و چیرۆکەکانی بەخەمەکانی خۆتان زیتر ئاشناکەم هیوادارم ئەم چەند لاپەرە شمان لێ قبول بکەن.

گوشاد حەمە سەعید.

٢٠١٤/١/١٧

هەولێر

پیناسەپەك

ئەوئەندەى لەبارەى عەلى ئەشەرفەفەو قەسە بەكەين هەلەدەگرى. شاىەدەش چىرۆكەكانىەتى بە راستى عەلى ئەشەرف چىرۆك نووسىكى بە توانا و وردبەين و هونەرمەندە لە دارپۆتتى رووداوەكانى دەوروبەرى بەم شىۆە هونەرى و ناوەرۆكە لە روو سادە و روون، بەلام قوول و پرمەعنايانەى كە خەمە رۆژانەپىيەكانى مرۆقى چەوساوە دەردەبەرى و پەيوەندىيە كۆمەلايەتییە نارەواكانى ريسوا دەكا.

عەلى لەبەر ئەوئەى لە خەيزانىكى هەزار و چەوساوە لە گەرەك و كۆلانە هەردەپىس و دواكەوتووەكانى كرماشان پەروەردە بوو كە تىكراى سىيانا و ئاوەرۆ پىسەكانى ئەم شارەى پىدا تىپەر بوو بە تايبەتى ئاوەرۆ (ئاشورا) كە نووسەر وئىردى سەر زمانىەتى دەيكاتە رەمى نا عەدالەتى كۆمەلايەتى و جوانترين و خۆشترين گۆرەپانى يادگار و پەروەردە بوونى رۆژانەى.

• عەلى ئەشەرف باس لە دواكەوتووترين بىرو باوەرە كۆمەلايەتییەكان دەكا كە خەلكانىك لە

نىوئەى دووئەى سەدەى بىسەمدا لە چارە سەر كەردنى گىروگرفت و ناخۆشىيەكانى ژيانىا بەكارى دەهينن...

ئەدى ئەمە نەكەن چى بەكەن؟! كە چەوسانەو بەگانە ئەم رادە هۆشيارى كۆلايەتیش هەر ئەوئەندە دەبى و ژيانى كۆمەلەش بەم جۆرە دەرواتە رى.

• کهسانی ناو چپرۆکه کان هەر له خۆی ئینجا ئەندامانی ناو خێزانه‌که‌ی ئینجا دانیشتوانی هه‌وشه‌که‌یان و ده‌رو دراوسێی گه‌ره‌که‌یانه‌وه پێک دێن، چونکه ئەمانه روونترین نمونه‌ی چه‌وسانه‌وه‌و دواکه‌وته‌یین، عه‌لی ئەشرف له لادێکانی ئی‌ران و کوردستانی له قه‌به‌لا ئی‌راندا مامۆستا بووه له‌به‌ر ئەوه به وردی باسی ژبانی لادێیی و دوا شیوه‌ی برسییه‌تی و پاشماوه‌ی دابونه‌ریته ده‌ره‌به‌گییه‌کان ده‌کا که چۆن چین و توێژه ده‌سه‌لاتداره‌کان له داپلۆسینی گیانی خه‌لکه‌که‌ن.

• منداڵ شویئیکی تایبه‌نی هه‌یه له ناو چپرۆکه‌کاندا له‌به‌ر ئەوه‌ی منداڵیش پێوه‌نده به خێزان و باوکه‌وه حالیان له حالی خێزانه‌کانیان باشت‌ر نییه .

• هەر چه‌نده عه‌لی ئەشرف به زمانی کوردی نانوسی، به‌لام لایه‌نه نه‌ته‌وايه‌تیه‌کانی خۆی له بیر نه‌چوه‌و زۆر له‌سه‌ر چه‌وسانه‌وه‌ی ئەویش ده‌رواو زۆر جار فۆلکلوری کوردی ناوچه‌ی کرماشان و وشه و په‌ندی کوردی و که‌سانێکی کورد که ره‌مزی قاره‌مانی‌تین ده‌کاته هینۆیی چپرۆکه‌کانی ..

- گوشاد -

کۆیه — ٢٨ — ١ — ١٩٨٥

چی روویداوه دایه گیان ؟

وهكو هه موو روژتيك ده رگای كرده وه. ناله ی وشك و ته زيوی (ناشورا) خو ی به ناو ژووره كه دا كرد. هات وهاواری دوو كهس دههاته گوی شهرو دهعويان بوو. دايكم ئيمه ی له سه ر چوار پا داناو. لئفه ی له هه ر چوار دهووری چوار پاوه به سه ر قاچ و شاناندا دا. من و ته كبه ر و ته سه ر ته م كاره مان زور لی خو ش دههات. تاميكي تايبه تي هه بوو. سه رما له ده رگای ژووره كه وه دههاته ژووری.

سو زی سه رما و قره قری قه له ره شان (ناشورا) ی پر كردبوو. پياويك سه ربانی ژووره كه ی به پشته بیل ده په ستیه وه. كيشكه^۲ ده نو كيان له قوروكای سه ربان ده دا. دهنگی گه نه شامی فروشی روخ (ناشورا) خه می ئيمه ی زیاتر ده كرد، چونكه پاره مان خستبووه ناو ده خيله كه مانه وه ، دايكم مالی ده ماشت^۳. به سه ر و رووی په شوكاو و قزی ئالوژكاو و لیو به باری، وهك هه موو روژتيك ئاگری له ناو مه قه له دا كرده وه. خستیه ژیر چوار پاوه. لئفه ی له سه ر چوار پاكه وه داگرته خواری سه رما مان بوو هاتینه خواره وه و تا ملمان خزاینه ژیر كورسیه كه دايكم بو نیوه رۆ سی سه لكه دانوکی له جاميكددا خوساند. ئه و كلاشانه ی كه چنی بوونی و ته واوی كرد بوو هه لی گرتن و رویشت چوو بیداته خاوه ن كاره كه ی و بیست و پینج ریال هه قده سی وه رگری و بو شه و خواردنيكي پيبكري.

۱- ناوی: ئاره رۆی سیانوی شاره كه یانه

۲- كيشكه: چوله كه

۳- ماشتن: كه سكدان، مالن

ژووره وه تاریک و بیدهنگ بوو. پرخه پرخی باو کم نه ده هات. ترو ته شقه له کانی نه بوون. شه ره کانی که له سه ر خه ر جی ر ژانه ده یکرد و ئاهانگی هه می شه بی دهنگی و نزاو پارانه وه ی پاش نویژ کردنی نه ده هات. زیل و به مه کانی دهنگی کاتی خویندنی دووعا و کتیبی دووعا:

- یا حاهه تول حاجات..

دهنگی پر له پارانه وه ی نزاکانی له گه له مه زلومی تایبه تی خو ی ، کاتیک که دایکم بو وه رگرتنی خه ر جی زوری لیده کرد و باو کیشم به ناله یه که وه ده یوت:

— عه سر ، عه سر!

یه عنی عه سر خه ر جی ده ده م. که عه سریش داده هات ده یوت

— به یانی ، به یانی.

به یانیش ده یوت:

— عه سر ، عه سر.

ئه مه ما وه ی کیشا زور عه سرو به یانی دا هات و باو کم هه می شه ده یوت پارهم نیبه و خه ر جی به نا ته واوی ده دا ، یان هه ر نه یده دا و هه می شه قه ردار بوو. هه ندی رژی ش کار ده گه یشته کوه کاری. ئیتر باو کم وه که ئه و مرؤقه ئاساییه ی جاران نه ده ما.

که زی دایکی ده گرت و له ده وری چوارپادا ده یسورانه وه وه ئیمه پر به دهنگ ده مان قیژاند. هاوارمان ده کرد. رامان ده کرده ده ره وه تا کو دراوسییه کامان گوئیان له ده نگمان بی و به هاوارمانه وه بی. دووباره ده گه راینه وه و ده ست و پیی باو کمان ماچ ده کرد. زی ره جگه ر به کانی ئه سه غه ر هه می شه له گویمدا ده زرنگیته وه. ئه و زیرانه ی هه تا هه تایه به بیداریم ده هیلنه وه له دژی هه مو ئه وانیه خه ر جیان به مفته خو ری دیته به رده ست و له دژی ئه و که سه ی ورگی وه که مه شکه پره و کاریک نا کا ده یه وی باخه لیشی پر بی. له دژی ئه و که سانه ی که گوئیان که ره و زی ره ی ئه سه غه ر نا بیستن ، ناله نالی دایکم نایستن ، له دژی ئه و

کهسانه‌ی تینه‌گه‌یشتن و نه‌یانزان‌ی و نه‌یانوو‌یست بزائن بۆچی هه‌میشه به‌ری چاوی دایکم له ده‌رده‌داری مۆر هه‌لگه‌ر‌ابوو ، هه‌میشه قژی شان‌ه نه‌کراو و په‌رش و ئالۆز و پر ده‌رد بوو هه‌میشه برسی بوو تا‌کو ئیتمه نیوه تیر بکا.

ژووره‌هه‌ بیده‌نگ و سارد بوو. هه‌لمی ده‌مان ده‌بینرا.

رۆژی هه‌ینی بوو ، باوکم له نارح‌ه‌تی خۆی چوو بووه ده‌ره‌وه. ده‌چوو له کن مامه ره‌حیمی مح‌له‌بی ساز داد‌ه‌نیشت ده‌فته‌ره‌کا‌فمان کاغه‌زی سپی تیدا نه‌ما‌بوو له‌سه‌ر به‌رگه‌که‌شیمان هه‌ر نووسیبوو.

ده‌مان روانیه‌ وینه‌ی شازنی ئینگلیز و می‌رده‌که‌ی که به دیواری ژووره‌که‌ماندا هه‌ل‌واسرا بوو نه‌مان ده‌زانی باوکم له کوئی په‌یدا کردوه. ئه‌و هه‌موو میدالیایانه ئه‌و جلوبه‌رگه‌ باش و ئه‌و زه‌رده‌خه‌نه‌ بی‌ میه‌رو نیگا ساردوس‌پرانه. ده‌نگی که‌غه‌شامی فرۆش له کۆلانه‌وه ده‌هات. دوو پشیله‌ شه‌ریان بوو. پشیله‌ ده‌نگیان چه‌ند له مرۆڤ ده‌چی.

پیاویک له کۆلان بانگی کورپه‌که‌ی ده‌کرد و پیده‌که‌نی. له راستیدا باوکیشم هه‌ندی شه‌و پیده‌که‌نی، هه‌ر شه‌ویک پاره‌ی هه‌بوایه نه‌یده وت: —

— سبه‌ی، سبه‌ی.

ئهو شه‌وه باوکم پیده‌که‌نی. سه‌له‌که‌ تو‌ریکی ده‌ک‌پ‌ی و له‌گه‌ل خۆیدا ده‌یه‌ت‌نایه‌وه. که له ده‌رگا ده‌هاته ژوورئ به‌ پی‌ دزیلکه‌ ده‌هات و ده‌سه‌اله‌که‌ی ناو ده‌ستی ده‌کرده‌وه و له نکاو پیده‌که‌نی و ده‌یوت:

— مندا‌ئینه‌ کاله‌کی زستانه‌م بۆتان هیناوه! کاله‌کی زستانه‌! ها‌ها! ته‌نیا شه‌ویک تووره‌ بوو. شه‌ویک ده‌مو‌یست تور قاش بکه‌م به‌لام یه‌که‌مجار له‌سه‌ریه‌وه ده‌ستم به‌ قاش کردنی کرد. باوکم نارح‌ه‌ت بوو. زه‌رده‌خه‌نه له‌ روویدا نه‌ما. چه‌قۆی له‌ ده‌ستم وه‌رگرت و به‌ پانایی چه‌قۆ به‌ پشتی ده‌ستمی دا‌کیشا:

— (توره‌که‌ی له‌ ناوه‌راسته‌وه قاش کرد نه‌ک له‌سه‌ریه‌وه ، تا‌کو شیرین بی‌ت و وتی: ئه‌دی قوتا‌بخانه‌ چیتان فی‌ر ده‌کا!

توخت بېرېتهوه دهست و پى سپيه تى .

خۇى توره كەى قاش كرد .

ئەو شەوانەى باوكم بە كەيف بوو تورى دەكړى ، داىكېشم ئەو تۆو ناوكانەى دەبژاند كە هاوین كۆى دەكردەوه . دادەنېشتین دەماخوارد باوكم چىرۆكى بۆ دەگېرپاينهوه ئامۆزگارى دەكردین رووى داىكم وەك گولّ دەگەشاوه و لىوى تەر دەكرد و مېهرەبان و گەش دەبوو ئىسكى سوك دەبوو .

* * *

هەلسام و كەمىكم له ناوى ترخینه هەلّ قوراند . تامى ترش بوو تامى كۆنە ماستاوى كەرو لىنداوى دەدا (ئەسغەر) له ژىر چوار پايدە نووستبوو ، ئەكبەر له دواى منەوه هات و وەك من ناوى ترخینهى خواردەوه .

لەبەر ئەوى له من درەنگتر بىنى له جامەكە كردهوه زلله يەكم له پشتى ملى قايم كرد . بە بى دەنگى رۆيشت و لەسەر چوار پايدە كە لىسى كەوت . چكەى ئەو فرمىسكانەم گوى لى بوو كەوا دەرژانە سەر دەفته رەكەى ، رقم له خۆم و تىكراى ئەو كەسانە هەلسا كە چەن جامىك ناوى ترخینه دەخۆنەوه .

دەنگە دەنگى گەمەشامى فرۆش گويى كۆلانى كاس كرد بوو . دەنگ و هاوارى بە جۆريك خستىمە غايەوه^۱ له ناكاودا خۆم له رۆخ دەخيله كەمدا بىنى . بە پانايى چەقۆ خەرىكى دەرھىنانى پارە بووم . ئەكبەر و ئەسغەر له بەرانبەرمدا دانىشتبوون و هەموو هەست و هۆشيان له كن دەستم بوو . له قادرمەكان چوومە خوارى . سەرما پزايە ناو هەموو گيان و ئىسقانه كائەوه . له سەرما چۆقەى ددانە كانم دەهات .

گەمەشامى فرۆشەكە چەند جارىك دەستە سوور هەلگەراوه كانى بەناو كىسە چلكنە كەيدا كرد . رىالېكم دايە ، لەتەك چوار پايدە كەدا له گەلّ ئەكبەر و ئەسغەر كە هېشتا خەوى نەرەويبووه ، دانىشتن و گەمەشامى كەمان خوارد .

۱- غايە: خەيالات ، بىر كردهوه

هیشتا تهواومان نه کرد بوو که دایکم بهسرا سیمهیی له بازار گهراوه. به پرتاو ، خه مبار ، رهفتاری شیتانه رای کرده بنه بان. ناو دهلاقیه پشکنی. چرایه کهی بهرز کرده وه ، بهم جوولانه وه به کراسی بهر بله وری چرایه که کهوت و بهر بؤوه و شکا. له گهلا دهنگی شکانی شووشه ی چراکه به ههردوو چه پۆکی بهسه ری خویدا کیشا.

ههرسیکمان به ترسه وه ، سه زمان له ژیر لیغه دا ده رهیناو سهیری دایکمان کرد. دایکم به پرتاو گهراوه. چارۆکی سه ری خزی. گرییی له چه که بیناویه کهی کرایه وه. لیغه ی سه ر چوار پای هه لداوه. سه رما پژایه قاچه کامان ، به خیرایی له ژیر چارپایه دا هاتینه ده ری. ژیر دۆشه گه جوانه که و گونیه کانی ژیری نۆری، به لام دهستی سپ و ته زیو هاته ده ره وه. به نینۆک رووی خو ی رینه وه. جی رنۆکی ناسک له ده موچاویدا پهیدا بوو. ژوره وه پری په ریشانی و ناخۆشی بوو. سه رینه کانی ئەم دیو و ئەو دیو کرد. رای کرده هه وشه چند جار ریگای ژوره ی تا که نار ئاوی رۆخ بیره که نۆری. به دوو دلئی گهراوه به گومانه وه سهیری ئیمه ی کرد. کتیبه کامانی ئەم دیوو ئەو دیو کرد. باوله کهی قوژبنی ژوره وه ی کرده وه پرو پاتالی ناوی هه لپژاند.

گۆریه خوریه کانی هینایه ده ری و رای ته کاند. گرییی لچکی چارۆکه کهی کرده وه، به لام جگه له چند دانه کشمیشییکی ده فعل به لا. شتیکی دی له ناودا نه بوو.

به مهزلومی نالاندی:

- یا حه زه رته ی عه باس. یا ده فعل به لا. پینج قران ده فعل به لا و دوو مؤمت بۆ له خۆم ده گرم.

بۆ چه نده مین جار به ده وری چوارپادا خولایه وه. بهم سه رماوسۆله ، چند تنۆکیك ئاره قه له سه ر ته ختی ناوچه وانیدا وه ستا بوو.

خوین له لوتوتی دا نه مابوو لوتوتی دريژ ببوو. له رۆخ قلیشه کانی لیوی ده زوه ده ماری شینی ناسک بهرجهسته ببوون. چاوه کانی پرشنگیان تیدا نه مابوو. دانیشت ناوی ده می قوتداوه. بۆ دوا جار سهیری ده ورره ی خۆی کرد. بهر قهوه لیفه که ی له سه ر چوار پایه که دا راخسته وه. سه یریکی پر له پارانه وه ی نیمه ی کرد. گریا و فرمیسکی هاته خوارو نالایه وه:

— نازیزم مرد. نازیزم له بهر چاواندا که وته ناو زنگدان. مالّم ویران بوو. ئە ی خوایه! ئە ی خوی که پر کویر! بۆچی به زهت به منداله کاندنا نه هاته وه. باشه خوایه من گونا هکار روو رهم. ئە دی منداله کانم چیان کرد بوو.

ها! نه زرت قبول نه کردم. به دبه ختیمت نه دیت. باشه باوا بی هه رسیکمان که وتینه گریان. بهر ق به هاوار ، به کینه ، به شیوه یه که له داخا هه لده له رزیم له ژیر لچکیکی لیفه که هه لئرو کابووم و خۆم ده کوشی. قیژاندم:

دایه گیان چی روویداوه؟! ئاخه چی بووه! ئە ی دایکی به د به ختمان! گه راوه جگه ر سووتا و ده رده دار بوو. به روویکی خوساوه ی ناو فرمیسک و ئاره قهوه ، به لیوی ووشک و بی رهنگ و برسیه وه نالاندی:

— نازیزه کانم ، ده تانه وی چیرویدا. سی تومه نی خه رچی ئیمپرۆ که مانم ونکرده. به لی جگه ر گۆشه کانم. بی دهنگ بووین و دایکم به قورگی پر خه م و گریانه وه ، دهستی به چینی ده وه ی کلاشیکی تازه کرد بوو. ئاشورا پیسی و گواری ناو خۆی راده دا دهیشوری و هه ر پیستر ده بوو.

چی روویداوه دایه گیان:

شیوازی نووسینی عه لی ئه شره ف شیوازیکی زۆر تایبه ته ، ماوه ی روودای کورته چیرۆکه کانی زۆر کورت و چره ، وه ک تابلویکی پر له رهنگی جوان جوانی له گه ل یه کدا گونجاو دینه بهر چاو.

بۆ ئەمەش زمانىكى زۆر پاراو كە بۆشايى لە نىوان دەرپرېنە كاندا نامىنپېتەوه ، به كاردهيىنى و له كاتى خویندنه وهيدا ههست به گرى و گۆلى كورت هيىنانى دەرپرېنى بابه ته كه ناكەى ، زمان كه چه كى كارېگه رى نووسه ره له هه موو بواره كانى نووسيندا . له شيعرو چيرۆك هه تا ده گاته راپۆرتېكى رۆژنامه وانى .. هتد . له هه ر يه كهى شيوه به كارهيىنانى خۆى هه يه ، ئەمە جگه له شيوهى زمانى شيعرى يان هى هه ر نووسينيى ديكه . شيوهى به كارهيىنانى زمان له لايه ن كه سى شاعيريان نووسه ره كه وهش مه وداو جوانيىكى ديكه دها به زمان كه پيى ده لىن شيوازي شيعرييان هه ر شتيىكى ديكه .

جگه له لايه نى زمان و به كارهيىنانى ده بى باسى بابه تيىكى ديكهى كه لىره ده مه وى بيورووژينم ئەويه چى وا ده كا ئەم زمانه به گه رېكه وى يان زمان چى دهرده رى هه موومان ده زانين به بى هاندانىىكى ناوه خۆى كه سه كه كه جارى وا هه يه هه ستيىكى ناسكه ، قولە ، ورووژاوه ، جاريو هه يه

له كاتى خویندنه وهى چيرۆكه كانى ئەشرف نه ك هه ر رووداوه كان ته واو به رجه سته ده بن ، به لكه خوینه ر خۆى ده چيته ناورداوه كانه وه و له گه لياندا ده ژى و وه ك پاله وانىكى نا ديار و بيلايه ن له گه ل روداوه كاندا ديت و ده چى . داىكيىكى چه وساوه باوكيىكى بيىكار كاسه يه كى به تال كه ناخۆشى و نيگه رانى بۆ هه موو خيزانه كه ليده كه ويته وه ده بى مرۆڤ چه ند به رگه ي بگرى .

نووسه ر سه رته به وه سفيىكى گشتى . بارى خيزان و گوزه رانيان ده ست پيىده كا تابلويىكى خه مناك دهنه خشيى كه وا له مرۆڤ ده كا نارېزايى خۆى بۆ ژيان له و هه لومه رجه دا دهرپرې و ئاماده ي بكا بۆ ئەو رۆژه ي ده كرى حسيب له گه ل ئەو كه سانه دا بگرى بوونه ته هۆى دروست بوونى ئەو جوړه ژيانه .

عه لى ئەشرف له روانگه ي داىكه وه به رگرى له مافى ئافره ت ده كا ، چ وه ك ئافره ت ، چ وه ك ئينتماى بۆ چينيىكى زۆر ليىكراوى به راده يىك قيزه وه ن كه جگه له تير كردنى سكى خۆى و منداله كانى ئاواتيىكى ديكه ي نيه .

(تیترا باوكم وهك ٲهو مرؤفه ٲاساییه ی جاران نه دهما. كهزی دایكمی دهگرت و له دهوری چوار پادا دهیسوراندوهه).

(زیره جگهر برهكانی ٲهسغهر ههمیشه له گویمدا دهرنگیٲتهوه. ٲهو زیرانهی ههٲا ههٲایه به بیٲداریم دههیلنهوه له دژی ٲهوانه ی خهرجیان به مفته خوری دیٲه بهر دهست) (له دژی ٲهو كهسانه ی ناله نالی دایكم نابیستن ، له دژی ٲهو كهسانه ی نهیانزانی و نهیانویست بزائن بوچی ههمیشه بهری چاری دایكم له دهردهداری مورهه لگهرا بوو..... ههمیشه برسی بوو ٲا ٲیمه تیٲربكا)

نهدار

- نیاز عهلی نه دار.

- به لئی.

یه کهم جار که بینیم له تهنیشت لوولهی پلوسکی قوتابخانه دانیشتبوو. کۆخه ی گرت. کۆخه کۆخ به سهختی تهکانی ددها. خوینیکی کهم رهنگ په ریه رووی. ده می بهسهر دهستی کورته که کهی سرپهوه. به خیرایی چوه پۆلهوه و لهسهر یه کهم کورسی دانیشت. پۆلی دووهم بوو. بچکۆلهو وردیله بوو رهنگی سپی وهک تریفه ی مانگ بوو، ده ماری ملی له ژیریستتهوه دیار بوو، وهک مرۆقی نه خۆش و تادار ده مارهکانی هه لده پهرین و لییان ددها. قه له مه که ی به ده زوویه که وه شه ته ک دراو و ناویزان بوو که کونی قۆپچه ی کورته که که یه وه به ستبوو. هه رکه شتیکی ده نووسی له بهر ئه وه ی داوه ده زووه که کورت بوو، سکی ده هیئا پی شه وه. ههروهک ئه وه وا بوو له جیاتی قه له م، له شی خۆی له رووپه ری کاغه زه که بخشینی. وهختی که نووسین و مه شقه که بیم لیوهر ده گرت، دهستهکانی ده لرزی. کاغهزی نووسینه وه ی نه بوو له ناو ته نه که ی زبلا کاغهزی بۆ خۆی په یدا ده کرد.

که هیلم بهسهر نووسینه که یدا ده هیئا، وام ههست ده کرد که هیل بهسهر رووپه ری دا ده کیشم. نیوه رۆیان نه ده چوه ماله وه له راستیدا زۆربه ی مندالان بۆ ما له نه ده چوونه وه. بهرماوه ی نانی شیوی دوینیان، هه ر له هه مان شوین له رۆخ دیواره قورینه که ی قوتابخانه دا ده خوارد.

ئه ویش تی شوی نیوه رۆی له باخه لدا بوو. پیتاژه لاستیکه که ی هیلیکی قرمزی رهنگ ناشرینی لهسهر پییدا کیشابوو شوینه واری برینی جیهیشتبوو.

وانه کانی باش ده خویند. زووتر له وانی دیکه که وتبووه خۆو به باشی دهیتوانی نووسینه درشته کانی سهر لاپه‌ره‌ی رۆژنامه‌کان بخوینیتته‌وه. رۆژتیکیان له کاتی‌کدا هه‌موومان. بێدەنگ بووین ، خشه خشی ئەو رۆژنامه‌یه‌ی که له جیانی شوشه به په‌نجهره‌کانه‌وه‌مان گرتبوو. سهرنجی مندالە‌کانی پاکیشا.

به نیاز عه‌لیم وت:

((نیاز عه‌لی ده‌توانی رۆژنامه بخوینیتته‌وه ؟ ها ، به‌لکه بزانی چی نووسراوه ؟))
باشی که مینک سوور هه‌لگه‌پان و منه من کردن ، دهستی به خویندنه‌وه کرد.

— ((مامۆستا نووسراوه چاکه‌تی))

— ئافه‌رین ، راسته ، ده‌ی بخویننه‌وه ، باشه.

— مامۆستا دوو سه‌دو په‌نجا هه‌زار تومانی.

— ئافه‌رین ، ئافه‌رین. زۆر باشه به‌رده‌وام به.

مامۆستا ، له‌تاراندا هه‌پراج کرا.

هه‌ناسه‌ی تازه‌کرده‌وه. رووی له من کرد و ووتی ((مامۆستا چه‌ند گه‌وره‌و باش و

درشت ده‌نووسن.

* * *

- نیاز عه‌لی نه‌دار.

- به‌لێ.

نازناوی (نه‌داره‌د) بوو له پۆله‌که‌مدا زۆرله مندالان نازناویان (نه‌داره‌د)بوو. وه‌ختی که ناویم ده‌خویندوه‌وه ته‌کانیکی به‌هیزی ده‌دا ، به‌شه‌رمه‌وه ، له‌ حالیکدا که قه‌لهم و ده‌زووه‌که‌ی ده‌شارده‌وه تا نه‌یان بینم ، به‌ ده‌نگیکی کزه‌وه ده‌ی وت: به‌لێ لێره‌م و له‌و کاته‌دا ده‌نگی له‌ بێچووه‌ قه‌لیک ده‌چوو که له‌ ناو له‌پیدا بێگوشی. تاکه‌ شتی‌ک که ئەو یاری پێده‌کرد تۆپێک بوو له‌ کاغه‌زی ره‌شی تۆپه‌ل کراودا دروستی کرد بووه و مندالە‌کان یارییان ده‌کرد ، ئەو له‌بەین دیوار داده‌نیشت و تۆپه‌که‌ی له‌ناو ده‌ستدا ده‌گوشی.

سهیری ئاسمانی ده کرد به حهسره تهوه چاوی له یاری کردنی مندالنه کان ده بیری. هه وهختیک یاری ده کرد ، کۆخه ی ده گرت و رهنگی سور هه لده گه را.

* * *

حهزم ده کرد زیاتر قسه ی له گه لدا بکه م. رۆژیک له سه ر قادرمه ی قوتابخانه دانیشته بو ، له سه ره خۆهات و له رۆخ قادرمه که وه دانیشته. تۆپه له کاغه ز دروست کراوه که ی له ناو ده ستدا بو. سه رچۆکه چلکنه کانی له دوو توویی شه روا له دراوه که یدا به ده ره وه بو. پرسیم: ((نیاز عه لی مالتان له کوئی به ؟))

— مامۆستا له پشت قه لایه .

— باوکت چی به ؟!

— ریش سپی ، مامۆستا .

چ کاره به ؟.

— په کی که وتوه ، مامۆستا . زۆر پیره ، له ما ل دانیشته وه و کتیبه ی

دوعا ده خۆینیتته وه ، مامۆستا .

— دایکت چی ده کا ؟

— په کی که وتوه ، مامۆستا دوینی ددانه کانی پێشه وه ی که وتن و په کی که وت .

که به باشی لیم کۆلیه وه ، بۆ ده رکه وت که دایکی بۆ ((مش باقر)) بازرگانی میوه ی وشک کراوه کاریکردوه . ئیشی شکاندن پسته بووه . ئەم پستانه ی که ده میان نه کرابوو ، به ددانه کانی ده یکردوه وه و رۆژی بیست و پینچ ریالی وه رگرتوه وه . پاشی سالانیکی زۆر کار کردن ، ددانه کانی که وتوون و په کی که وتوه . برا گه وره که ی گل هه لکه ن بووه دوو سال پێشتر پاش گه رانه وه ی له سه ربازی له کاتی کار کردندا که وتۆته ژیر خاک و خۆلی بانیکه ی به سه ردا ته پیوه وه ئەوانی ته نیا جی هیشته بوو .

زستان داها ت ، مندالان له دیهاتی دووره وه راده هاتن . وهختی که ده گه یشتنه قوتابخانه هه ر له مرۆقی به فرینه یان ده کرد . سه ر و برژانگ و شه برۆ و کونه لووته کانیان به ستبووی . که برژانگه کانیان ده تروو کاند ، وه کو شه وه ی دوو پارچه

شوشه پینکدا بدهن. چق دهنگی لیوه دههات له رۆخ زۆپا داره کهدا داده نیشتن و پارچه شه خته یان له لووتیان ده کرده وه. ئەوانه ییش که سمیلان (گوگره) ۱ کرد بوو و قوتابی پۆلی بهرزتر بوون ، سمیلی شه خته یی گه وره له سه ر له چیان دروست ده بوو. کلاشه ژیر لاستیکه سووتاو و بۆنی تیژی عه ره قه ی پیه کانیا ن له هه وادا بلاؤ ده بووه. له م لاو ئەو لای کلاش و پیللاوه لاستیکه کانیا ندا ئاو ده چۆراوه و دامه نی زۆریاکه ی ته رده کرد.

* * *

ژوو ره که م له ته نیشتن پۆلی ده رسه وه بوو. هه موو به یانیا ن له په نجه ره وه منداله کانم ده دیت که ده هاتنه قوتابخانه وه نیاز عه لی وه ک مه لی ک داویان له قاچ به سته بی ، خۆی به ره و قوتابخانه هه لده کوتا. که وانه کا ئمان ته و او ده بوو داوام له قوتابییه کان ده کرد بینه پیشه وه ی پۆله که و چیرۆک بگێر نه وه. هه ندی وه ختیش ده موت هه ر که سینک خه ونیکی باش و سه رنجرا کیشی دیوو ه بیگێر یته وه.

رۆژێکیان سه ره گه یشته سه ر نیاز عه لی. یه که مجار نه ختی خۆی هیناو برد. به لام له داویدا هات. له حالێکدا که سو را یی چی برینه که ی روومه تی په رپیه رووی و به دهنگی له رزۆکه وه دهستی به گێرانه وه کرد:

((خه ونم بینی ببومه چۆله که، هه ر فریم.. فریم. له سه ر بانسه وه بۆ ناو حه وشه هه لفریم. له حه وشه وه فریمه سه ر تا قی په نجه ره، باوکم ووتی: ئەه ی داد و بیداد ، منداله که مان بووه ته چۆله که. من دیتم که باوکیشم بووه چۆله که ، من دیتم که باوکیشم بووه چۆله که و چوو له سه ر کتیبی دو عاکه یدا هه ل نیشته وه. دا یکم یه که مجار پینکه نی. پاشان گریا. له پرێکا ئەژدیه یه کی گه وره هاته ماله وه. دا یکم که ئەژدیه یه که ی بینی وتی: وای وای خوا یه ((مش باقر)) هات! خیرا خیرا پسته ی له ناو کۆشی ده رهینا و ده می لی ک کرد نه وه. بینیم که دا یکم ددانی نییه و خوینی له

۱- گوگره: نهوی تازه سمیلی بۆرده کا

دهمهوه دى. ويستم بچم و چاوى نهژديها دربهينم. فستقيكيان پيکهنى و وتى: —
 درهينانى چاوى نهژديها هيچ سووديکى نيبه: ئيمه ئيستا کارىکى وا دهکين که له
 داخا شوق بهرى. هه موو بستهکان پيکهنين و پاشان پيکهوه دهمى خويان ويک
 هيناوه. نهژديها چووه ناو عهمارى فستقهوه و بينى که هه موو فستقهکان دههه
 بهستراوه. نهژديها به رقهوه وتى:

ئەى بستهکان ، ئيستا بابتان له گوڤ دردههينم. چوو دهستيدا کوتکيک تا بهسه
 و کۆپه لاگى بستهکاندادا، ژير قاجهکانى پرى له ددان بوو پيى لهسه ددانهکانهوه
 هه لخرى و سهراو سهه سهه زهوى. (مش باقر) خوشحال بوو ، بهلام فستقهکان
 به يه کيان وت: نهژديها کارى پيکهويناو دهکرد بو به پيکهنين هينانان. مى دريژ
 دهکرد تا دهگيشته ناسمان و نهستيرهکانى دهخوارد. تهقله لى ددا. چاوهکانى
 دهقچاند و نهستيرهکانى له گوڤ دردههيناوه. من پيکهنين گرتى. به دهنگى
 پيکهنينه کهم نهژديها گهرايهوه منى بينى و وتى: ها.. ئەم ئيشانه هه مووى له ژير
 سهرى توډان. له (هيكرا) شالوى بو هينام. ويستم له پهنجهروه بوى درجم. پهنجه
 ويک هاتهوه و تهنگ بووه فستقيک لهوى که نزيكى من بوو وتى. وهه لهسهه من
 دانيشه تاكو هه ئيبين. فستقه که وهك بالونىكى ليها تبوو. منيش لهسهه دانيشتم
 بالون منى له كونى لوولهى زوپاوه برده دهري تا گه يشتینه ناسمان. ههزم دهکرد
 نهستيرههكى جوان بو دايكم بهمهوه تا له مى بكا ، بهلام له پريك قاجم خزى و
 بينيم که باوكم قوروكا بو سهريان نه شيلى. سهراو سهه سهه قوروكا بههوه
 له شوينى خوم راپهريم. بينيم که بنمىچى بانه که بهسهه سهرمدا دلۆپه دهكا ((
 مندالان هه موويان پيکهنين و چهپلهيان بو ليدا. وهختى که چوو دانيشتتهوه. وهك
 مراوى خنجيله بوو که بههوه هيتانههكى رابكا.

۱- هيكرا: لهناكاو

زستانی ئەو سالە لە سالەکانی پێشتر ساردتر بوو. پەنجەرەکانمان بە رۆژنامە و مقەوا چاک گرتبوو. رۆژتیکیان بەیانی ناوی قوتابییه کام دەخویندەوه تا نامادە و نەهاتووەکان بنووسم:

— ((نیاز عەلی نەدار))

چەند مندالیک لەسەرەخۆ وتیان: — ((نەهاتووە))

راچەنیم. جیگاکی چۆل بوو. خەمیکی نا ئاشنا لە دەمووچاوی مندالەکاندا دەبینرا. هەموو سەریان لەبەر خۆیان نابوو. هۆی نەهاتنەکەم لە چاودیری پۆلەکە پرسی. وتی: مامۆستا ، دوینی دەمە دەمی رۆژئاوا بوو مرد. مامۆستا ، لەسەرما ، خوینی لە قورگی هات و مرد هەر دەیوت، ئەستیرەم دەوی ئەستیرەم دەوی ئەستیرەکی جوان بۆ دایکم.)) مندالەکان بێ دەنگ بوون. بارۆژنامە ی رووی پەنجەرە ی پۆلی دەهینا و دەبرد ویزەویزیک لێو دەهاتە بەرگۆی. وەك ئەمە ی که نیاز عەلی لە رینگای دوورەوه چیرۆکی دەگیپرایەوه یان خەونەکانی دەگیپرایەوه. دەنگی ئەو وەختەبیم هەر لە گۆی بوو که رۆژنامە ی دەخویندەوه.

پەلە هەوریکێ رەش لەسەر سنگی ئاسمان بوو هەموومان بێ دەنگ بووین. چاوم بە رۆژنامە ییەکی تازهکەوت که بەر پەنجەرەوه بوو. بە نووسینیکی گەرەوه درشت نووسرا بوو: ((بیمە ی تەندروستی بۆ هەمووان))

کورته چیرۆکی نیاز عهلی نه دار

وا دهرده کهوئێ که جگه له وهی منداڵه که نه خۆشه ، له خیزانیکی زۆر دهستکورت و ههژاره. واته ههژاری و نه خۆشی یه کتری تهواو ده کهن و په یوه ندیکی توند و تۆلیان به یه کهوه هه یه. چونکه دایک و باوکی دوو کهسی په ککهوتهی ماله وهن شهو پسته و فستقانهی که خه لکی له جیوه ده بچۆن. شهوان و ههزارای وهک شهوان به زهبری فشاری ددانه کانیان ده می تویکله رهقه که یانیان کردۆته وه که ته نیا کاری ده زگا و ئامیری له ئاسن و پۆلا دروست کراوه. شهو دایک و باوکه بهسته زمانه له هیژ و پرشت که وتوتن و بی ده م و ددان له ماله وه خه ریکی خویندنه وهی کتیبی دوعان ههر بو شهوی خوا له برسان نه یانکوژی و غه زه بیان لیته گری.

له هه مووی ناخۆشتر شهویه برایه کی گه و ره ی هه بو وه دوای گه رانه وهی له خزمه تی سه ربازی گل و خۆلی سه ربانی کۆنه خانوویکی به سه ردا ته پیوه و قوربانی حازریان بووه.

مامۆستا که ی هیوا ییکی به و کوره چکۆلانه هه یه که له ئیستاوه دیره گه و ره کانی (مانشیتتی) رۆژنامه ده خوینتیه وه که نووسراوه له تاران (چاکه تیک به ۲۵۰) هه زار تومهن هه راج کراوه ، لیژه جیاوازییه گه و ره که ی نیوان ژیا نی خه لکی لادی و شار به دهرده خا که سه یر له وه دانیه به چاکه تیک گرانبه هابی به لکه سه یر له کلۆلی و نه داری

نیاز دایه که شهوئیکی زستان بهو هه موو برسیتی و نه خووشیه وه دلۆپه ی بنمیچی
 بانه که شی بوته هۆی ئەوهی خەوی ناخۆش ببینی. تەنیا خەویشی وهك مرۆقیکی
 ئاسایی نیه ئەو مندالە له هه موو لایه که وه زۆری بو هاتوو به ییه مندالان یاریده کهن
 ئەو لاتهریک له ژێر دیواره که دا ده وهستی و سهیری مندالان ده کا و ناتوانی یاریان
 له گه لدا بکا ، که مندالیک که له وه لومه رجه ناخۆشه ی ژياندا بژیی چاوه رتی شتی
 خراپتریش ده کری ، ئەویش ئەوه یه که سه ر له ئیواره ی رۆژی پیشو مردوو ه .
 نووسه ر ده یه وی به هیژی به ره ی نا چه زی به مرۆق بلی ده ی دلت توخه ی بکا ئەوا
 دوژمنیکت، مندالیکی زیتی ماله هه ژاریک به سته زمانیکت له کۆل بووه تۆش بزانی
 به دامرکاندنه وه چه ره درنده یی و ناکه س به چه کانت درێژه بده ، میژوی مرۆقایه تی
 به نه خووشی و نه داری که سانی دیکه ی هاونه ژادت براژینه وه ، ده بی هه ر دۆلی:
 ((ته ئمینی تهن دروستی لیی ده ی))

مالی ئیمه

(ئاشورا) جی ی تۆ پینی پیره سه گه كان بوو. شوینی عیشقبازی مراویان بوو. جیی بیچووو پیشیله فریدان بوو که خهویان له خه لکی حه رام کرد بوو ، ئاشورا شوینی یاری کردنی ئیمه بوو.

سه ره تای به هار یا خود دوا دوایی پایز که هه وری رهش ئاسمانی داده پۆشی ، باو کم له ژووره وه دنالایه وه و دهیوت.

— خوییه له غه زه بی خۆتمان به دوور بگره.

به لām خوا گوئی نه ده دا قسه ی باو کم. لافاو ده هات. رقی هه لده ستا.

دنیای داده شوژی و ده رۆیشت. دهستی به دهم و لیوی داده هیئا.

پرده دارینه کانی ده برد. به خانوو ه کانی سه ره وه ی شار نه ده و پیرا چونکه له به رد و گه چ دروست کرا بوون. به لām که ده گه یشته ئیمه هه موو دیقی دلّی خۆی پییدا ده رۆیشتین. دیواره کانی به هیلان ه چۆله که وه ده برد.

لافاو تا ناو ژووره که مان ده هات. وه ک میوانی ناوه خت و مشه خۆر ده ماوه.

سه ری له باول و گو سکه ی دیزه ی ماله وه مان ده دا کتیبی دو عاکانی باو کمی ده خوسانده وه. باو کم دهیوت:

— ئاشورا ده لّیی مه شموره. سه ر به هه موو کون و قوژبنیک داده گری.

گەلى ئاۋەرپۇ و نۆين لە ئاشورايان دەكردهوه. زبلىيان دەريۆتته ناو ئاشورا. كه له سەرەوهى شارەوه دادەرپۇا خوار ، بارى خۆى دەهينا تا دەگەيشته بەر دەرگاى مالى ئيمه. هه موو بارى خۆى لەسەر گردهكەى ئيمه دادەگرت. لافاو هه موو شتيكى لەگەل خۆيدا دەهينا كورتانى ولاغ له دوايدا ولاغەكان خۇشيان لەگەل لافاو دەهاتن.

كاريتەى گەوره. رهگ و كۆلكى دار و درەخت. كا و گەفى گوندهكانى دەورو بەريشى دەهينا گا و مەر و مالأت. باعه باع و گريانى دەهينا.

هات و هاوارى دەهينا. گەلى قوتوشى لەگەل خۆيدا دەهينا كه وينه ماسيان لەسەر بوو. وينهى ژنى ئيسك سووكيان لەسەر بوو جارئكشيان شپه لانكىكى به كۆرپه له كهوه هينابوو كه هيتشتا كورپه له كه دهيوافاند. لافاو پرده دارينه كانى ويران دەكرد پرده بەردينه كانى لەشوينى خۆيان نەدەجولاند. تاكو پرده كان دروست دەكرانهوه ئيمه هه ميشه دەرنهگ دەگەيشتینه قوتابخانه و داركارى دەكرين.

كه لافاو دەنيشتتەوه ، ئاشورا وهك جارن ميهره بان و بهخشنده دەبووه دووباره (شه فיעه كۆر) به شماله ئاسنينه كهى له رۆخ ديواره تەر و شيداره كان له بەر بەرۆچك دادەنيشت. ئاشوراي پر له ئاواز و گۆرانى كوردى دەكرد.

شه فיעه كۆر هه ميشه له دەور و رۆخى ئاشورا بوو. قەلەرپەش چاوه كانيانى كۆلى بوو. دايكم دەيووت ((كه منداļ بووه. زۆرى نارحەتى كردوه ، چوه ته سه دار تا بيچوه قەلەرپەش بگرى. قەلەرپەشيش پڑاونه ته سه سەر سه ريه وه و چاوه كانيان به دەنووك دەرهيناوه.)) به لام شه فיעه كۆر به نه خۆشى (ئاۆله) كۆر ببوو. پاش نيشتنه وهى لافاو دهچوينه ناو بهسته چه گليه كهى ئاشورا كه رهش ببوو دهگهراين و پارهمان دەدۆزیه وه و ملاك و بوتلى شكوامان دەدۆزیه وه. جارئكشيان ئاو له ناوه راستى شاردا دوكانى چاۆلكه فرۆشيكى برد بوو ئيمه چەند چاۆلكه مان دۆزیه وه.

پۆژتیک بوتلیکمان دۆزیهوه وینهی ژینیکی که ژال و خوین شیرینی لهسهه بوو. ههر کاتیک باوکم تهماشای دهکرد. به تیلهی چاو سههیریککی دایکمی دهکرد و لهسههخۆ به شیوهیهکه که دایکم گوئی لی نهیی دهیوت: —

— هه های هه! لهدنیادا شتی چهند سهیر ههیه.

پاشدان بوتلهکهی بۆن دهکرد و دهیوت:

— ئاه! ئاه! پیف! نهعلت له کردارت.

بوتلهکهی تور ههلهدهدا بهلام رۆژی دواپی سهه له نوی ئهم کارهی دووباره دهکردهوه. شیشۆقی^۱ ناو چهگلهکه دهست و پیمانی دهبری. لهسههخۆ دههاتین و خۆلهمیشی کوورهی ههمامهکان له دهه ناشورا فری دههرا به برینهکامان دادهکرد. ناومان لهو کانیانه دهخوارهوه که له رۆخ ناشورادا ههلهدهقولین. دهچوینه رۆخ مشکیه^۲ گهرمهکان له تهنیشت یهکه رادهوهستاین سهیری سوورایی ئاگر و سهوزایی لاستیکه سووتاههکامان دهکرد، لهسههخۆ دهچوینهوه مال و نامان دههزی و تا دایکم له ناکاو نهمان گری له ناو پزی دهپیمان دهنا. کاتی که له ژووری دههاتینه دهری، دهستهکامان بهسهه بهستی رادهوهشانده و مانای شهوه بوو که شتییکمان نهبرده. بهلام خۆمان نهدهجوولاند نهبادا لیمان بکهوی، شهگهر دایکم دهیدیت به قونجرکه ناو رانهکامانی شین و مۆر دهکردهوه. دهینالاند و سههری خۆی به دیوار دادهدا. له قوزبنیکی ژورهوه دادهنیشت. دهستی له نهژنۆکانی وهردههینا. خۆی به راست و چهپدا رادهژاند و توکی^۳ دهکرد دهیوت:

۱- شیشۆق: شووشه شکاو

۲- مشکي: خۆلهمیش

۳- دهقهپاند: دهرفاند

— وای له خۆم مالتویرانی و هه‌لکوجاو له پای دیواران ، وای به‌دبه‌خت خۆم ، له گۆزی شهو کهسه ریم منی به شوداوه رۆژه ، ئیلاهی مه‌رگتان ببینم شین و شه‌پۆرتان بۆ بکه‌م.

مه‌مه‌که‌کانی به‌ره‌و قاپی ئاسمان ده‌گرت و ده‌یوت.

— تا رۆژی قیامت شیرم لیتان هه‌رام بی.

له‌م کاتانه‌دا شه‌که‌بر ئاو له‌ کورنه‌ لوتی ده‌هاته‌ خوار و به‌ بوغزه‌وه‌ ده‌یوت:

— کاشکی ده‌بوو مرۆقه‌ هه‌ر نانی نه‌خواردبا. تا دایکم خوشحال بی

نا‌رحه‌ت نه‌بی. من ده‌موت:

ناخه‌ نابی ، شه‌و کاته‌ ده‌مرین!

شه‌که‌بر ده‌یوت:

که‌ دایکم ئیمه‌ی به‌سه‌ر گه‌شته‌یی و مه‌زلومی له‌ پای دیواردا ده‌دیت.

دلێ پیمان ده‌سووتا. له‌ پرمه‌ی گریانی ده‌داو ده‌یوت:

— ئاخ‌ر رۆژه‌ بۆچی شه‌زیه‌ تم ده‌ده‌ن. ئاخ‌ر شه‌و چ وه‌لامی شه‌و سه‌گبابه‌

به‌ده‌مه‌وه‌ ؟

سه‌گباب ، باوکمان بوو. ئیمه‌ش له‌گه‌ل دایکم له‌ پرمه‌ی گریانان ده‌دا. هه‌ر وه‌ختیک منداڵیک له‌ منداڵه‌کانی کۆلانه‌که‌مان ده‌مرد. دایکم تا چه‌ند رۆژ نه‌فره‌ت و دوعای لینه‌ده‌کردین به‌لکه‌ ماچیشی ده‌کردین. له‌ باوه‌شی ده‌گرتین و قوربان و به‌راگێرمان ده‌بوو. رووی له‌ ئاسمان ده‌کرد و ده‌یوت:

— رۆژه‌ گیان ، عه‌زیزه‌کام ده‌ردی ئیوه‌ بێته‌ گیانی من.

به‌لام له‌گه‌ل یه‌که‌م پاروه‌نانی له‌ ناندین ده‌ماندزی، ناله‌ و نه‌فرینی ده‌ستی پێده‌کرده‌وه‌. له‌ کولانه‌ هیلکه‌ مان ده‌دزی ده‌مان هینا و له‌ ژیر خۆله‌میشی داغی کووره‌ی هه‌مامه‌کامان داده‌نا و تا ده‌بژا. هه‌ندی جاریش هیلکه‌ له‌ ژیر خۆله‌میش ده‌ته‌قی و مشکێ به‌ ناو ده‌موچاو و قورگماندا ده‌په‌ژاند. شه‌گه‌ر چنگیشمان بکه‌وتایه‌ چه‌وه‌نده‌ریشمان ده‌خسته‌ ژیر خۆله‌میش و لیکمان ده‌قه‌پاند.

ناشورا به بۆنى ئاودەستخانە كانيه وه جىنگاي ئىمەى له باوهشى خۆيدا دهكرده وه ، بهسەر ئه و لوله بۆريانهى ئاويان بۆ ماله گهچ كارى كراوه كان دهبرد . يارى (بهردى من له دهستى تۆ) مان ده كرد خانىچكۆله مان بۆ پشيله بى دالده كان دروست ده كرد . له دهورى شه فېحه كويزدا داده نيشتېن و گويمان له ئاوازه كانى ده گرت . شه و ماندو مرد و به سەر و روويكى خۆل و تۆزاوى و دهستى پر له قه لئش و خويناويه وه ده خزايينه وه مال . به دوو دلپه وه سه لامان له داىكم ده كرد كه له ژير چواريا دانىشتبوو . دلمان ده كه وته كوته كوت له ترسى ئه وهى ئايا داىكم سه رى له ناندېن داوه يان نا ؟ . ئه و كه دهسته كانمانى ده ديت به سەر و روويكى ميه ره بان خوى ده نواند به لام له راستيدا به بوغزو كينه وه ده يوت :

مالمان ويړان بوو هەر پاره و پولتيكمان ههيه ده بى به وازه نينى بدهين بۆ دهست و پليان . بوون به كرى گرتەى شه يتان له به يانيه وه تا ئيواره ئيش ده كه ين ، ئيواره ش هيج ده سكه وتي كمان نييه .

لافاو هيلتيكى به نيشان له سەر رووى قه دى ديواره كانى ژووره وه مان به نيشان به جېده هيشت . باوكم ده يزاني پارو چەند سال پيشتر لافاو تاچ راده يه ك و چەند هه لسا بوو شونه وارى له سەر ديوار به جى ما بوو . باوكم ده ستى بۆ ديوار دريژ ده كرد و ده يوت :

— ئەمەش سائنامەى ديوارى ئيمه .

لافاو ده هات . ناشورا پر ده بوو و ئاو له ئاودەستخانە دا به كوفاره سه رده كه وت . هه وشەى پر ده كرد . بىرى پر ده كرد ته خته رزيوو كاو چه پكه گولئى سيسى له سه ره وهى شاردا به دهسته وه ده گرت و ده يهينا ناو ژوروى و پيشكه شى ده كرد ين . ته نيا زمانى نه بوو سه لامان ليبيكا . كليمان لول ده دا . شه روا لمان هه لده كرد . نافه كمان ته ر ده بو و شلپه شلپى ده هات داىكم چارۆكى له دهورى كه مه رى گرېدا بوو پييه سپيه كانى له ناو ئاودا ده له رزى و خيرا خيرا سه له واتى

١- بهردى من له دهستى تۆ: وا دياره جوړه ياربه كى مندالائە .

لیدهدا و دهیوت. ئیستا ناو دنیا دهبا. لافاوی نووچه. بهدبسهخت و خانه خراب
بووین، ئەی خوایه له قاپیتدا سهگیکی گوناهاکارین. بهزەت به مندالەکانماندا
بیئەوه. سهری بۆ ئاسمان بهرز دهکردهوه و دهیوت:

— ئۆۆۆ...! خوایه له دهراگاتدا سهگیکی روو رهشین

ئەکبهز زۆر بزۆربوو سهری بۆ ئاسمان بهرز دهکردهوه و دهیوت:

— میاو میاو میاو! ئەی خوایه بیچووه پشیلەین له قاپیتدا.

دایکم توورپه دهبوو دهیوت: که مندالی وەکو ئیوه سەرتان له قەپیلک جوقاند
دنیا تان وێران کرد. ناخیر زەمانه. گوایه دەمانهوی خوا له مە خراپترمان بهسەر
نهیتنی؟ به خوا ئەگەر ناگریش بباری هەر که مە.

من دەمزانێ که ئاو دنیا نابا. ئاو تەنیا خانوو قورەکان دەبا. زۆر رۆژان خۆم
به ناو ناشورادا تا ئەو سهری شار رۆیشتبوم ئاو خانوو گهچ و بهرد کاریه کانی
نەدەبرد. که لافاو دەنیشتهوه. له ناوهراستی ژووری ئەو کاغەزه رهشانه مان
دهسووتاند که له کۆلانان کۆمان دهکردنهوه. دهراگامان دادهخست تاکو ناو
ژووره که گهرم داییت و وشک بیتتوه، پاشدان دهچوینه لای دراوسیه که ی قاتی
دووهمان چونکه ئاو ئەوانی نەدەگرتەوه. نان و هەرچییه کمان هەبایه لهسەر
یه کمان دادهناو پیکهوه دەمان خوارد. باوکی ئەوان هەمال بوو باوکم له گهلی
داده نیشته و هەر دوکیان پیکهوه باسی بیکاری و رۆژگاریان دهکرد. باوکم له
رۆخ مهقهله که یان داده نیشته. بی پسانهوه بهلغهمی سنگی له ناو مشکیه کانی
دامهنی مهقهله که دهکرد و خۆله میشی به سەردا دهکرد. دایکم له بهره خۆیهوه
بۆله بۆلی دهکرد.

هەناوت رزی ئیلاهی. مهقهلهی ئەم مالهت پر لهتف و بهلغهم کرد. دایکم
له گهلی ژنه دراوسی که ماندا کلاشیان دهچنی و دهردی دلێ خۆیان بۆ یهک
هەلدەر پیژت.

من و ئەكبەر لەگەڵ كچە دراوسێكەماندا كە بۆن و بەرامەبە كی خۆشی لە ژێر چارۆكە كەبەر دەهات و سەری نینۆكەكانی بە چینی كێش ریشال ریشال ببوو پێنج بەرد و كانیمان دەكرد^۱. بۆ نووستنیش دەچووینەوه خوار. كاغەزە سووتاوە كانمان فری دەدا دەرەوه و لەسەر زەوی گەرما دەنووستین. هەندێ جاریش ژوورە كەمان تێك دەچوو لایە كی دەتەپی و ساپیتەبی دەهاتە خوار. ئەم جۆرە كاتانە ، تا چەند رۆژ لە كۆلانەكانی هەر دوو بەری ئاشورا بە دواي خانوودا دەگەراين. دایكەم و باوكەم هەریە كەیان بر و بزگور پێكیان لەگەڵ كەلوپەلی و پەلی مائەوه بە دەستەوه دەگرت و سەرمان لە مالان خوار دەكردەوه و لە ژووری كریمان دەپرسی. دایكەم رووی خۆی بە چارۆكەكەمی دادەپۆشی. سەری لەتی دەرگای حەوشە دەبردا ژووری. بە دەنگێكی پر سۆزەوه بانگی دەكردن

— باجی توخوا ژووری بە تالان نییە بۆ كری؟!

خوای خیرتان بنوسی.

لەم وەختانەدا باوكەم سەر و روویكی پر لە ئومیدی نیشان دەدا هەناسەبی لە سنگی خۆی بەند دەكرد و چاوەرێبی وەلام دەبوو دلمان تەپە تەپە دەكرد ، بە چاویكی كز و بی رۆشنایی تەماشای دەر دیاوی مائەكەمان دەكرد. بەلام لە زۆریە كاتدا دەنگێك لەناو حەوشەوه وەلامی دەداینەو:

— نا خوشكی ژووری بە تالمان لە كوئی بوو ، ئیوه سەدەمین كەسن لە ژوور دەپرسن. ئاخە ئیمەش موسلمانین ئیش و كارمان هەبە. لچ و لیوی دایكەم شۆر دەبوو. لووتی فن دەكرد و بە لچكی چارۆكی دەسریهوه و دەیووت:

— تف لە گۆر و مەزەبت.

هەلی دەكوتایە سەر من و ئەكبەر و دەیووت:

— پەپوینە ، قەدەم بی خیرینه.

۱- پێنج بەردوكانی: یاریكە زیاتر كچۆلە دەبەن ، پێنجوكانیشی پێدەئین.

هه‌لدهاتین و به‌لام دوور و نزیك به دوایاندا ده‌رۆبیشتیینه‌وه. لافاو ته‌واو ده‌بوو
 سه‌ر له نوی‌ ئاشورا ژییانی ده‌هاته‌وه به‌ر.
 دووباره پیره سه‌گ له‌م لاو شه‌و لادا ده‌تۆپین. مندال و پیره می‌رد و پیره ژن به
 خۆیان و کیسه درۆژه‌کانی ملیانه‌وه. به‌ کۆلانیاندا ده‌گه‌ران و به‌ دوا‌ی بژیودا
 سوالیان ده‌کرد. وردکه چه‌گله ره‌شه‌کانی رۆخ ئاشورایان وه‌رگی‌ر و داگی‌ر ده‌کرد.
 خه‌لکی ده‌هاتن گونیه‌ی پر بی‌چوه پشیله‌یان له‌سه‌ر گوفه‌که‌کانی ده‌وروبه‌ری
 ئاشورا به‌ تال ده‌کرد. تاكو ئیمه دووباره بیان به‌ینه ماله‌وه و مراویه‌کان به‌ قیره
 و قازه قازوه عیشق‌بازیان ده‌کرد و پیک داده‌فسین تاكو که‌نار ئاوه‌کانی ئاشورا پر
 له جووجه‌له‌ی زه‌رد و ئیسک سووک بکه‌ن.
 هه‌موو ته‌نگه‌ی ئیواریه‌ک شه‌فیحه کو‌یر شمشاله‌که‌ی له‌ بن هه‌نگلی ده‌ناو
 ده‌چۆوه مال و ئاشورای به‌ سارد و س‌ری ته‌نیا جی‌ ده‌هیشت.

دو ماسی له ناو نوقلدان

وهك هه موو پینج شه مهبهك خامۆش و دلگیر بوو ، كه میكیش خۆشی پشوری رۆژی ههینی پیوه ده بینرا ، ناخه لیوهی پایز بوو. ههفتهیهك پیشت لافاو هه لسا بوو ، هیشتا ژووره كه مان نیمی مابوو باوكم له ژیر چوار پایه دا نووستبوو.

تیشکی هه تاو له سه ر روی دیواره قورینه كهی هه وهی ده دا ، هه زم ده كرد خۆر ناوا نه بی. هیچ ناوا نه بی و ئهرك و ده رسه كام خۆیان له خۆرا بنوو سرابانه وه و باوكم هه ر نووستبوو قهت به ناگانه - هاتبا ههركه هه لده ستا ، په لپی ده گرت و دارکاری ده كردین.

دلّه کوتهی شه مهبه له دلدا بوو. نه وه هه موو راهینان و جه دوه ل زه رب و مامۆستا نا میه ره بان و دهنگی ماستفروشی گه رۆکی کۆلان. بۆچی هیچ كه سیك نه بوو نیمه ی خۆش بۆی ؟ به لام بۆمان په ییدا بوو ، ئه ویش ئه و بیچوه پشیلانه بوون كه شه وان به دزیه وه ده مان برده نا نووینه كامانه وه. دهسته كامانیان ده لبتسیه وه یاریان بۆ ده كردین. به لام كه خافل ده بووین گازیان له پیی باوكم ده گرت و ده بیان لیسته وه باوکیشم تووری ده دانه ئه وه سه ری هه وشه .

شیعری (مندالی هه تیووم) له بهر خۆم ده خوینده وه ، كه گۆزه ی لیشتا بوو. كه وتمه بییری چۆله كه كه م كه چهند رۆژ پیشت ئیستا مردار ببۆوه. رهنگه گره وی كردبی كه له قوتابخانه بگه ریمه وه ئه وسا مردار بیته وه. كه گه رامه وه كزیسو. مووچه م بۆ كردو لیی نزیکیه وه ، سه ری به زه وی كردو و مردار بۆوه.

خۆر ناوا ده بوو. كه ده چومه ناو (ناشورا) وه ، ده مبینی هه تاو هیشتا له سه ر دیواری نانه وا خانه كه ناوا نه بووه.

هه وسه له ی چوونه ده ره وه م نه بوو. چوار پا منی به خۆیه وه چه سپاند بوو باوكم پرخه پرخی ده هات. برسی بووم. به لام دایکم من و (ئه كه به ر) سویند دا بوو كه ده ست بۆ نان نه به یین.

به پارانه وه پیی ووتین: —

— به پیر به پیغمبر، پاره‌م نییه جارتیکی تر نان بکرم.
 له‌پاشدان وتی: — ده‌بلین به ئیمام ره‌زا نان ناخوین!
 ئیمه‌ش له رۆخ (ناندین) راوه‌ستا بووین پیکه‌وه وتمان: —
 — به ئیمام ره‌زا به گیانی دایه ده‌ست بو نان نابه‌ین.
 دایکم چوو بووه بازاری کولیچه فروشان تاکو ئه‌م کلاشانه‌ی که چنی بوونی بیانداته‌وه
 خاوه‌ن کاره‌که‌ی و له‌سه‌ر ریگای خو‌ی سه‌ر و پیمان بو بکری ئه‌گه‌ر دوکانی خاوه‌ن کاری
 دایکم داخراو بوایه زور خه‌مگین ده‌بوو. تا ده‌گه‌یشته‌وه مال هه‌ر ده‌گریا.
 رۆژنامه‌یه‌ک له‌سه‌ر رووی ده‌رگا ده‌جوولآوه. وینه‌ی سی مندان له‌سه‌ر رۆژنامه‌که بوو
 ورچیک‌کی گه‌وره‌یان له‌ باوه‌ش گرتبوو. ورچه‌که زور قه‌له و جوان بوو.
 دووباره که‌وتمه یادی شیعی (مندالی هه‌تیو) له وینه‌که‌دا ورچه‌که زور قه‌له‌و و جوان
 بوو.

دووباره که‌تمه یادی شیعی (مندالی هه‌تیو) که وینه‌که‌ی له ناو کتیبه‌که‌ماندا بوو و دلم
 ته‌نگ بوو. شتی‌ک له ناو قورگمدا سه‌ری ده‌کرد و ده‌گه‌راپه‌وه. له‌قورگم هاته سه‌ره‌وه. هاته
 نیو رووم. ناو چاوه‌کانم و له چاوه‌کانم هاته ده‌ره‌وه و رووی گه‌رم داھینام. به‌پشتی ده‌ستم
 فرمیسه‌که‌کانم سرپه‌وه ، سویری فرمیسه‌ک چوه ناو شه‌قاره‌کانی ده‌ستم و زوراوه.
 تیله‌ی ده‌رگا ده‌کرایه‌وه. ئه‌که‌سه‌ر سه‌ری له ژورور خوار کرده‌وه و پاشدان به سه‌ری
 په‌نجه‌کانی پیتی هاته ژوروره‌وه و سه‌ری له بن گویم نا به پسکه‌ پسیکه‌که‌وه وتی:
 — دوو ماسی بچکۆله هاتوونه‌ته رۆخ ناوی ئاشورا. دینی بچین بیانگرین؟!
 به په‌رۆشیه‌وه وتم: — بابچین ، بابچین ، له‌سه‌ره‌وه‌خۆ.. با ، بابه به ئاگا نه‌یی.
 که ته‌کانم خوارد چوار پاکه جیره جیرتکی کرد پرخه پرخی باوکم برا.
 ئه‌که‌سه‌ر له ترسان زنده‌قی. چوو خو‌ی مات کرد. باوکم گه‌وزی داو لاکه‌له‌که‌ی خو‌ی
 گۆری وتی: —

— خواجه غەزەبمان لى نەگرى لە جىسى خۇمان دانيشتىنەۋە لەسەر چوار پايدەدا
هەلتوتراكاين. لەسەر چوار پايدەدا كلافىك دەزوى كلاش و سوژنىكى لىكەوتتوبو. باوكم
كەوتەۋە پرخە پرخ.

بەسەرى پەنجى پىم رۆيشتەم و نوقلدانە بچووكەكەى قوژنى دەلاقەم. نوقلدانەكە
ملەكەى شكابو لە ناو ئاشورا دادۆزىبوومەۋە لەگەل ئەكبەر رۆيشتىن. كە گەيشتەنە رۆخ
ئاۋەكە ئاسەۋارى ماسى ديار نەبوو. دلّم داخوريا بە ئەكبەرم وت:

— ئەدى ماسىيەكان لە كوپىن ھەى بەد فەر ديسان درۆت كرد.
ئەكبەر وتى:

— خۆت بەد فەرى لىت مەعلوم بى رۆيشتونەتەۋە ژىر قور و لىتەكان. دەستەم بۆ ژىر
قوراۋەكە برد و دەستەم گىرا. ماسىيەكى بن سك زەرد خۆى راپسكاند و ئەكبەر بە شادىيەۋە
وتى: — ئەى ئىمامى زەمان ئەۋەتان.

نوقلدانمان پر لە ئاۋ كرد. ھەر دووكمان بەيەكەۋە بە ھەلدا نىكى زۆر ماسىيەكانمان
گرت. ھەتاۋ گەيشتتوبو سەر رۆخى دىۋارى نانەۋاخانەكە سارد و سەرمای ئىۋارە
دەستەكانى سىر كىر دىۋىن لەسەرەخۆ ھاتىنە ژوورەۋە. داپكەم نەھاتتوبۇۋە. ژوورەۋە كەمىك
تارىك داھاتتوبو باوكم ھىشتا ھەر پرخە پرخى بوو.

مىندالەكانى سەر رۆژنامەكە و نىبوون. لەسەرەخۆ چوینە ژىر چوار پاكە. بەسكى برسى
نووستىن و نوقلدانمان لە پىش خۇمان دانسا. ماسىيەكان بە چاۋە زىتەكانىيان تەماشايان
دەكردىن. ئەكبەر دەستى درىژ كرد و نوقلدانەكەى بۆ بەردەمى خۆى راکىشسا. من دووبارە
ھىنەمەۋە بەردەمى خۇم.

ئەكبەر بە دەنگى بەرز وتى:

— ھى خۇمە ھا!

بەرەنجانەۋە وتم:

— نوقلدانەكەيىشى ھى منە — تازە من بۆم ھىنای.

بە توندى وتى: — ھى خۇمە. ھى خۇمە. من يەكەم جار دۆزىمەۋە.

لهسه ره خۆ وتم:

— نهی نوقلدانه کهی من چیهه ؟

وتی: — ئیستا دهچم جامیک دههینم.

لهگهلا ویستی ههلسی و پیی به مهنجهلی ژیر چارپاکه کهوت. پرخه پرخی باوکم برا. له داخان پهلی نهرم و بی خوینی ته کبهرم گرت و بامدا و له تاوان لهرزیم.

ته کبهر قیژییه کی خهفه کراوی کیشا: (ئای ، ئای).

ماسیه کان بی جوولّه وهستا بوون و ئاویان دهخواردوه. چوارپا جوولّوه. باوکم بهسههر سهرمانهوه وهستا بوو. چاوهکانی وهک چاوی ماسیهکانی لی هاتبوو. له ترسان چوینه ژیر چوارپاکهوه و له ژیرهوه لیغه کامان به توندی گرت.

لهسههر لیغه کهوه دوو مسته کۆله بهسههر سهرماندا هاته خواری لیغه کهمان تورداو به زیرهوه هاوارهوه رامان کرده دهری. نوقلدانه که لهناو دهستی باوکمدا بوو. دهراگی کردهوه و فرییدا ههوشه.

ماسیهکان لهسههر زهوی کهوتنه فرته فرت. قهله رهشیک له رۆخ دیواردا باله فریه کی کرد هات و ماسیهکانی برد.

له دوورهه ههورهکانی ئاسمان رهش هه لده گه پان. لهناو تاریکی قادرمهکانی سهریان هه لئروشکا بووین. فسه که فسکی رقاویمان دلّی تاریکی شهوی دهسووتاند.

— گوناھی توّ بوو.

— گوناھی توّ بوو.

— ناوه لا گوناھی توّ بوو.

— ناوه لا گوناھی توّ بوو.

دلّم دهگوشرا. له ئاشوراوه نوزهی توتکه سه گیککی کوتهک خوارد و دههات. دایکم نههاتبوهوه ، رهنکه دوکانی خاوهن کاره کهی نه بووی و شهویش هیشتا به چاوهروانی له پشت دهراگی دوکانه کهدا دانشتبی.

ک

قوتابخانه که حهوشه‌یه کی گهوره‌ی هه‌بوو. له دوو ژووری قوتابخانه که یه کیکیانم کردبووه پولی دهرس خویندن و شهوی تریش خوم تیبیدا داده‌نیشتم. کادینیکی گهوره‌له لای راستی حهوشه‌وه بوو متبه‌قیکی جپهلراوی له تهنیشه‌وه بوو. کادینه پر له کایه که هی داودخانی خاوه‌ن خانووه‌که‌ی قوتابخانه بوو.

شه‌وان تهنیا بووم. غولام ره‌زای فه‌راشی قوتابخانه تا دره‌نگ له‌لام ده‌مایه‌وه. ژنیک و مندالیکی سی سالانی هه‌بوو. روژی به سی تومان به موه‌قه‌تی به فه‌راشی قوتابخانه دامه‌زرا‌بوو، بهو ئومیده‌ی روژیک دابی به‌یه‌کجاری دابه‌زری، روژانه حهوشه‌وه هیوان و پولی گه‌سک ده‌دا. له بیره‌وه‌که ئاوی ده‌رده‌هینا له ساردای ده‌کرد. که کاری ته‌واو ده‌بوو، ده‌که‌وته ناو کولانه‌کانی دی و به مالاندا ده‌گه‌را و هیلکه‌ی ده‌کپی و به دوکاندارانی ده‌فروشته‌وه. به‌له‌باریکه‌یه‌کی. ئیسکی ده‌م و چاو ده‌په‌ریوو بوو لووتی جوان بوو هه‌موو ده‌م خه‌مبارو مه‌لوول بوو. هه‌میشه ترسیکی نادیا‌ری له روودا ده‌بینرا.

زستان به‌بای به هیتری ساردی گوژیانیه‌وه هات. دووباره مله‌ی ((قه‌لاجه)) به‌فر دایپوژی و ریگاکان گیران. ترس له هه‌موو که‌سینک نیشته‌هر که‌سی مشتیک گه‌نم یا ئاردی هه‌بوو، به ترس و له‌رز، وه‌ک گه‌نجینه‌یه‌کی به نرخ، ئاگاداری ده‌بوو ده‌ستی پینه‌وه‌گرت و به پاریزیکی ته‌واوه‌وه له‌کاری ده‌هینا.

که له قوتابخانه ده‌هاتمه‌ ده‌روه هه‌ر دوو لای جاده به‌لاشه‌ی مرداری گا و مه‌ر و بز تهنرا بوو خه‌لکی له حالیکدا بوون فرمیسیکیان هه‌لده‌پرشت.

پېستی ناژله مرداره کانیان کهول ده کرد و له روخ دوکان و پشت دیواری مالاندا هه لیان ده خستن. شیوهنی ژنان ، وهك بللی عهزیزیان مرد بی. له ماله کانه وه ده هاته گوئ. تا چاو بری ده کرد، پېستی بووری دامهن سپی و قواوهیی و رهش له روخ یه کدا هه لخرابوون چاوم داده خسته بهر خوّم تا به ژن و بالا و په یکه ری ماتم داران نه بینم. شهوئیک. غولام رها به سهر گه شته یی و نا ئومیدی و خه مناکیه وه په پیدا بوو. یه کبه دوا یه کدا جگهری داده گیرساند. نه نگوسته لاوازه کانی که له دوکه لئی جگهره دا زرد هه لگه رابوون ده له زری ، لیم پرسی: — ((هه موو سال حالتان بهم شیوه یه ؟))

سهری بادا له گه ل به باکردنی دوکه لئی جگهره که یه وه گوئی ((به لئی هه موو سال هه مان تاس و هه مامه .))

گوتم: ((رادییو گو توو یه تی ده ولت تازوقه و نالیک بو شه و دپه اتانه ده نییری که سه رما زیانی پیگه یاندوون.))

وتی: ((ئیس تاکه وا باشتره چه قومان بو بنییری تا پېستی مالاته مرداره کان که ول بکه ین.)) پیگه نینیکی تالی گرت و بهم لاو شه و لایدا روانی. وهك شه می که بیه وی شتیک بللی و شه رمی ده کرد. وتم: ((هه ر ده ته وی شتی بللی چی روویداوه ؟)) به شه رمه وه وتی: ((نا ، نا ، به لام... شه رم ده کم.))

وتم: ((شه رمی بوچییه ئیمه براده ری یه کین. هه ر کاریکم له ده ست بیست بوئی ده کم.))

گوئی: — ((به خوا ، تازه مانگا کهم زاوه و خه ریکه له برسان ده مرئ. گوانه کانی وشک بوون. ویستم شه گه ر ماوهم بده ی له م کادینه شه وی یه ک گونیه کا بو مانگا کهم بهم تا ده رگام لیده کریتته وه .. ژن و منداله کهم تا ماون دوعاتان بو ده کن.)) سهری له به خو نا ، منیش که وتمه بیر کردنه وه کایه که هی داود خان بوو و له و ماله شدا ته نیا من داده نیشتم. ره نگه شه رپیکم بی به توو شه وه.

به لآم نهم ده توانی خؤم له بهر رووه ئيسقاوی و رهنگ تيدا نه ماوه شه رماويه کهي
غولام رهزا دابگرم و گوتم: ((همر چيت دهوی بيبه و مانگا و گویره که کهت رزگار
بکه.))

به خؤش حالیه وه له جیی خؤیدا ره پی بوو گوتی: ((خوا سیبه ری ئیوه مان له سه ر
هه لئه گری تاماوین له چاکه تان ده رناچین.))

به یانی زوو بوو. له حه وشه ی قوتابخانه پیاسه م ده کرد. هیشتا خۆر هه لئه هاتبوو.
سه یری سه ر رۆخی دیوارم ده کرد چوله که ی له سه ر هه لئیشتبوو له پر چوله که کان
هه لفرین و جامیکی مس له سه ر دیواره وه به ده رکه وت. دهسته ره ق و ته قه کانی
رۆخی دیواریان گرت و ده موچاوی غولام رهزا له نیوان هه ردوو ده ستدا به دیار
که وت.

هه میشه له سه ر دیواره وه ده هاته ژوور تا ته قه ی ده رگای قوتابخانه بیدارم
نه کاته وه. به ردیکی زلم له پشت ده رگای قوتابخانه داده نا تا شه وان که س نه یه ته
ژووری.

له سه ر دیواره که دانیش و پاشدان بازی دایه ناو حه وشه و جامه مسه که ی له سه ر
دیواره که وه هیئا خوارئ. به هه مان شیوه ی شه رمینییه وه سه لامی کردو جامه که ی
له لایه کی هه یوانه که دانا. گوتم: ((چی هه یه چی نیه ؟ته م جامه ت بوچی هیئاوه!؟))
مله باریکه که ی که چ کردو گوتی ((ماموستا شیرم بو هیئاوی مانگا که م که کای
خوارد، گوانه که ی پرله شیربوو.))

به نار هه تیه وه وتم: ((جامه که هه لگه وه برۆ پیویستیم به شیر نییه ، مه گه ر
نه خؤشم تا شیر بخۆمه وه.))

ئیش گه یشته ئه وه ده ستی به پارانه وه کرد به شیوه یه که له قسه که م په شیمان
بوومه وه جامه که م برده ژووره وه غوللام رهزا خوی خه ریکی مالینی هه یوانه که کرد.
هه موو شه ویک غولام رهزا گونیه یه کی گه وه ی کا ده برده وه مائی و هه موو
به یانیه کیش پیش خۆر هه لاتن جامه که ی له سه ر دیواره قورینه که ی قوتابخانه به دیار

ده كهوت. رۆژتيكيان سه ريكه له كادين خوار كردهوه ، كادينيكى گهلى گهوره بوو. تا بنميچ پرى له كا بوو ههوو رۆژتيك ناژهل مردار ده بونهوهو پيسته بۆره كانيان له م بهر و شهو بهرى جاده رادهخران. هه ميشه غولام رهزا ده يگوت: ((ئيشاللا رۆژتيك و ره مانگا كه م بيبه گويژه كه كه م بيبه. نازانى ئيستا چه نده قه له و بوو ون ! ؟)) وه لآم ده دايه وه: ((باشه غولام رهزا ، باشه ، رۆژتيك هه ردپم)).

هه ينى بوو له ژووره كه م دانيشتبووم و سه يرى نووسينه وهى قوتاييانم ده كرد و راستم ده كردنه وه يه كيك له قوتاييه كانم كه وا هاوسپى غولام رهزا بوو ، خوى کوتايه ژووره كه مه وه هه ناسه پركى بوو گوتى ((م... ماموستا ، حالى ژنى غولام رهزا خراب تي كچوو ه منى نارد تا پيتان بلپم.

به خيرايى چوومه مالىان. غولام رهزا له قوژبنيكدا دانيشتبوو. ده ستى له شه ژنوئى وهر هينا بوو ژنه كه ي له ناو نوينيكى چلكن و دراودا نوستبوو لرخه لرخى لپوه ده هات چه ند شووشه ده رمان و نه ختيك فستقى به ده ورو به ردا رژابوو. كوره بچووكه كه ي به ورگى ده ربه ريو رهنگى زه رده وه له باوه شى پيره ژينيكدا بوو من نه م ده ناسى. دانيشتم و گوتم چى بووه غولام رهزا ؟ ديسان ده ردو به لايه))

سه رى به شه ژنوئى كردو به خه فته وه گوتى: ((نايينى. به خوا دوو رۆژه بيهوش كه وتوه ، قسه ناكاو ئيمرۆ حالى زور شره نازانم چيبكه م)).
گويچكه كانى سوور بووه وهو گوتى: ((ماموستا.. نايى، ناخر...)).

پيموت به خيرايى: ((بو شارى ببه))

گوتم: ((پارهت بو ناماده ده كه م، خه م مه خو، مندا له كه شت ببه لاي پزيشك، له لايه نى قوتابخانه شه وه خه يالت ره حه ت بى خو م له گه ل مندا له كاندا ريكي ده خه م)).
گه ش بووه وه.. تارمايى زه رده خه نه پژايه سه ر لپوه كانى و كه مى گه شاهه وتم: ((حالى مانگا كه ت له چى دايه ؟ گويژه كه كه ت چۆته ؟ خو شه وانيش نه خو ش نه كه وتون؟))

به م قسه قه له مى شه ژنوئى شكا. به ترس له رز و زمان گيرانيكه وه

گوتی: ((باشن مامۆستا زۆر باشن. له گهڵ گا و گۆتالی دراوسی کافاندا ناردوو
من بۆ دهرهوه كه ميڤك بخولينهوه.))

كه خهريك بووم غولام رهزام به جي دههيشت مندا له كه خۆي گه پانده من و گوتی:
((مامۆستا غولام رهزا زۆر به دهبهخته، ئهسلهن ههر مانگای نيبه ، وا دياره درۆي
له گهڵ تۆدا کردوه.))

راچه نيم ، به لام به سهر خۆم نه هينا و خيرا خۆم و هينا يه وه سهر خوین ساردی خۆم
و به توندی گوتم: ((خۆم ده مزانی)) . هاتمه وه قوتابخانه .

به يانی زوو غولام رهزا دووباره به خۆي و جامه شيره وه پهيدا بوو سه يری
چاوه کانی نه کردم پيم گوت: ((پيويستم به شیر نيبه، شیر نا خۆمه وه چيتر مه را يی
مه كه

گوتی: ((تاخر چی بووه ؟ مامۆستا زمان کورتم مه كه . تو ناوی خوا پيم بلای چی
بووه ؟ قسه يه کت بيستوه ؟))

به تانه و پلازه وه گوتم ((مانگا كه ت له چۆلی گه راوه ؟))
گویره كه كه ت چۆنه ! ..)) له ناكاو به خۆيدا شكايه وه . له قوژبنی کی هه يوان
دانيشت به خه فه ته وه گوتی: ((مامۆ... مامۆستا . من شهرم له چاوه کانت ده کم .
ده بوایه راستيه كه يم پی بووتایه ی له راستی من مانگام نه بوو ، کایه كه يم ده فرۆشت
و داو و دهرمان و خواردنم بۆ ژنه نه خۆشه كه م پیده کړی ، بۆ ئیوه شه له مالان شیرم
ده کړی.))

له پر مه ی گریانی داو له هه ژمه تان شان ه کانی ته کانیان ده دام جامه مسيه كه ی له
پشت کورته كه ره شه كه ی ون ده بوو .

به فیلی پیاسه کردن گه رامه وه دواوه له و دوور كه و تمه وه تا فرمیسه كه کانی
نه بينی .

سى ۲ خەزىنە ۱

پىك كەوتنى دەرگا دارىنە زىيەدە ئەو قەلەرەشانەى ھەلقىراند كە لەسەر دىوارە قورپىنە كەدا ھەلىشىتتوبون. قېرە قىيان مالىە كەى پىر كىرد و لەسەر بە فرى قولپىنچكى ھەوشە كەدا نىشىتتەو، لەبەر پىيى ئەو پىرە مېردە لاکەوتن كە بە مات و پەرىشانى لە ژوورى دەھاتە دەرى.

پىرە مېردە كە كىلاو خورىە كەى تاسەر برۆكانى ھىنا خواری.

فوى لە دەستەكانى كىرد. دەرگا كەى مەحكەم داخست. دەستەكانى خىستە ناو باخەلى. ناو كۆلان قەلاتىك بە فرى لى كەتتەو، گىرا بوو، بەتەنگە تاوى بەبن دىوارە كەدا دەستى بەرا كىردن كىرد. لەسەر شەختەدا ھەلقىزى و خۆى بە دىوار گرتەو. گىزتە گىك كەدا دىوارە كە بوە و بەسەر شانیدا بەر بوە خواری، خانووەكان تا سواندان نوقمى بە فرى ناو كۆلان بىبون. تاك و توك مندالان بە شىوہىەك كەوا فرمىسك لە چاواندا قەتیس مابوو دەرویشتن پىرە مېردە كە بە بەر دەرگاى رەژوو فرۆشە كەدا تىپەرى، لەبەر خۆیەو و تى: ((تاخ خ گەردوینى شەو پارەم دەبوو)) . ئەو پەیتونەى بە شەقامە كەدا تىپەرى، خەرىك بوو خۆى لىدا، پەیتونچى پىر لەوبەرزایىبە دا ھەلقىر كەبوو جوینى بە ئەسپەكان دەدا. شەختە لە ژىر سى ئەسپەكاندا دەشكا. ئەسپەكان بەرەو پىشەو دەرویشتن. ھەلم وەك ستوونى رىك لە كونى لوتیاندا دەردەچوو. گەشىتتوبو ئەو پەرى شار. شەقام قەلە بالختىر بوو چەند مندالىك لە نىوان پىادەكانەدا لەسەر ئەو شەختانەى ھەلىان خزانە بوون ھەلدەخلىسكان. كە پىرە مېردە كە بە تەنىشتیاندا تىدەپەرى بە كىك لە مندالەكان بەر بوە. پىرە مېردە كە

۱- سى ۲ خەزىنە: لە دەقە كەدا (سى كوپەلە خوسرەوہىە) كە ئەمىش گەنج و زىرى پاشا كۆنەكانە. بەلام لە لای خۆمان ھەر (خەزىنە) يان (خەزىنەى) پى دەلىن.

داهاتهوهو بن ههنگلی مندالئه کهی گرت و گهرمایی ژیر کهوشی مندالئه که پژیایه ناو
 په نجه کانیهوه. سهیریکی پینالؤه بریقه دارو کلاره سوورو جوانه کهی کرد. مندالئه که به
 چاوه جوانه کانی سهیریکی پیره میرده کهی کردوو وتی: ((سویاس گهردهم)).
 پیره میرده کهه رووی وهرگیژاو کهوته ری. فرمیسک له چاوه کانیدا قه تیس مابوو.
 ههنگاوه کانی گورج کرد ، که گهیشته ئهو سهری شار یه کسه ر و یهک ری به رهو لای
 باغیکی گهره رویشته ، له بهر ده می باغه که دا پاسه وانیک وهستا بوو. پییه کانی
 بهستبوری لیوه کانی بهزه همت له سه ر یهک دادنا دلئی ده گوشرا. له رقان قورگی
 هه لآوسابوو. دهیویست سهری به په رژیینه ئاسنه کهی دهوری باغه که دا بکیشی. له بهر
 خوییه وه منه منیکی کرد: ((سهخته ، زور سهخته ، بهلام دان به خومدا ده گرم ،
 سهبری بچوکی خوا چل ساله ، ده بی به جارینک بیان هه ژینم. دلیان له گه لیدا
 راوهستی. بی ئابروینه)). ویستی بو ناو باخه که بچی ، بهلام پاسه وانه که نه پیه شت.
 پیره میرده کهه شتیکی به بن گویدا چرپاند و قسه یه کی کرد ئیشاره تیکی بو
 ساختمانه کهی ناوه راستی باغه که کرد. پاسه وانه که کابرای بو لای ئهو پاسه وانه پیره ی
 دیکه رهوان کرد. که له بهر ده رگای خانووه که دا وهستا بوو ، بگره و بهرده له گه ل
 ئه ودا دهستی پیکرد ، پاسه وانه پیره چاویکی بهم لار ئهو لادا خشاند و دهستی پیره
 میرده ی گرت و چورنه ناو سالونیکه وه. نهختی گهرمی بووه. پاسه وانه که
 ئیشاره تیکی بو کرد تا له لایه کدا بوهستی و خویشی چوه ژور پیکه وه ، پاش که میک
 هاته وه ده ری پیره میرده ی له گه ل خویدا برده ژوروی، له پشت میژیکی له دارگویز
 دروست کرا و که پارچه شووشه یه کیان له سه ر دانا بوو ، یه کینک به بهرگیکی رینک و
 ده موچاویکی گوشتن و بو ینباخیکی پان و سپی یه وه دانیشتوو.
 پاسه وان قچه کانی به توندی پینکدا کیشاو ئاماده راوهستا.
 پیاهه بو ینباخ سپیه که سهری کاغه زه کهی بهرده می بلند کرد. رووی له
 پیره میرده کردوو پرسی: ((ها چیت دهوی ، که سیک نه بوو له باتی تو به ئیش و
 کاره کانت هه لسی؟!))

پیره می‌د به دهسته پاچهیی وه لّامسی داوه: ((نا قوربان ، ئیشییکم به جه نانی به ریزتان هه بوو ، جگه له جه نابتان له کهسی تر دلنیانیم.))

— چۆن!! چیت دهوی؟!

پیره می‌د به دزییه وه سه ریتیکی ئەم لاو ئەو لای کرد. له میزه که نزیک بووه وه. چاکه ته که ی له ئالاً بچوکه که ی سه ر میزه که گیربوو. ئالاکه کهوت ، پاسه وانه که به خیرایی ئالاکه ی هه لگرته وه ، له شوینی خۆی دایناوه. پیاوه بوین باخ سپیه که له حاله تیکدا خۆی بو دواوه ده کشانده وه ، وتی: ((قسه بکه ، ئیتر ، بوچی ئەمه نده نزیک ده بیه وه ؟))

— قوربان... له ناو... ماله که مدا ، سی خه زنه به دیار که وتوه ، به لّی ، به لّی... قوربان به چه زه تی عه باس ، به م وینه ی به سه ر سه رتا نه وه یه درۆ ناکه م قوربان. پیکه نی ، پیکه نینه که ی پیکه نینیکی تال و به زۆر له خۆ کردنه وه بوو.

— درۆ نه که ی پیره می‌د. مالت له کوپیه ؟

— له سه ری ته په یه. قوربان جه نابی به ریزتان ته شریف بیسن. ئەو کاته چاوه موباره که کانتان کوپه له کان ده بینن.

بو ینباخ سپیه که ته له فۆنی بو چهند که سیک کرد. له خۆشیا سوور هه لگه را بوو و هه لسا ، پالتۆکه ی له بهر کرد و خۆی ریکخست پیره می‌د ئەمانه ی ده دیت و فوی له دهسته کانی ده کرد.

کهوتنه ریگا چهند که سیکی تریشیان له گه ل هات. سواری ئۆتۆمبیلیکی شین بوون که له رۆخ شه قامه که دا وه ستا بوو ، رۆیشتن. ئۆتۆمبیله که له رۆخ یه کیک له شه قامه کانی خوارووی شاردا راوه ستا. خه لک به سه ر سامیه وه سهیری ئۆتۆمبیل و زه لامه کانی ناوه دیان ده کرد. تا ئەو وه خته ، نه ئۆتۆمبیل ، نه زه لامسی له م بابه ته یان له و شوینه نه دیتبوو.

شوفیره که دابه زی. پیاوه بو ینباخ سپیه که کلۆه خره که ی بان سه ری هیئا خواره وه. ئەوانی دیکه ملیان له ناو یاخه ی پالتۆکانیا نه وه برده بووه خوارێ ، کهوتنه

ریگا — تهنیا پیره میرد بوو وهك مه پیک له کۆتایی پایزدا خوریه که یان برییتته وه له سه مانا هه لده له رزی. هه لمی ئاو له سه ر سمیللی زهنگوله ی به ستبوو. ترس و خه میکی قوول له رویدا تیکه له یه کتر ببوون ، به لام شه وه ی له قولایی که لینی چورچ و لۆچه کانی ده م و چاویدا نیشتبو ، رق و کینه بوو.

گه یشتنه شه کۆلانه ی که مالی ئیختیاره که ی لی بو ، که له شیریکی پیر بییه وه ده نوکی به زه ویدا ده کوتا. پیره میرد ده رگای کرده وه. لاونیسو وه ستا و کشاوه دواوه تائه وان بچنه ژوره وه.

له ناو هه وشه دا گردیک به فر که وتبوو. دیواره کان تا ناو قه دیان خوسا بوونه وه. له رۆخ دیواردا شوین پی قه له ره شه کان ناسه واری مابوو. ماله که له دوو ژور پیک هاتبوو بنمیچی یه کیکیان هاتبوو خواره وه. ژوره که ی دیکه ده رگا و په نجه ره که ی هه بوو. په نجه ره که به مه حکه می وهك مردویک ده می پیک دادابوو له سه ر رۆخی خواره وه ی شیشه کان ، ناسه واری ئاوه رۆی بارانه کانی پیشوو مابوو. وهك مندالان که شوینی ریچکه ی فرمیسک له سه ر رووی کۆله کانپاندا ده مینیتته وه.

پیره میرد به پرتاوی خۆی ره پیش کرد. چونه ژوره وه. بو ینباخ سپیه که فرمانی به یه کیک له ده سته که یدا تا بو نویسنی سوره تی دانیشتنه که ئاماده بی. شه و پیاره ی جانتایه کی ره شی له بن که وشدا بوو ، ئاماده راوه سته و وتی: ((سه رچاو قوربان ده ستور بفرمبون.))

جانتا که ی کرده وه. له ناوه راستی ژوره که دا چوارپایه ک دانرابوو کۆنه لیفه یه کی چلکنی به سه ر دا درا بوو ماتهم دار نارامی گرتبوو. شه رز سارد سارد بوو. چه ند گونیه یه کیان له ناو چوار پایه که دانا بوو. له ناو ده لاقه که ی ژورئ چرایه کی ئینگلیسی دوو که لاوی ره ش دانرابوو، شووشه یه کی له قور دروست کرا و چه ند (که لا) یه ک ده بینرا.

پیاره بو ینباخ سپیه که له ئیختیاره که ی پرسی:

((باشه ، له کوئیه؟! بۆ خه ریکم ده کهی؟!))

پیره میرد له ناکاو بۆ لای چوار پایه که رایکرد. لیفه کهی هه لدایه وه به رقه وه هاواریکرد. ((ئه مه تان قوربان هه هه هه هه مه مانه سی کوپه له خه زنه ی خوسره وین. چاک بیان بینه چهند شینن، به لئی قوربان. هه هه ، قوربان.)) بۆینباخ سپیه که و ئه وانی تر سه ریان لی نزیك کرده وه. چاویان له گه ل تاریکیه که دا که میك راهاتبوو ، له ناکاو پیاوه بۆ ینباخ سپیه که راچه نی چاوه کانی زهق بوونه وه. قزو که زی زیینی کچۆله یه که له سه ر زهوی و له گه ل خۆلی ناو کورسیه که تیکه ل ببوو^۱. له ژیر چار پایه که دوو کوپ و کچیک ، ده ستیان له ملی یه که کرد بوو رهق ببوونه وه.

ده موچاوه شین هه لگه راوه بچوو که کانیا ن له بن میچ بری بوو رهنگه چاوه روانی شتیک بووبن.

های و هووه رقاویه کهی پیره میرد له هه وشه وه ده بیسترا شیتانه هاواری ده کرد: ((مه گه ر هه ر بۆ زیپ و گه نج بینه ماله کافمان. بۆ کوپه له خه زنه)).

۲- کورسی هه ر وه ک چوار پای خۆمانه به لام ئه وان بۆ گه رم دا هیئانی مه قه له ناگری له ژیر داده نیین و له ژیریشی ده نوون.

کورته چیرۆکی سی خهزنه

ئهم کورته چیرۆکه که باسی پیره میردیکی بیدهرتانی به سالانچوو دهکات که له کهلاوهی خانووێکدا دهژی که تهنیا ژووریکێ دانه تهپیوه ، هیچ شستیکی دیکه له مهر ئهو پیره میرده ئاماژهی بو نهکراوه ، بهلام له کوتایی چیرۆکه که وا دردهخا که ئهم پیاوه بهسته زمان بیکهس و نه داره ئهرکی به خێوکردنی سی مندالی چاوشینی جوانی له ئهستۆ دا بووه و ئهیش جگه لهوهی له ژیر لیفه وایان پۆشی هیچی دیکه له دهست نههاتوو، واته نهپیوه خواردنیکیان بداتی ههر هیچ نهبی له مردن رزگاریان بکا — منداله کان هی کی بوون، هی کورپی، هی کچی، خزمیکی ئه مهیان دیار نهکراوه.

بویه که دهزانی منداله کان مردون، به مه بهستی گالته کردن به دام و دهزگا و دهولت رووله بنکهییکی پولیس دهکا بو ئهوهی پیمان رابگهیهنی که له ماله کهی سی خهزنه وهردهرکه وتوون، پیاوانی داموده زگاش که دهچن بو ئهوهی بزنان ئهم خهزینانه چین و: سی مندالی چاوشینی جوان له ژیر لیفه کهدا دهبینن که ههر سیکیشیان مردوون.

وادیاره علی ئه شرف دهیهوی ئه مه وهک هیمایهک بخاته روو که ئه گهر خهزنه له ماله که تدابی ئهوا دهبی بو دهولت بی و بهو بوتهیه وهش روو له ماله کهت دهکن،

ته گینا نه گهر له برسان بشمري کهس نیه لایبکت لیبکاته وه یان روو له ماله کهت بکا .

به گشتی ههستی مرۆقدۆستی پیره میڤرده که له چهند خالیك نیشان ددهدا . به تایبهتی ئه و کاته ی که دهچی بو پۆلیسخانه . له گهلا ئه وه شدا که لیبی قه و ماوه و دلی توند ، به لام که مندالیك له سه ر به فرو شه خته که هه لده خلیسکی دهستی یارمه تی بو دریز ده کاو بنهنگلی دهگری تا راستی بکاته وه کابرا هه ر ده رواو له به ر خویه وه دهلی ((سه خته : به لام دان به خۆمدا ده گرم ، سه بری بچو وکی خوا چل ساله ، ده بی به جاریک بیانه ژینم ، بی ئا پروینه))

وا دیاره کابرا زۆر سه ختی لیگوزه راوه به لام له بی ده سه لاتیدا هیچ چاریکی نه بووه جگه له ددان به خۆ داگرتن ، به لام ته مه مانای ئه وه نییه شته که ی به ئاسایی زانیوه وه قبولی کردوه ، جگه له مه تاوانه کهش به هی ئه وان ده زانی که لیپرسینه وه یان به رانه ر به خه لکی بیده رتان نییه و مرۆقه هه ر چهنده ی دان به خۆ یدا بگری رۆژیک دی هه ر به روویاندا ده ته قیته وه بۆیه به بی ئا پرو ناویان دهبه .

نه خوښی

دایکم زوری سه رما دهبوو ، له م کاته ی چرای داده گیرساند وتی:

— له شم شین و مژر هه لده گه پړی — می شکم ته په .

ههوا سارد بوو . هه موومان له دهوری مه قه لاهی ټاگر دانیشتبوین . پووره و مامه پیره شمان له کن بوو . خاله موساش به خو ی و موسیبه ت نامه که یه وه هاتبوو . زستان داده هات . زستان له گه ل موسیبه ت نامه که ی خاله وه ده هات . له گه ل ده نگی هه زاران کوڅه وه ده هات . ده نگی کوڅه ی نیوه شه وان له گه ل ده نگی شکانی گوزه له نیوه شه وه سارده کانه وه ده هات .

زستان بو ټیمه له هی خه لکی گه ل ټیک ساردرتر بوو . ټه سخه ر له پشت شووشه ی په نجه روه سه بیړی کلؤ به فره ته نکه کانی ده کرد رووی له ټه کبه ر کرد و وتی:

— خو زگه له جیاتی به فر ، گه نمه شامی له ټاسمانه وه ده باری . مامه پیره گوئی

لی بوو له پر له به ندی دلپه وه هاواری لی هه لساو وتی:

— هه ی مل شکاو کفر مه که ! هه ی گوجیله ! سه گ!

ده یه وی ټه م پاروه نانه شمان لی بیړی زمانت بیړه .

باو کم نالایه وه:

— خویبه سه د گوناح و یه ک تو به:

پووره به تانه و ته شه روه وه وتی:

— گه نمه شامیت بو چییه هه ی مه شکه دره!

خاله موسا له ژیر چاوتلکهوه سه‌ریکی نه‌سغری کرد له‌م کاته‌ش نه‌سغهر له ترسان هه‌لده‌له‌رزی ، به مننه مننه‌وه وتی: — ناخر هه‌ی مالویران نه‌مه قسه بوو کردت!؟

نه‌و رۆژه دایکم چه‌ند رست جلی شوشتبوو ، له سه‌ریان له حه‌وشه له‌سه‌ر قه‌دی دار و کۆله‌که هه‌لی خستبوون و وشکی کردبوونه‌وه قه‌دی کرد بوون ، له ناو بوخچه‌ی دانا بوونه‌وه به خاوه‌نه‌کانی دابوونه‌وه.

شه‌و گیانی شین و مۆر هه‌لده‌که‌پا. گیانی داغ بوو. باوکم قه‌ده‌می شکا بوو وتی: — سه‌رمات بووه ، نه‌گه‌ر بپژمی چاک و ده‌بیه‌وه. پپو‌یسته کاریکی وا بکه‌ی بپژمی.

پووره به نیگه‌رانیه‌وه وتی:

— نیوه‌رۆ چیت خوارد ؟ ره‌نگه‌ ماستی ترشت خوارد بی؟

— دایکم به ناله‌یه‌که‌وه وتی:

— به خوا جگه له‌و پاروه نانه رووته‌ی به‌یانی چیدیکه‌م نه خواردوه.

زادی دیم نه برپوه ، هه‌ر پاره و تانه‌که‌ی به‌یانی بووه.

مامه پیره وتی:

— چوینه سه‌ر ئاو ئیمپۆر دانیشتیوی ؟

دایکم له‌ناو تادا کولمی سوور ببووه‌وه ، له‌سه‌ره‌خۆ وتی:

— نه ٤

مامه پیره به بی ماوه‌دان وه‌ک نه‌وه‌ی شتیکی گرانبه‌های دۆزیته‌وه وتی:

— ئاها که‌واته دلّه کوتیته. ده‌بی (حاجی مه‌نیزی) بخۆی.

عه‌ززا خوشکی تازه بوومان گریا و دایکم بۆ به‌ر مه‌مکی خۆی برد.

پوره وتی:

— شیر مه‌ده منداله‌که شیری مرۆقی تادار باش نییه.

دایکم به میه‌ره‌بانیه‌وه سه‌یری عه‌زرای کرد و وتی:

— ئەي بەستە زمان لە برسان دەمى.. ئەدى تۆچ دەخۆى ؟

باوكم وتى:

— دەبى پېژمى. پېژمىن دەرمانى دەردتە. ئەگەر پېژمى ھەر سەرمايەكى چووتە ناو سەر و مېشكت دېتە دەرى.

پورە وتى:

— ئاخە پياوھەكە ، چۆن پېژمى، بېرىك لە حالى بکەوھە ، خەرىكە وەك كووړە دەسووتى ، وەك فلوسى سوری لېھاتوھ.

باوكم قوتوى توتنى لە باخەلى دەرھینا. پتە توتنىكى رېژتە ناو لەپى دەستى. بە پەنجەرەشەکانى باش ھارى و پاشدان بە بەر كونه لووتى دایكىمى راگرت و وتى:

— بۆنى بکە ، ھەناسە ھەلکېشە ، ياللا ، ئیستا دەپژمى، پېژمى ئیش تەواو دەبى.

دایكىم لووتى رەپېش کردو توتنەكەى بۆن کرد ، لە پېر پېژمى..... ئا پېژم... پېژم...: — سەد شوكر و ھەمد ئەى شافى.

پووریش لە پاش مامە پېرە پژمى و رووى لە باوكم کرد و وتى:

— خوا بتگرى لەگەل خۆت و ئەم توتنە توندەى كە ھەتە.

دایكىم وتى: لوتم گېراوھ بۆنى ھېچ ناکەم.

ئەسخەر پژمى و لە ھەردوو كونه لووتیەوھ چلەم دەرپەرى و لە جىي خۆى بە بى جۈولە وەستا.

خالە موسا پژمى و شتىك لە دەمىەوھ پېژاىە سەر دوعا نامەكەى و یەكسەر كتیبەكەى قەپات کرد. عەزراش وەك بېچووھ پشیلەپەك لموزى بە ئاگرەوھ جزابى پژمى و بەلام دایكىم نە پژمى.

دایكىم بۆ بەیانى لەناو نوین نە ھاتە دەرى. بە یارمەتى پوورەمان ژوورەوھەمان ماشت. مەقەلە ئاگرېكمان گەشكردەوھ، دایكىمان بە باشى داپۆشى عەزرامان خاوتین كردهوھ و غەمگین و سەرگەشتە چوینەوھ قوتابخانە.

دایکم نیوه پړوش هەر نوستبوو. بى حال و بى هوش. به بى جوولنه رهنگی زیاتر پهرى بوو ، ناله نالى بوو. پوره شورباى بو لينا. دایکم که میکی خوارده به لام هینایه وه. دووباره له ناو نوین لیتی که وته وه.

عه زرامان دایه ژنی خاله ئه ویش تازه مندالی ببوو ، عه زرا ورده ورده ده تاواوه بچووک ده بۆوه، رۆژانیکی گه لی خرابی به سه ر ده برد.

شهو که چۆله که کان گه رانه وه هیلانه کانیا و ئهستییه به دهر که وتن.

شهوئ که یه کهم جار بوئی نانی گه رم هات و پاشدان باوکم هاته وه ، دووباره له دهوری یه که گربوینه وه و ئینجا له سه ره خو فسکه فسکه دهستی پیکرد پووری چاوه کانی له ناو گریاندا ببوووه دوو کاسه ی خوین به پهستییه وه وتی:

— شورباش کاری نه کرد. ده بى به یانی بچمه گوزهری (ساحب جه مع) ، له کچی پوره مه عسومه ئاوی مو تفره ک وهر گرم.

مامه وتی: هەر نه خو شیه کی هه بى ئاوی تور چاکی ده کاته وه.

باوکم مژی له جگه ره که ی ده دا و وتی:

— نه ختی تووتن بهارم به لکه ئیمشه و بیژمی.

پووره خیرا وتی:

— بو خاتری خوا سه ره که ی مه که وه. دوینی شه و تا به یانی هەر پژمیوین.

رووی له مامه پیره کرد وتی:

— بو ئەم سنگه ئیسقاداره ش باش نییه.

مامه پیره به گرژی رووی له پووره کردو. وتی:

— من ئیسقا دارم ؟ ها! کهس مافی کۆخینی نییه ؟!

خاله موسا ناهیکی هه لکیشا ووتی.

— با ختمیکی هه زه رته ی زه ینه بی بو بگرینه وه. هه تمه ن چاک ده بیته وه.

پووره به گریانه وه وتی: —

— هه زه رته ی زه ینه ب به ده نگمانه وه وهره.

سهیری نوینی دایکمان کرد و خەم قورگی گرتین. ناغان خوارد و نووستین.

* * *

سبەینی نە چوینە قوتابخانە. بەکۆمەکی یەکتەر دایکمان برده ژووری پووره و نواندمان. پووره هینده گریا بوو چاوی هەلنە دەهات ، وتی:

— من لە تەنیشت تەختەکی دەنوم دەبی زیاتر تاگام لیبی بی مندالیینە ئیوهش نەینە ئەم ژوورهوه. لەشی ئیوه ناسکە ، نەخۆش دەکەون. ئەکبەر و ئەسغەر لەسەر تیکە نایک لیبیان بوو بە شەر هەردووکیان بە گریان چوونە قوتابخانە. لەگەڵ پوورەمدا کەوتینە ریگا ، بەرەو گوزەری (ساحیب جەمەح) ، پووره جامیکی لەگەڵ خۆیدا هینابوو. رۆخەکانی ئاشورا بەستبووی. زەوی ببوو چلووره. بە پیلایۆ لاستیکی سارد. بە یەخە کراوه بی قۆپچە و بەو دەستانە ی کە هەمیشە بستێ لە قۆلی چاکەتم هاتبوو دەرەوه ، کەوتینە ریگا.

چۆلەکە ترسنۆکەکان لەسەربان هەلنیشتبوون ، هەتاوی بی تاو و تین لە دیوارهکانی دەدا. لەگەڵی شوین سەمی چوار پی لەسەر شەختە مابۆوه. دوکاندارەکان وەک مریشک خۆیان وێک هینا بۆوه و دەستەکانیان بەسەر مەقەلە ی تاگر داگرتبوو.

گوزەری ساحیب جەمەح. پوور مەعسومە و یەک جام ئاوی تور بۆ شیفای دایکەم. بە خۆشحالی گەراینەوه. دەرمانی دەرەدی دایکەم لەناو لەپی پورم دا بوو. کەیف خۆش بووم هەزم دەکرد نایکی سەر تەختە ی نانەوا خانەکە هەلگرم و گازیکی لیبگرم.

شەوی سیبەمی نەخۆش کەوتنی دایکەم بوو. هەموومان چوو بووینە ژوورهکە ی پوورهوه دانیشتبووین. پووره ئیستیکانیک موتفەرکی بە گەوری دایکەم دا کرد ، بەلام ئیستا لە قورکی نە چوو بووه خوارێ کە هینایەوه. موتفەرک دایکمی چاک نەکردەوه. مامە بە توندی کۆخی و بە هەر دوو ئەنگوستی گەورەو شادە ی ئیشارەتیکی بۆ پووره کردو وتی:

— ئیستیکانیک لە و توراوه... بۆ سینەم... رەنگە.

باوکیشم ئحمیکی کرد و هەر وەک مامە ئیشارەتیکی بۆ پوره کرد:

— نیو ئیستیکانیش... سه رما...

خاله موسا به زۆر قرقینه کی هیناوه و به پوریتی وت:

— دایه هیندهی نهنگوستیله کی دورمانیش بۆ من تیکه.. نه کبهه له سه ره خو

به پورهی وت:

— که میکیش بۆ من تیکه ، رهنگه بۆ ده رسه کانه باش بیت.

جه دوه له زهریم بۆ نه ز بهر ناکری پوره بهو په ری سه خاوه ته وه ئیستیکانیکی توراو

له نیوانیاندا دابهش کرد و نهوی دیکه شی به پارێزه وه له ناو ده لاقه دانا.

دایکم دووباره حالی تیکچوو وه و ئیستیفراقی کرد.

پوره رووی له مامه پیره کرد و وتی:

— سی رۆژه هیچی نه خواردوه ههه که فی رووت ده هییتته وه. چکهم یا قه مه

به نی هاشیم. کهس نوقه ی لیوه نه هات و پوره بریاری دا بۆ پرگار کردنی دایکم

که لویه له کانی چه مامی خو ی بفرۆشی و دکتۆری بییتته سه ر.

به دل ته نگیه وه به روخ ژوو ره که ی پوره تیده په ریم و له درزی ده رگاوه ته ماشای

دایکم ده کرد. دهنگه ناسک و میهره بانه که یم بهر گو ی ده که وت. ناو ژوو ره که نیوه

تاریک بوو. دایکم رووی له بنمیچ بوو. دهسته لاواز و ئیسقانیه کانی به بی حالی وه

که وتبو وه سه ر جامه که ههه کاتی که گو یم له دهنگی ده بوو به خو م ده وت: (هیشتا

دایکم هه یه. هیشتا زیندوه).

دایکم به دهنگه نه خو ش و دل نه وایه که ی ، نهو شیعه ری ده خو ینده وه که پوره

مه عسومه فی ری پوره ی کرد بوو نه ویش بۆ دایکم و تبوو پی له بهر کرد بوو. پوره

مه عسومه و تبوو ههه نه خو شی سی جار شیعه ره که بخو ینته وه چاک ده بیته وه.

دایکم هینده به پاک ی و ساده یی ده بخو ینده وه من له پشت ده رگای ژووری پوره وه

گریانم هات. گریان بۆ باشیه که ی ، بۆ ره نجیه کانی ، بۆ منداله تازه بوه که ی بۆ سکه

هه میسه برسیه که ی و بۆ قژه شان نه کراو و تیتک تیتکه که ی. دهنگه سو زاو ییه که ی

دایه لهو ژوو ره نیو تاریکه ی ده مه ده می رۆژ تاوا ده که یشته گو یم:

ئەي مانگى بەنى ھاشم ، ئەي تىشكى رووى غەباس

ئەي نورى دۆلى ھەيدەر، شەمەي شەھيدان غەباس

ئەي شاھى غەلەم ھەلگەر

ئەم دەردەي كە دەيبىنى

لەسەر دۆلى مەن ھەلگەر

كە دكتور گەيشتە مائمان ، تەنيا دەنگى چۆلەكە دەيبىسترا. دەمزانى كە ھەر كەسيك نەخۇشيبەكەنى سەخت بى ، پزىشكى دەھىننە سەر. ئەو ۋەختە مامە غەلى بەقال دەمرد پزىشكيان بۆ ھىنا. خەلكى گەرەكەكەمان ھەمىشە لە دوا ھەناسە بانگى پزىشكيان دەكرد. ئەمەم دەزانى، بەلام ديسانەۋە ئومىدەم ھەر ھەبوو. ھەرگىز باۋەرەم نەدەكرد داىكم بىرى ، ئەدى كى جلى خەلكى دەشۈشت ؟ ئەدى كى كلاشى بۆ خەلكى دەچنى ؟ كاتى كە بزىويمان دەكرد كى لا رانەكانانى بە قونجركە شىن بىكردباۋە كى لەبەر باۋكم دەپاراۋە تا جەژن جووتى گۆرەويمان بۆ بىرى ؟ بە ھىچ جۆرىك نەدەبوو داىكم بىرى.

دەبوايە ئەو بىرى تا قاپ و قاچاخ بشوا. مان مائى غەزرا شىر بىدا و خەم و دەرد قوت داتەۋە ناۋ ھەناۋى. بەدەستە تەزىۋو شەقار شەقارەكانى خۆي ھەموو شەۋى ۋازەننمان تىھەلسۋى. چىرۆكمان بۆ بگىرتتەۋە. چىرۆكى خۆش. چىرۆكى ئەو چۆلەكەي كە باران ھات و ھىلانەكەي، ھىلانە كاغەزىنەكەي ويران كىرد. چىرۆكى ئەو لاۋەي كە ئەزىدېھايىكى كۈشت ئەو ئەزىدېھايەي كە بەرى ئاۋى گرتبىۋو و دەبوايە مەۋقەيىك بجا تا نەختى بچوۋلى و چۆرە ئاۋىك بەرداتەۋە.

داىكم داىكىكى باش بوو. ھەمىشە دەستەكانى بۆن سابونى لىدەھات بۆنى پارەي خوردهي لىدەھات و ھەمىشە پىرقلېش بوو دەردەدار بوو.

لە درزى دەرگاۋە سەبىم دەكرد. پورە كەۋتوبوۋە سەر دەست و پىنى پزىشك و پىلاۋەكانى ماچ دەكرد. ۋەك ئەمەي بايەكى پەنگ خوارد و پىسەم لە دوو توپى سنگدا بى و خالى بوو.

پزیشکه که بن ههنگلی پورهی گرتبوو و دهیویست ههلی سستیتهوه. پوره دهگریا و چارۆکی سهر سهری کهوتبووه خوارئ

* * *

که شهو داهات باوکم له ئیش گهراوه، قورئانیکی هیئاو ووتی:
— دایکتان حالئ خراپه. بی ههست و هۆش کهوتوووه. خیراکهن دهبی لهسهر بان
دوعای بو بکهین. ئەم قورئانه لهسهر سهری رابگرین و بگریهین.
لهو شهوه تاریک و شهخته بهندانهدا، کهوا ئاسمان پر له تهستییره بوو و شار
سهری خستبووه سهر سهرینی گهرم و نهرمی خهلهکهکهی سههرهوهی شار و پییه
خاوسهکانیشی له سهر سهسیره ساردهکهی ئیمه دانابوو. لهگهلا باوکمدا له قورئانیکی
سهرباندا ههلتروکاین. باوکم قورئانهکهی لهسهر سهسیرهوه گرتبوو دهگریا. یهکهمین
جار بوو ببینم باوکم بگریه ههنسکی دههاتی و به سهر دهستی چاکهتهکهی، لووتی
دهسپیهوه و دهپیوت:

— خوایه... ئەی خوا.. مه که مه که.. ئەم مندلانه... مه که مه که...

وهک ئەمه یه کیك ئازاری بدا بی پسانهوه دهپوت: ((مه که مه که)).
من و ئەکهبر و ئەسخه ریش کهوتبووینه گریان. پوره عهزاشی به مه لۆتکهوه له
قادرمهوه هیئا سههرهوه. تا خوا عهزاش ببینی و بزانی که عهزرا شیر ی نییه و
ناتوانئ بی دایک بزئ.

* * *

له دوورهوه دهنگی ناوازی مؤسیقا دههات. دهنگی دمبک دههات و ناله ی ئیمهش
نه دهگهیشته هیچ کهس. هه موومان به نۆبهت قورئانمان بهسهر سهرمانهوه دهگرت و
دهگریان.

عهزرا دهیویست به دهسته بچووکهکانی تهستییره کان بگری، بهلام نهیدهتوانی،
که رهتیک دهگریا و جارێک پیدهکهنی. دیسانهوه دایکم حالئ خراپیر بوو.

* * *

همموو شتیکمان فرۆشت و له تهنجامدا به دهرزی و داو و دهرمان و پزیشك دایکم له نیوهی رینگای مهرگ گهراوه. همموو رۆژتیک له درزی دهرگاوه دایکم ده‌دیت. پووره پیبی وتبووم نه‌چمه ژووره‌وه چونکه نه‌خۆشی دایکم درم^۱ بوو. دایکم تیک قویا بووه هیئندی چنگیک لیهاتبۆوه. قژه جوانه‌که‌ی له ره‌گه‌وه وه‌ریبوو و سه‌ری که‌چه‌ل ببوو. دایکم له‌ناو نوین ده‌هاته دهره‌وه. به هه‌ردوو ده‌ستی خۆی به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌خشاندا.

رۆژتیکیان که خه‌ریکی ته‌ماشای کردنی بووم ، به‌م شیویه خزیه‌وه. چووه پشت په‌رده‌وه له‌سه‌ر سفره‌ کوته‌ نایکی هه‌لگرت و گازینکی لیدا. له خۆشیان ده‌ستم به دهرگا کهوت و دهرگا کراوه. دایکم منی بینی. په‌شۆکا. به نیگایه‌کی پر له پارانه‌وه و چاوه‌کانی له زه‌وی بری و نالایه‌وه:

— ته‌شرف تو خوا به پووره مه‌لی دایکم نانی خوارد.

* * *

دایکم چاک بووه و دووباره له رۆخ هه‌وز دانیشه‌وه بو‌جل شو‌رین. عه‌زرای بچکۆله و له‌رو لاوازیش له رۆخ ته‌شتی کولکردنی دایکم کهوته خولانه‌وه.

۱- درم: ئەو نه‌خۆشبانە‌ی له یه‌کی‌که‌وه دهرۆا بو‌یه‌کیکی دی.

ھاوکات له گهلا کۆخه کۆخی باوکمدا

خوا خوامه زووتر نیوه پۆ دابی. گهرم دادیم. کووره داغهو گلپه دهکا. باجم قالبه کان پر له لم ده کاو باشیان داده گری تا سفتوسۆ بی. عیسا قالبه کان به ریز له ناوه راستی دوکاندا دهچنی. قالبی سوور بۆوه به مقاشی گهوره گهوره ده گرن و له کووره ی ده رده هینن. قالب رهنگی له رهنگی ههتاو دهچی. ناتوانم به باشی ته ماشای بکهم. ده موچاوم سوور ده بیته وه. تینووم ده بی. عیسا و باجم بۆته کان به کیش ده هینن و به هاوکاری یه کدی و له سه ره خۆ له قالبانی ده پێژن. ههر که بۆته که ته کان ده خوا که میکی لی ده پێژته سه ر زه ی دوو که لی لینه له ده ستی ئاره فه له سه ری لووتی بامه وه ده تکیته ناو قالبه کانه وه.

ئاره فه ده چیته چاوه کانی عیساو له تاوانا توند توند چاوه کانی هه لده گلۆفی و ده یانکاته وه وه ک ده رمانی له چاوان کرابی. هه موویان رووتن و ئاره فه که ده پێژته ناو شه روا لیان.

زۆر گهرمه. دلّم تیك هه لده چی. بۆن کزی مس و ژهنگی ئاسن و نه وتی رهش تیکه له یه کدی ده بن و هیلنجم دیتی. شتیکی ترش ده پێژته قورگمه وه ، به لام قوتی ده ده م. ههر ئاوده خۆمه وه ئاره فه ده کم.

بیری قوتابخانه ده که مه وه. قوتابخانه زۆر خۆشتره مرۆف بۆ خۆی له بهر سیبه ر له رۆخ ته خته ره شی ساردو فینک له سه ر کورسییکی ته خته داده نیشی ، خۆ ته گهر ئه و جه ده ول زه ریه نه بایه ئه وا زۆر خۆشتریش ده بوو. جه ده ول زه رب وه ک کووره ی ئاسن تواندنه وه ئاره فه به مرۆف ده کا.

من حەزم لە قوتابخانەییە. کە هاوین دادی ، دڵم دادەخوڕی. باجم دەپرسی:
— کە ی قوتابخانە تەواو دەبی ؟

— من گەرم دادیم و ئارەقە دەکەم و دەلیم: ((تاقیکردنەوهیە کمان ماوه)) کە
تەواوام کرد

باجم لەگەڵ خۆی دەمباتە دوکان.

باجم و عیساو مامە کاهی پێکەوه لە کووڕی تواندەوهی کانزادا کاردەکەن.
عیسا تازە سەربازی تەواو کردو ، مامە کاهی چاوی بە هەرچی بکەوی دەلی:
(ئەمەیان پووشکەییە ناهینی))

هەر لەبەر ئەمەییە ناویان ناوه مامەپووشکە ، تیمە هەموومان بو مام قاسم
کاردەکەین. کە پێی دەلین قاسمە کویر ، چونکە چاویکی کویرەو ئەمەش هی
سەردەمی لاتی و چەقۆ کیشی بووه. سەرۆختیک کە شار قەرەبالخ دەبی خۆی و چەند
لات لووتیکی دیکە بەچەقۆ پەلاماری مامۆستاو نووسەریک دەدەن. درای ئەوه
دەولەمەند دەبی و کاری باش دەبی. دوکانی کوورەگەریه کە هی ئەوه. ئەو دوو دیزل و
تریلەییە کی هەیه. قاوه خانەو قومارخانەییە کیشی هەیه. مامە پووشکە دەلی: ((قاسمە
کویر ئیمسال دەچیتە حەج ، بەلام پووشکەییە ناهینی)).

من عیساو خۆشەوهیست ، هیچ شتیکی بە تەنیا نەدەخوارد بەشی من و باوکم و
مامە پووشکەشی دەدا. ئەو لە سەرکاردا گۆرانی عاشقانهی دەگوت و
بەدەستەسەرەکە ی شیوهی مشکی دروست دەکردو منی دەهینایه پێکەینن.
ئۆتۆمبیلیکی باری چکۆلەیشی بو من دروستکردوووه کە دەستم بەتال دەبی
لەبەردەمی دوکانە کە یاری پێدەکەم ، کە تریفرۆش دی هەموو کریکارەکان لە دەوری
یە کدا کۆدەبنهوه پیشبرکی تری خواردن دەکەن ، تا بزانی کی تری لە هەمووان پتر
دەخوا. باوکم بەشداری ناکا.

عیسا جارنیکیان پېشبرکېی کردو دؤرا. مامه پوشکەش قەتارەببەك تریسی خواردوو خەریك بوو ببباتەوه ، بەلام لە هیکرا هەمووی هیناوەنەوه ، گوتی: ((ئەم کارە پوشکەبەك ناهینئ)) .

مامه کاهی ژنی مردووو تەنیا دەژی. کورەکەشی کەلە قەسری شیرینەوه یاری مندالائی بە قاچاغ هیناوەو گوللە ی بەرکەوتووو کوزراوه ، مامه کاهی هەموو دەم بە یادی ئەو ئاخ و ئۆف هەلده کیشئ و دەلئ: ((ئەم ژبانە پوشکەبەك ناهینئ)) مام کاهی پینبەکانی ژان دەکەن ئاوساون و دوا ی فراوین لەناو دوکاندا تریاک دەکیشئ. عیسا زۆر ژیرهو باش کاردەکا پیره دایکێکی هەیه کە هەندیک جاران دیتە ناو دەرگای دوکان و لە عیسا پارە وەرده گری دەشیهوئ ژن بو عیسا ببینئ.

هەمیشە خۆی قوربان و سەدەقە ی عیسا دەکاو لە خودا دەپارێتەوه کە دەردی عیسا ببێتە گیانی ئەو.

کە نیوەرۆ دادئ باجم کوورە کە دەکوژن بێتەوه. کوورە دەرفینئ و فیکان دەکیشئ دووکەل و هەلئ لئ بەرز دەبیتەوه. ناو دوکان پری دووکەل دەبئ. ماشائەللائی تارژەنیش دیت و کیسه سازەکە ی دوور لە کوورە بە دیواری دوکاندا هەلده پەسیرئ. ئابروومەندیش هەیه کە دەرۆزە دەکاو داماوو نیوەرۆیان دیتە لامان و نامان لە گەلدا دەخوا.

عیسا پارو دەگری و بەناو دوو کولەکە ی دوکانی دادەهینئ و دبخواو دەلئ: ((تەنیا نان و دووکەل من تیردەکەن. ئەوەندە نان و دووکەل دەخۆم تا پارەبەکم ببئ و بتوانم ژن ببینم)) رۆژیک نان و خەیار دەخۆین و رۆژیک دیکە نان و خورما و لە خودا دەپارێتەوه کە خویە ئیمپرو باوکم کەباب بکری ، کاتئ کەباب دەخۆین هەموومان خۆشحالین. ماشەللائی تارژەن دوا ی فراوین چایێکی بە رەنگ دەخواتەوه و سازەکە ی لەناو کیسه دەرده هینئ و دەستدەکا بەژنینی و گۆرانیبەکی غەمگین دەچرئ کە من لە شیعەرەکە ی دەترسم ، چونکە لەناو گۆرانیبە کەدا قسە لە گەل خاک دەکاو بەمجۆرەیه :

به گورهستانیک دا تپه پریم سهر له بهیانتیک دهاته گویم به کولّ ناهو نالو و فیغانتیک
 که دیتم که لله سهریک بوو به خاکی دهگوت که دنیا ناهیتنی پووشی کادانتیک
 مامه کاهی زوری که یف بهم شیعره دی و له سهره خو دهلی: ((تافه رین بو ته م
 شاعیره دیاره ته م شاعیره ش وه ک خو مانه)).

باوکم به دهنگی تاره که می ماشه للاً که یفی سازده بوو کولّی ده بوو ژاوه ، ههندی
 روژان تاره که می لی و هردد گرت و که میکی ده ژه ند بهره بهره خه ریکه فی رده بی و
 شتانیکی واده ژهنی که من که یفم پیسان دی. دوی فراوین ههر که سه بو خوئی
 ئیسراحتیک ده کا ، تا قالبه کان سارد ببه نه وه.

* * *

روژیک کاک قاسم هاته دوکان و به باوکمی گوت: ((کورپژگه کان بنیره پشت باغی
 ئاوریشم. ههندی قه وانه گولله توپ له و ناوه ن و با کویان بکه نه وه و بیان هینن)).
 من و مامه کاهی عیسا ده چین و ههرچ قه وانیکمی له و ناوه بی کویان ده که ینه وه.
 سهر بازیک له وی و هستاوه و نایه لی نزیکت بیته وه، به لام که ناوی کاکو قاسم ده هینین
 دهنگ ناکا. که دیننه وه ، له سهر ریگای خو ماندا سی چلووره ده کپین و ده یخوین.
 ددانه کانی مامه کاهی ده ته زئی و ئاوی به چاواندا دیته خواری ده لی که لله م ته زیوه ،
 به لام من زور چیژ له چلووره و هردد گرم. چهن د جار انم به باجم گوتوه که لیگه ری
 چلووره بفرۆشم ، به لام ته و رازی نابی.

دایکم شه وان چیرۆکم بو ده گپرتته وه. که ده چمه مالی داپره نه ویش چیرۆکم بو
 ده گپرتته وه ، دایکم زور کارده کا. چیشتمان بو لیدهنی و جل و جوړی خه لکی ده شو او
 مه چه کی ژان ده که ن باش نابنه وه. له ههر کوپیک زه ماوه ندو بوک بی ، ده چی
 کارده کا شه وی که دیته وه گوشتی برژاو و پلاومان بو ده هیننی و شیرینی بوک له
 لچکیکی چارۆگه که می پریاسکه ده کا و ده یهینیتته وه مال.

دایکم جینگایه کی دیکه ییشی دیشی که دلّیه تی. دهلیّ ئەم دەردەیانم زۆر کۆنە. که قەلپی دیتّی بۆنی حەمام لە دەمی دیتّە دەرو دەلیّ: (ئوخە ی سەرودلّم رحەت بوو. هەموو ئەم بایە بوو).

بەلام دیسان سکی بادە کاتەو، دایکم شەوان جیکایەتم بۆ دەکا خۆی پیش من خەو دەبیاتەو وەو منیش تە ماشای ئاسمان دەکەم. که دایکم نەخۆش نەبیّ رینگای مەکەم لە ئاسمان نیشان دەداو دەلیّ: ((سەردەمانی زوو ئۆتۆمبیل و فرۆکە نەبوو، ئەم جادەیان باشتەر دیار بوو، بەلام ئیستتا خەریکە لە نیو دەچی و کویر دەبیاتەو)).

هەر تە ماشای ئاسمان دەکەم، حەز دەکەم بە نیو ئەستیراندا برۆم. داپیرم زۆر خۆش دەوی. ئەو سەرمان لیدەداو چای بە رەنگ و سەنگین دەخواتەو و شیرینیم بۆ دەهینّی. داپیرەم سپیای حەمام لە مائەو دەروست دەکا و دەفرۆشی. نەنەم بووکە شووشە ی جوان بە پارچە قوماش و مۆزی دەروست دەکا و شەوانی هەینی دەیانباتە سەر گۆری ئاغاو دەیانفرۆشی. نانی تیری لە گۆشتاو دەکوشی دەیخوا هەر لەبەر ئەوە ی نەرمە زۆری حەز لیدەکا، ئەو ددانی نەماون بەلام من حەزی لێناکەم، چونکە دوک و بەز لینج و لوسن و هینجەم دیتّی، نەنە نیرگە دەکیشی و من زۆر تە ماشای ناوەکە ی دەکەم. بووکە شووشە یە کی بچووک لەناو ئاوی شووشە ی نیرگە که دایە، که نەنکە مژ لە نیرگە که دەدا، بووکە شووشە که دیتّە سەما و لەناو ناوەکە هەلبەزودا بەز دەکا، هەر کاتی که داپیرە لە ژووری وەردەکەوی من سەری نیرگە که بە لیومەو دەنیم و فوی تیدەکەم، بەلام بووکە شووشە که سەمانا که نەنە پیرەم دیتّەو ژوورو قرە قرێک دەکا و دەلیّ کی دەستی لە نیرگە کەم داو. من بیدەنگ دادەنیشم و هیچ نالّیم، داپیرەم دەلیّ: ((دەکەواتە ئەو مشکە ئاگری نیرگە که میان کوژاندۆتەو!!)).

* * *

ناو دوکان گەرمە و کوورەش هەر نیلّە نیلّیه تی. دەمی باوکم دەجوولّی و من گویم لە هیچ نییە. عیسا لە کوورە که نزیکە و بە بیلۆکە چەند کازایە کی لە کوورە

دهاوی. باوكم له ناوه پراستی دوكانه و خهريكه له گهڼ عيسا قسه ده كا. مامه كاهي ده نكه زيڅه كان له گوښه و كه ناران كۆده كاته و بهم لاو ټه لای قالبه كه ندا هه ټيان ده چنی. من له بهر دوكاندا وه ستاوم تا كه می فینكم بیته وه. له پړیكدا زرمه یه كي گه وړه دپته گوڼ و عيساو باهم هاواریکي وایان لیهه لده ستی كه تا ټم كاته گوڼم له هاواری وانه بووه. مامه كاهیش ناخیکي گه وړه هه لده کیښی ټم ناوه هه مووی ده بیته چړه دوكله و ټاگر. گوڼكانم ته پ ده بن وهك ټه وهی كه دوو دانه زهنگی قوتابخانه له ناو گوڼیه كانم لیبدریڼ. دهنك ده داته وه. نازانم چی روویداوه. خه لکی دهر ټینه ناو دوكانه كه مان، باوكم و عيسا كه سهرو ده موچاو و ریشیان خوڼناوییه و هه لم و دوو كه ټيان لی بهر زده بیته وه ده ستیان ده بن بو ټه وهی ساپیتیهی كوره كه كه كه میك خراب بووه ټاگری گرتووه ، بكور ټینه وه. ده ټین شتیك له ناو كوره دا شهقی بردووه و ته قیوه ، به لام دیار نییه چی بووه.

یه کیك ده ټی كه ټم رووداوه سهرو به ندی به قهوانی گولله ټوپه كانه وه هه یه ، مام كاهیش كه پشتی سووتاوه به كوره كوور به دوی ټه واندا ده به زوی و ټاخ و ټوف و ناله نالیه تی و كه سیك بن ههنگلی ده گری و راپیچه كي ددها من راده كه مه وه مال و به دایكم خه بهر ده دم. دایكم به سهرو كۆپه لاکي خوی داده دا. پیكه وه دپینه وه بهر ده رگه ی دوكان.

قاسمه كویر له ویدا وه ستاوه دهسته كانی له كه مه ری ناوه ته ماشای كوره ویرانه كه ده كا جوین ددها ، قسه ی خراب به باهم و عيسا ده ټی و منیش زیتر قیتم لیبی ده بیته وه. ټه كه سیك له دوكانه كه ده كاته دهره وه دوكانه كه داده خاو دهره وا. دایکی عيساش له حالیکدا كه به ههردو دهستی به سهرو میژلاگی خویدا ده کیښی به گریه و زاریه وه دی. کریکاره كان دلی دایكم و دایکی عيسا ده ده نه وه. به راکه راک به ره و شیرو خورشید ده چین. له نیوان خه لکه كه دا نازانم كه سیك ده ټی چی كه دایکی عيسا شینو شه پوریه تی و خاکی باخچه كه ی پیشمان به سهری خوی داده كاو ده موچاوی خوی دهر نیته وه ده ټی: ((ټای كوریزگه كه م ، چیت به سه رهات.

دهمویست ژنت بو بیتم. ئای نان پهیدا که ره کهم کورپژگه ناکامه کهم. قوربانی دهم و لیوه تینوه کانت بم خوزیه دهکرا جارینکی دیکهش دهسته کانت ماچ که مه وه. به ته نیام جینه هیلی به بیی تو فیراقی رهش ده کهم ((.

خه م دامده گری و له کورژنی گریان ده دم ، دایکم به دهم گریان و شیوه نه وه له ده رگاوانه که ده پارپته وه که لینگه ری بچنه ژوره وه ، به لام ده رگاوانه که ناهیلی و ده لی: شتیکی وانیه دایه گیان چا کده بنه وه و چند روژتیکی دیکه ده رده چن.

تا ئیواره له پشت ده رگا ده وستین و دایکی عیسا به قسه کانی ده رکه وان هیورده بیته وه و فرمیسی چاوانی ده سرپته وه و له گه ل دایکم پیکه وه ده که ونه قسه و باسان و ده ردی دلان هه لده ریژن و پیکه و دوعا ده کن و سفره ی هه زرتی عه لی له خو یان ده گرن. دایکی عیسا ده لی: ((چاویان له کووره کهم داوه ، ئومیده وارم ئه وه ی ئیره بی پیده با و چاوی پینی هه لئایه شه قبا)).

شه و به دلکی پر خه م و نا ئومیه وه ده گه ریینه وه ما ل. دایکی به گریان وه ده روا. دایکم له خه و راده پیری راسته بیته وه و ته ماشاییکی ئاسمان ده کا تا بزانی که ی روژ ده بیته وه. دل م زور ده گوشری و به یادی عیسا و بام له بهر خو مه وه سه رده نیمه گریان و خه و ده مباته وه. به یانی زو دایکم بی دارم ده کاته وه و ده لی: ((هه لسه با به سو راغی با و که به دبه خته که تدا برۆین و بزانی چی به سه ر هاتوه)).

هه ر که ده گه یینه ئه وی ده رگاوانه که ده لی: ((کووره جحیله که یان که ناوی عیسا بو و مرد و به یانی زو ته رمه که یان داوه دایکی. دوا ی روژیشتنی ئیوه دایکی عیسا به خو یو و چند که سیکی دیکه گه راوه تا به یانی لی ره بوو. به لام ئه وه که ی دیان حالی باشته)).

به ره به ری نیوره بو ده رگاوانه که دیتی ئیمه له جیی خو مان نابزوی و به رده وام سه رمان له گریان ناوه چو ته له فونیککی کرد و مؤله تی وه رگرت بو ئه وه ی ری گامان بدا بچینه کن با و کم.

بايم له سهر ته ختيك دريژ بووه و سهريان به شتيكي سپي پيچاوه ته وه و ته نيا ددانه كاني ديارن. دهسته كانيشيان پيچاوه ته وه. ټيمه نابيني، ليوه كاني رهنگان له بهر براه. به ناسته شتيك دهلي و ناله ييكي ليوه دي و قسه له گهل دايكم ده كا و ههر داواي ناو ده كا و له عيسا و مامه كاهي و من ده پرسې ، من به ده نكيكي بهرز سه لامى ليده كه م و پيي ده ليم من باشم. دايكيشم پيي ده لي هه موويان باشن. ليي جيا ده بينه وه.

هفته ي دوو جار ان سهري ليده دهين و جاريك به سته ني و جاريكيان سيوي بو ده كرين. بايم سيويكيان ده داته من. له سه ره خو قسه م له گهل ده كا و پيم ده لي: ((نای كوره شيرينه كه م نار هه ت مبه)) .

له تاو بوغزي دل م سه رده ني مه گريان و وهك دايكم ده كه ومه ماچ كرن ي پييه كاني باوكم. سيوه كه له ناو ده ستم گهرم دادې. دل م سيوه كه نابا. كه ده كه مه وه ما ، نيوه ي ده ده مه دايكم. زور بير له عيسا ده كه مه وه بيري دايكی ده كه م و زور دلته نگ ده يم.

مامه كاهي پشتي سووتا وه له ماله وه كه وتو وه و هاوسي كاني چاويان ليي ده بي. له گهل دايكم سهري ليده دهين و شووت ي بو ده كرين.

بايم له وه گه يشتو وه كه عيسا چي به سه ر هاتو وه ، ټيمه ش ده زانين كه باوكم كويز بووه. دايكم ههر زورتر و زورتر كارده كاو ده رده دي پتر ده بي و زيرتري قلب دي ني. روژنيك له گهل دايكم چووينه لاي قاسمه كويز. شهرو ده عواي له گهل ده كه ين پيمان ده لي: ((دوكانه كه تان ويران كردم و ټيستا چيتان له من ده وي ، پرؤن وازم لي بينن)) .

دايكم جويني پيده دا و منيش له قه يهك له ټوټو ميټله كه ي ده ده م. روژنيكيش له گهل دايكم چووينه سه ر گوړي عيسا. زور قه له بائخ بوو. هاوسي كاني كچوله يه كيان كرد بووه بوك و له ناو ژورويكي رهش و تاريخيان دانا بوو و وينه ي عيسايان به ران بهر ژوروه كه دا نابوو ، هه موويان ده گريان ، به جوړنيك دلي به رديشي ده كرده كه باب. دايكی عيسا چهند جار ان له خو ده چي و ناوي به ده م و چاويدا ده پرژينن و باوه شي ني

دەكەن. باوكم دەھیننەوہ مال. من دەستیکی دەگرم و دایکم دەستەكەى دیکەى. باوكم دەستەكەى زۆر گەرم و داغن ، دەلى كورەى ئاگرن ، جىي برینەكەى بەسەر دەستەوہ ماون و ناسكە گۆشتى ديارن. ماشەللاى تارژەن دیتە مالمان و لە كن باوكم دادەنیشى و تارى بۆ دەژەنى و گۆرانى بۆ دەلى. ماشەللا بە باوكم دەلى: ((شتىك دلّم دەگوشى و ئىدى ناتوانم تار لیدەم ، دەستم دەلەرزى) تارەكەى بۆ باوكم بە جیدەھىلى و دەروا. باوكم لەسەرەخۆ دەست بە ژتیەكان دادینى و شتىك دەژەنى. ماوہیەك ماشەللا نایەتە لامان.

خەبەریان هیئا كە شەویك لە قاوہ خانەیەكدا نوستووہو مردووہ. ماشەللا كەسى نییە و تارەكەى بۆ باوكم بە جیدەمىنى.

* * *

باوكم لەناو جینگا راست دەبیتەوہ ، رۆژىك پىي گوتم بابچینە قەسرى شیرین. دەستى دەگرم و پىكەوہ دەرژین. لە قەسرى شیرین توورەگەيەك چا دەكپین و دەبەیتینە كرماشان و دەیفروشین. لە پاسگەكان كاتى مەئموورەكان دینە پىشەوہ قسە لەگەل باوكمدا ناكەن دەستىك بە كىسە چایەكەدا دەھینن و تەماشایەكى چاوەكەنى باوكم دەكەن و دەرۆن. ھەر ئەوئەندە چای دەھینن كە خەرجى ئیمە دەربىنى.

دایكەم حالى رۆژ لە رۆژى خراپتر دەبى. لە گۆشەيەكى مالى كەوتووہو داپىرەم سەراسۆمان دەكا و ئاگای لىي دەبى.

جارتىكەيان كە لە قەسرى شیرینەوہ دەھاتینەوہ قاچاغچىيەك تۆچایەكەى خۆى لەژىر قاچى باوكم داناو چەند چاكەتەكىشى لەبەر كەردین تاوہكو چایەكەى لە پاسگەكە بۆ دەرباز بكەین. باوكم شەرمى دەكرد ئەوہ قبول بكا. پۆلىسەكان پىيان زانى و ئەو قاچاغچىيەيان لەگەل خۆياندا بردو پىيان گوتین چىدى نابى شەك پىين. ئەو رۆژەى كە حالى دایكەم كەمى باشتەر دەبى لە چوار دەورى يەك دادەنیشین و باوكم دەلى: ((من چىدیکە ناتوانم كار بكەم و پارە پۆلىك پەيدا بكەم. دەبى بچینە

تاران له تاران دهتوانم به تارهكهم كارِيك بكهم و پارهيهكتان بۆ پهيدا بكهم ، دنا من و ئيوهش له برساندا دهمرين. شتِيكيشمان نيبه بيفرؤشين. لهم شارهش شهرم به خۆيه و ناتوانم كارِيكي ديكه بكهم ، باجم و دايكم و داپيره دادهنيشين سهر لهبير كردهوه دهنيِن. داپيره و دايكم بووكهشوشهيهكي گهورهو جوان به پارچهي جوان جوان و زهنگولهو مووروي جؤراوجؤر دروست دهكهن ، داوِيك له بووكه شوشهكه دهخهن و سهرهكهي ديكهي له دهستي باجم دهخهن. باوكم كه تار دهژهنِيْ بووكهشوشهكه سهما دهكا. بووكه شوشهكه لهسهر پايهنيك دادهنيِن و ديدهنه دهستي من ، باوكم ئاوازيك دهژهنِيْ و بووكهشوشهكه دووباره دهكوتتهوه سهما. بووكهشوشهكه له ناو بوخچهيهك و پاشدان و لهناو چانتايهك دادهنيِن. كتِيبهكانيشم ههر لهناو ههمان جانتا دههاوِيَم. بهيانيبهكي زوو جانتايهكهيان دامِيْ و دهستي باوكم گرت و تارهكش لهناو تورهگهيهكهو ديدهنه دست باوكم و دهكوينهريْ.

دايكم به باجم دهلِيْ: ((وابكه ئهم منداله بخوِيِنِيْ و كوِيْرهوهر نهبيْ. تويي ئهو خودايه ريگاي خوِيْندني ليْمهگره. ليْشي مهده زؤر عاذزو دلتهنگ دهبيْ)) و ئينجا روو لهمن دهكا و دهلِيْ: ((ئهم شيرهت ليْ حهرام بيْ تهگهر دهرسهكانت به باشي نهخوِيْنِيْ)).

دهستي دايكم و نهنكم ماچ دهكهم و دهلِيْم: ((دايه گيان ههرچي چوْنِيك بيْ دهرسهكانم دهخوِيْنم دايه گيان خهم مهخؤ)).

دايكم به باجم دهلِيْ: ((لهو باوهردهاي ئهو شكايهتهي له قاسمه كوِيْر كرد ئهغاميكي ههبيْ و تاواني كوِيْر بووني چاوهكانت و شتِيكمان بدهنِيْ خوِيْني عيساش به دايكی بدن ؟))

باجم گوتي تهگهر بيدايه تا ئيستنا دابووي. بهلام ئهو ناپياوه ههر سهريكيشي ليْنهدام و ليْبي نهپرسيم. بيستومه كه نهچۆته سهر گوْرهكهي عيساش)).

دهگهينه تاران. هه موو جيگايهك ههر رووناك و چراخانه. ههر تابلوي رهنگاو رهنگه و ههلواسراوه. تهلار و بالهخانهي گهوره گهوره نوِيْ. مهخابن كه باوكم

کویره. که له ئۆتۆمبیل دادەبەزین ئەوەندە قەرەبالغە که من دەسته پاچه دەم. پیم له بەردی ناوەراستی گەراجە که هەڵدەزەلی و خراپ بەسەردا دەکەوم. هەر باشە که باوکم ناکەوی، جانتاکە هەڵدەگرم و بەرەو ئوتیلینک دەچین بە دواى ریخته گەریکدا (*). دەگەرین که باوکم دەیناسی و وا پێکدەهەون که شەوان لەناو دوکانە کهیناندا بنوین. برادەرە کهی باوکم پیاوی چاکە ژن و چەند مندالیکی هەیه ناتوانی بمانباتەوه مال. چونکه هەموویان لەناو ژووریکدا دەنۆن. پیاوکه ناوی من له قوتابخانەیه کی شەوانە دەنوسى.

بەرپۆژ لە گەڵ ئاوازه کانی باوکم ئەم شەقام و ئەو شەقام دەکەین. لەو هەموو ئۆتۆمبیلە سەرم گێژدەخوا. خەلکی بە پەله پەل بەریگادا دەپۆن و ناوه ناوەیک پارەیه که دەدەنه باوکم. هەندیکیان هەر راده کەن و گوئی بە ئاوازه کانی بام نادەن. بام چاویلکەیه کی رەش دەکری. چونکه چاوه کانی زۆر ناجۆرن. پیلووه کانی سووتاون و رەنگیکی زۆر سەریان هەیه. ناو قەپیلکەیه چاوی له باتی چاوی پارچه گۆشتیکی هەلئاوساوه. چاویلکە که له چاوه کا و هەندى سەرو سەکوتی ریک دەبی. دەسته چلکن و بیسه کهی دەگرم و برینه کانی که خەریکن چاکدەبنەوه، بە باشی هەستیی دەکەم له گۆشەییکی خەیابانە که دادەنیشین و ئەو شیعری کوردی دەخوینێتەوه و ساز دەژەنی. هەموو شیعەرە کانی به یادی پۆژانی کرماشانە. به یادی دایکم و به یادی ژینی رابردوون به یادی پۆژانی جەوانی.

هەتا جحیل بووم فرەپەر نەبووم

دەمکرد راوی باز سۆنە گیر نەبووم

ئێستا که پیرم من دەگرم سۆنە

سۆنەش سل دەکا له داوی کۆنە

یان به یادی عیسا دەیگوت:

رێچکەیه باریکی گۆرستان بۆتە ریت

گۆزی تاریک تنۆکیش بۆتە جیت

بایم تارى دهژهنى و گۆرانى دهگوت و بووكه شووشه كه سهماى دهكرد چاوهكانى وهك چاوهكانى نهنكمن. ههمان چاوى پر له ميهههبانى و خوْشهويستين. موغازهكان پريان له يارى منالانه. بهلام من بووكه شووشه كهى خوْمانم خوْشدهوى. شهوان له گوْشهبيكى ناو دوكان دهردى دلْمى بوْ ههلدهرپيژم. ههوهك دهلْپى له دهورو رُوْخى دايه گهورهه دانيشتوم و چيرۆكم بوْ دهگيرپيتهوهو به دهستهزيرهكانى پشتم دهخوريْنى رُوْزان بووكه شووشه لهناو دهستمد لهگهْل ئاوازو گۆرانبييهكانى باوكمدا سهما دهكاو به نهغمه و ئاوازى سازهكهى خهْمى ئيمه جادهو شهقامهكان پر دهكا.

* * *

رُوْزيك حاجى فهيروز هاته لامان و لهگهلمان دادهنيشت. لهگهْل باوكم دهبيته برادر. پيْكهوه دهچينه دوكانبيكى ريختهگهري و نانى ئيواره پيْكهوه دهخوين. حاجى فهيرۆز دهفيكى ئالفهدارى ههيه و شيعر باش دهخوينهوه. بایم زۆرى كهيف بهم شيعرانه دى و لهبهريان دهكا و به گۆرانى دهيانلپتهوه. دهچينه سهه جاده. خهلكى به جلويههركى جوان و بۆنويههراهمى خوْشهوه به لاماندا تپندهههپرن.

كوْرو كال و مندالْپى وا بهلاماندا تپندهههپرن كه ههزدهكهه دهستى له جلهكانيان بدهم. مندالْپى چكۆله پاره له دايكى وهردهگرى و بهراکردن بهروه لاي دى پارهكهه لهناو دهست دهنى. دهستى زۆر چكۆله و سپى و جوانه ، باوكم تارهكه دهژهنى و بووكه شووشه كه سهما دهكا و باوكم شيعههكانى حاجى فهيرۆز دهچرپى:

ئهى براله گوْپگره له باسى پرغهْمى شهحوالمان

تابزانى به كوْپ گهبيوه ناهى سوْزانى سيينهمان

موْرغ و ماسى ، خاويار و خامه و شيرو كههه بوْ ئيْوهبى

نان و دۆو شيْرهه جههرك و ناو با بوْ ئيمهبى

ئهم ئاوو ههوا فيْنك و خوْشه با بوْ ئيْوه بى

ئهم چهْره دووكهْل و بوْ كزه ناخوْشه با بوْ ئيمهبى

باگوْل و لالهو دهرختى باغانيش بوْ ئيْوه بى

چال و چۆل و قوراو و خاکی خه یابان بۆ ئیمه بی
 شهونم و بۆنی شنه ، به فری جوان بۆ ئیوه بی
 لافاوو سه رما و به لا ، خانه ویران بۆ ئیمه بی
 ئای دلئی من   ئای حه بیی من
 ره نجی دنیا یه   بوو به به ختی من

له جاده یه کی زۆر جوان راده بو ردیم و باو کم هه ر ده یچری و سازی ده ژهنی و بوو که شووشه ش هه ر سه ما ده کا . له پر کیژ له یه که له ئیمه نزیك ده بیته وه . که سیکی زه به لاهی له گه لدا یه و جانتای قوتا بخانه ی کچه که ی به ده سته وه یه . کچۆله که ده وه سته ی و له بوو که شووشه که ده نۆری که سه ما ده کا و له پر دیتته به رده می من و ده سته ی بوو که شووشه که م ده گری و ده یه وی له گه ل خۆی بیبا . من بوو که شووشه که ی له ده ست ده سته ی نه وه .

باو کم ده لئی: ((چی بووه چی روویدا وه . کییه له وی))
 ده لئیم: ((هیچ نییه با به گیان کچۆله یه که ده یه وی بوو که شووشه که ببا)) .
 کچۆله که له کورژنی گریان ددها و به جلویه رگه رازا وه کانیه وه له سه ر زهویه که لیی پان ده بیته وه داد نه نیسی و وړک ده گری .
 پیاوه زه به لاهی که دیتته پیشه وه به ده سته خرو قه لئه وه کانی زلله بیی که له بن گوئی من ددها . خه لکمان لی کۆ ده بیته وه پیاوه که مان له کۆل ده که نه وه له گه ل خۆیانی ده به ن .

ده سته ی باو کم راده کی شم و له و ناوه دوور ده که وینه وه . باو کم ئیدی سه ر و دلئی ته واو نییه . به ره و دوکان ده بیته وه . من له دووره وه پیاوه که ده بینم که به دوا ی ئیمه دادی . به با به م ده لئیم . کچۆله که ی له گه لدا نییه . من چیدی ئه و پیاوه نا بینم و له به ر چاوم ون ده بی و هه ناسه یه کی ئاسو ده هه لده کی شم . شه وان که له قوتا بخانه دیمه وه وانه کاتم ده نو سه مه وه له ته نیشته با م لیی راده کی شم . خه و ده مباته وه . هه وا که ی گه رمه و ده رگای دو کا مان لا ونیو کرد و ته وه .

به یانیه که ی هه لدهستم بووکه شووشه که له جینگای خوئی نه ماوه باجم هه لدهستینم و زۆری خه م بوّ ده خوین. دهستی باجم ده گرم و ده چینه وه هه مان خه یابان. باوگم گوزانییه خه ماویه کانی ده خوینی و تارده ژهنی بووکه شووشه که مان بوّ په ییدا نا کریتته وه.

یادی چاوه جوانه کانی بووکه شووشه که تاگرم له دل و ده رووندا ده کاته وه ، وه که نه وه ی دایه گه وره م چاوه کانی خوئی له بووکه شووشه که خستیی وابوو. جله کانی بووکه شووشه که م بوئی کراسه که ی دایکمی لیئی و شه وان به و بوته ناشناو خوشه وه خه م لییده که وت.

باوگم ده لیّ نامه یه که بوّ ماله وه بنووسه. ده نووسم که بووکه شووشه که یان لیّ دزیوین، ده نووسم دایه گیان من له قوتابخانه ده خوینم و به لاین ده دم که باش بخوینم و عاقلیم و بووکه شووشه دزه کان عاقل بکه م و وه لامی زله که یان بده مه وه و توله ی عیسا ش بکه مه وه. ده نووسم دایه گیان خه می ئیمه ت نه بی و ئیمه باشین و زورتان بیر ده که یین. ده نووسم بووکه شووشه یینکی دیکه مان له پارچه و موژی دیکه بوّ دروست بکه ن و که ناسیاویکها ته تاران به دهستی ئه و بوّ مان ره وان بکه ن. ده نووسم دایه گیان باجم ئیستا تارده ژهنی و گوزانی ده لیّ و منیش دهستی ده گرم و بووکه شووشه مان نه ماوه سه ما بکا. پاره بوّ دایکم و داپیرم ده نیرین و گفتیان پییده ده یین که به زووترین کات سه ریان لییده یینه وه.

شه وان ئه و کتیبانه بوّ باوگم ده خوینمه وه که هاو پوله کانی له قوتابخانه ی شه وانه ده مده نی. سه یری بن ساپسته ده کا و ده لیّ: ((نای های کورپژگه شیرینه که م ئه گهر ژیان نامه ی من بنووسنه وه به چه ند کتیبان ته واو نابی)).

من ده لیّیم: بابه گیان من وانه کا تم ده خوینم و زۆریش کتیب ده خوینمه وه تا بجم به نووسهر و ژیان ی تۆ دایه گه وره م بنووسمه وه.

به سه ر هاتی عیسا و دایکی بنووسمه وه. مه خابنه عیسا له بیر بچیتته وه. به لیّ بووکه باش و شیرینه که م. مامه کاهیش هیچ که سیکی نییه و زۆری قسه بوّ کردوم.

من دەبم بە نووسەرو لە چەقۆی تیژی قاسمە کوێر و دارو دەستەکەیشی ناترسیم. بەلێ
بابە گیانەکەم.. بەلێ)) رادەکشیم و لە کەلپینی دەرگاوه سەیری ئەستێران دەکەم و
هەز دەکەم خەون بە بووکه شوشەکەوه ببینم.

ریختەگەری: پیشەى قالبگەری و تواندنه‌وه‌ی کانزاکان

لەگەل كۆخە كۆخى بابم

خوینەر لە خویندەنەوێ ئەم چیرۆكە رووبەرپرووی دیمەنى پالەوانى راستەقینەى چیرۆكە دەبیتهوه ، كه منداڵىكى دە دوانزە سالەىه و ئەویش لەناو واقعىكى تالى وادایەكە بۆ كەسىكى لەو تەمەنە زۆر لەتوانا بە دەره. نووسەر هەولیداوه كە لە رینگای تاییهتیەوه هەستى پىبكاو بۆنى بكا و گوێى بۆ بگرێ. لە راستیدا نووسەر ویستویهتى هەستهكانى كەسى چیرۆكەكە. كە هەستى خودى ژيانى منداڵى چیرۆك خۆانەكە بووه ، بەداتە خوینەر: ئەگەر چى لە هەندى كاتدا وایدەر دەخا كە تەنیا بۆ كەسانىكى وەك تەمەنى خۆى نووسراوه.

خوا خوامه كه زووتر نيوەرۆ دابى. ماندوو دەم ، گەرم دادىم. كورە داغە و گلپە گلپى لىوہ هەلدهستى. باوكم قالبەكان پر دەكا و باش دەيان پەستىتەوه تا توند و تۆل بن. عيسا قالبەكان لە ناوہراستى دوكاندا بەريز لە سەريەكدا دادەنى. ئەوانەى سوور بوونەتەوه بە گيرەى گەرە لەناو كورەكەدا دەردەهيئى. قالبە سوور بۆوہكان لە دەنگى رۆژ دەچن. نا توانم بەباشى تەماشای بكەم.

خوینەر لە رینگای ناواز و كەشوهەواو رەنگى چیرۆكەكە دەكەوتىتە بەر رەوتى رووداوەكانى بابەتى چیرۆكەكە و بۆى بە دەردەكەوى كە هىچ شتىك لەبەر چاوى ئەو كەسەى چیرۆكەكە دەگىریتتەوه، بزىيە ، ئەمە بەو بەشە شەو! بەو وردە شتانه شەوہ كە بۆ چیرۆك گىرەوه كە ناديارو نەزانراوين. شىوازى خستنهروو بەرفراونكردنى چیرۆكەكە بۆ دید و هەست و جۆش و خرۆشەكانى منداڵىتى چیرۆك گىرەوهكە دەگىریتتەوه. چیرۆك گىرەوه خۆى پالەوانە كەيەو لەناو چەقى رووداوەكاندايە ، ئەو

کاریگریه کانی ئەو له ئاوازیکی که بۆ خستنه رووی ئەو کاریگریانه به کاریده هینی به شوین و پایهی که سه کانی دیکهی چیرۆکه که ناشنا دهبی. له هندی کاتیشدا گپانه وهیه کی راسته وخۆ و رایورتیانهیه ، وهک ئەو زانیاریانهی که له سهرقاسمه کوئی خاوهن کارگه که دراوه. ئەم زانیاریانه که متر به خاسیه ته نا مرۆقابه تیه کانی قاسم په یوهندی هیه، زیاتر گشتی و سه ر پیین.

ئیمه هه موومان بۆ کاک قاسم کارده کهین. پیی دهلین قاسم چاواکو، چونکه چاویکی شین ومۆر بۆته وه و ئەمهش نیشانهی لۆتیه تی و چه قۆکیشی ئەو بووه. زه مانیک شار قهره بالغ دهبی و ئەو و چه ند لاتیکی دیکه چه قۆ له مامۆستا و نووسه ریک ده دن. دواي ئەمهش ده وله مند ده بی و کاروباری زیاد ده کا. دوکانه که ی ئیمه هی ئەوه. ئەو دوو تۆتۆمبیلی دیزل و تریله یه کیشی هیه. قاوه خانه ییکی گوره و قومار خانه یه کیشی هیه.

وهک ئاماژه کراوه نووسه ر له سه ر خاسیه ته کانی قاسم شتیکی نالی و که سی تی ئەو وهک ((که سیکی وه ستاو)) تا کۆتایی چیرۆکه که باسیکی دیکهی لێوه ناکا یان په ره به باسی ئەو نادا. ده کری که سایه تی ئەو له و چه ند رسته ی سه ره وه کورت بکریته وه. ته نیا ئەو کاته ی که نووسه ر له کاتی کارکردندا ئەوه نیشان ده دا خوینه وه ده توانی په ی به سیفه ته کانی ئەو ببا به تایبه تی کاتی ته قینه وه ی کووره که. پالنه وان ی چیرۆکه که و دایکی دینه کارگه که و قاسم ده بینن که ده سته کانی له بهر که له که ی ناوه و ته ماشای کووره رووخواه که ده کا و جوینیان پینده دا. ههروه ها کاتی که له گه ل دایکیدا ده چنه بهر ده رگای ماله که یان به دم جوین و قسه ی ناشیرینه وه ده ریان ده کا ، ههروه ها ئاماژه که ی باوکی که ده لی: ((کوپه خو ئەونا مه رده هه تا سه ریکیشی لیم نه داو لپی نه پرسیم. بیستومه که نه چۆته سه ر گۆری عیسا ش)) له زانیاریه کانی دیکهی باسمان کرد پتر کاریگری له سه ر خوینه ردا هیه بۆ ناسینی ئەو (قاسم) ه.

کهسه ناسهره کییه کانی وهک عیسا و مامه کاهی ، ههر چهنده ناماده بییان له ناو چیرۆکه کهدا زۆر نییهو. خاوهنی خاسیه تی کهسایه تییه کی تابییهت به خۆیانن که ته نیا په یوه ندی به خۆیانوه ههیه.

ههر چهنده ئهوان پله و پایهیه کی لیکچوویان ههیه و چاره نووسیان کهم و زۆر وهک یه که به لام لایه نی که سیته و ناسنامه ی مرۆقایه تیان کهم و زۆر لیکجیایه ، ئه مه ش له جوړی رهفتار و کاری رۆژانه یاندا به دریده خهن. عیسا لایکی شوخ و دلشاده له کاتی کار کردندا ((گۆرانی عاشقانه)) ده لئی و ههر که دهستی به تال ده بی بۆ سه ره گهرمی و خوژی پالنه وانی چیرۆکه که به ده سما ل مشك دروست ده کا. ئه و بۆ ئه وه ی پاره ی چنگ که وئی و بتوانی ژن بیته نیا نان و دوو که ل ده خوا ، ((پار و به دوو که لئی ناو دوو کانه که دادینی و ده یخوا)).

ئه و زانیایانه ی که نو سه ره له مه ره عیسا وه دهیدا شتی گشتی و سه ره پیی نی نین “ به هه مان شیوه ش مامه کاهی باسی لیه ده کری. نو سه ره باس له مامه کاهی ده کا به رده وام قسه یه کی ئه و که سه به کورتی دووباره ده کاته وه. مامه کاهی ههر چیه کی ده بیینی ده لئی: ((ئه مه یه ک پووش ناهینی.)) ههر جاره ی ئه م قسه به بۆنه یه که وه ده گو تر یته وه ، به بی ئه وه ی کاریگه ری ئه و قسه له سه ره خوینه ره کهم بیته وه. دووباره کردنه وه ی ئه و رسته جوړیک له (کومیک — کۆمییدی) دروست ده کا که به هۆی دووباره بوونه وه بیته م و بۆ نابی. وهک گو ترا که خوینه ره له ریگای ئه م قسه و ئه و ئاوازه ی له گێرانه وه ی به کار ده هیندری به که سایه تی مامه کاهی ئاشنا ده بی: له چیرۆکه که شدا له لایه نی که سایه تییه وه زۆر زۆر باشه .

شوینی پالنه وانی چیرۆکه که و باوکی، وهک که سانی سه ره کی چیرۆکه که ، له به شی سه ره تای چیرۆکه که دا زیتر له که سه کانی دیکه سه رنجی خوینه ره ده خرۆشی نی. پالنه وانه که شتیکی گرنگ له باره ی خو یه وه ناگێر یته وه. وهک که باسکرا وه خوینه ره له ریگای کاریگه ریته و خسته نه روو باسکردنی ئه م کاریگه ریانه له گه ل شوینی که سه کانی دیکه ی ناو چیرۆکه که و له وانه ش خو ی ئاشنا ده بی. نو سه ره دوا ی

ته قینه وهی کوره که و سینه وهی عیسا و مامه کاهی له ناو چیرۆکه که ، هندی
وهسفی که و زۆر ورد له سه باوکی پالنه وانه که دهاته دهست “

هفتهی دوو جار ان سه ری لیده دهین و سارده مه نی و جاری واشه سیوی بو
ده کپین. باه سیویکیان دهاته من. له سه ره خو قسم له گه له ده کا و ده لی: ((نای
کوره شیرینه که م نارحت مه به.))

من خه فته دام ده گری و له کورژنی گریان ده ده م و وه ک دایکم له سه سه
چه فه وه پیته کانی باج ماچ ده که م. سیوه که له ناو دهستم دا گهرم دادی. دلّم نایه
سیوه که بخۆم. که ده گمه وه مالی ، نیوهی سیوه که ده ده مه دایکم.))

نوسه سه هه ولیداره تا کۆتایی به شی یه که می چیرۆکه که — که سه فه ری
پالنه وانه که یه له گه له باوکم — هه ولیداره تا له گه له وینه گرتن و به ره سه سه کردنی
رووداره کان به شیوه کی هه سه تیپیکراو چیرۆکه که بگپیتته وه. به لام له به شی دووه مدا
، که تییدا شوینی رووداره کان ، مه به سه ت و شوین و کاتی چیرۆکه که یه ، ده گۆری ،
ئه م کۆشه که متر بهر چاو ده که وی “ له بهر ئه وه کۆشی نوسه سه ته نیا نمایش کردنی
((تراژیدی)) مرۆقه کان — پالنه وان و باوکه که — له هه ولی ژياندا له هه ولی بژیوی
په یدا کردندا ئاوری لیدراوه ته وه یان بو بژیوی په یدا کردن گهریتراوه ته وه.

به بی ئه وهی ورده کاری و ئاسکرده وه له نیگار کردنی چه هره ی مرۆقه کان
بدریتی. پالنه وان و باوکه که بو هه لاتن له چاره نوسی غه مباری خۆیان — مردن و
برسیه تی — ریگای تاران ده گرنه بهر ، رۆژانه باوکی پالنه وانه که تار ده ژهنی و گۆرانی
کوردی ده لی و له م شه قام بو ئه وه شه قام ده چن. به لام به وونبوون — یان دزینی —
بووکه شووشه که یان چیرۆکه که یان ده گاته ترۆپکی ، نوسه سه یان بلین ئه وه ی چیرۆکه که
ده گپیتته وه — به ده برینیکی پر له سۆز هه سه ته کانی خۆی له نامه یه کدا ده خاته روو:
ده نووسم که بووکه شووشه که مانیان دزیوه ، دایه گیان من ده سه کام ده خوینم و
گفت ده ده م که ده سه کام باش بخوینم و ژیریم و ئه وانه ی بووکه شووشه که مانیان دزی
ته می بکه م و وه لامی زلله که یان بده مه وه و تۆله ی مه رگی عیسا بکه مه وه.

له راستیدا ئەم نامەییە توورەیی نووسەرە له چیرۆکی بێتوانایی و بێدەسەلاتی کەسانێک کە نووسەر خۆی دروستی کردووە ، بە هەمان شێوە ئەو شیعراوەی باوکی پالەوانە کە بە گۆزانی دەیانلێ ،

هەستی کە شوھەوای هەستە خەماویەکانی چیرۆکە کە توندتر کردووە. پێداگرتنی نووسەر لەسەر ناوەرۆکی مەزۆ دۆستانەیی چیرۆکە کە و پێدانی لایەنی ((بیرو باوەر)) بە هەست و بینینەکانی چیرۆک نووس ، بەشی دووھەمی کردۆتە بەشیکی تایبەت لە چیرۆکە کە و کە باریکی نە گونجاو لە گەڵ بەشی یەکەمی چیرۆکە کە دروست دەکا. وەک ئامازەیی بۆ کرا نووسەر هەندێ شتی گێراو تەووە کە لە گەڵ خەیاڵی کورپێژگە یەکی لەو تەمەنەدا نا گونجێ — له راستیدا ئەمانەش لە حوکمی ئەنجام و ((پەيامی)) چیرۆکە کە یە کە نووسەر — لە دەرەو بە کارە کە ی خۆیەو شەتەکی داوہ. بە تایبەتی بەشی دوایی چیرۆکە کە ، وەلامی پالەوانە کە بۆ باوکی ، رەنگدانەوہی راستی چیرۆکە کە نییە بە لکە رەنگدانەوہی بریاری نووسەرە کە یە “ چونکە خۆینەر نازانی کە پالەوانە کە هوشیاری کۆمەلایەتی خۆی — ئەمە ی کە نیازی ئەو یە بێتە نووسەر تا ژیا نی باب داکی و نەنکی و دۆستانی باوکی خۆی بنووسیتەوہ — لە کوی هیناوە. حەیفە عیسا لە بیرکری. بە لێ باوکی شیرینە کە م. مامە کا هیش هیچ کە سیکی نییە و زۆری قسە بۆ کردووم. من دەبە نووسەر و لە چەقۆی تیزی قاسم و دارو دەستە کە شی نا ترسم.

کۆتایی چیرۆکە کە ، وەک کە باسکرا ، کاردانەوہی نووسەرە بەرانبەری ناکامیە زۆر تالەکانی کە بە سەر کە سەکانی ناو چیرۆکە کە دا سەپینراوہ ، وادیارە نووسەر نەیتوانیوہ لە مەر چارەنووسینکەوہ کە سەر ئەنجامی رژییمیکی دژە مەزۆقە — وە شوین پەنجەیی خودی نووسەریشی لە سەردا دەدیتری — خۆینساردو بیتالیەن بێتەوہ ، ئەگەر چی پێگەیی نووسەر بۆتە هۆی ئەوہی چیرۆکە کە نەختی رۆمانتیکیانە و ناواقیعی خۆی بنوینێ.

به فرینه

له بهر بهرۆچکی بهر هه یوانی دانیشتبوون و به فرینه پالی به سینگی دایکی دابوو. ژنه که توند ئه وی له نیوکۆشی خۆی گرتسوو. پرچه زهرده که ی به فرینه، له نیوان ددانه کانی شان هه که دا، نه رم و ساف به سه ر پیتستی شانوملیدا بلاوده بووه. له گه ل هه ر دا هیتانیکی مووه کان، قه ف قه ف به سه ر یه کدا چین چین ده بوون.

((نای! گویم! گویت لیکردمه وه!))

-چی بوو؟ دیاره گوپی تو کاغزه. ئه گه ر گوپی مرۆف به شان ه کردن لیده بووه، ئیستا له م دونیا به دا که س گوپی نه ده بوو.

به فرینه: توند دهستی به گوپی خۆیدا هیتنا. به وردی ته ماشای سه ری په نچه کانی خۆی کرد تا دلنیا بی له وهی که گوپی به خوین داها توه یان نا. دایکه به گالته گوتی:

((هه ی هه ی، هه ی هه ی. گویت لیبۆته وه و هه ر ئاگاشت لی نییه. ده بی ئیمپرۆ

بچه کن مامه مه قدور و گوپیچکۆله بزینکت بۆ بکرم.))

کورپیژگه یه ک له سه ر خا ک و خۆلی هه یوانه که، ژیری خۆی ته ر کردبوو و خه ریک بوو به ئه نگوستان گل و قوره که ی ژیر خۆی ده خوارد.

ژنه که له کورپیژگه که رووهات:

((ئه های یوسفه.... کخ... کخ.. هه ی تف له کارو کردارت! سه یری سه یری چ

ملچه ملچیکیه تی. ده لپی پا قلا وه ی گه رم و نه رم ده خوا هه ی به ده خت.))

کلۆپیک له لای کونه لووتیکی کورپیژگه که، هه ر گه وره ده بوو و بچووک ده بووه.

یوسف به قونه خشکه، خۆی گه یانده دایکی. به فرینه خۆی له ناو هه ر دوو ئه ژنۆی

دايكي هينا دهرى. ژنه كه به لچكيني كراسه كه ي كه پوي مندالنه كه ي گرت. نهنگوستي له ده مي مندالنه كه نار گرمته گليني لينده هينا. گلويه چلميه كه ي، به نه خشي بنه سوورگوله كه ي سهر كراسه كه ي سرييه وه و په لئه ي چلمه كه به ره به ره بچووك بوه تا ديارنه مدا.

ژنه كه چوه ژووري. له قوژينيكي تاريكدا كونه چاروگه ييكي هيناو له سهر زهوي راخست. چاروگه كه ي له يوسف وهر ييچا. به فرينه له دا يكه نزيك بوه و پشتي له و كردو راوه ستا. ژنه كه مندالنه كه ي له كوئي به ست:

((ته گهر زور وهرس بوو بيكه وه. ناكات ليبيسي نه يخه ي! ناكات له مريشك و جووجه لان بي. نهنگوست به كونه مار و ميروان دا نه كه ي! شتي خراب هه لئه گريه وه. بيخوي. بو فراوينت له زه لاته كه ي دوييني شه و نه ختي ماوه، نيوره ژ به نان بيخو، ناني وشك و قه ندم له ناو ده لاقه داناوه. ههركا تيك يوسفه برسي بوو، بيكوته، بيتليسينه وه و بيديه. مه هيله ميش و مه گهس له دم و لووتي بنيشن.))

هه ره ده دم راسپارده كانيه وه، تيشو به ره كه ي هه لگرت. به ره و ديواره قورينه كه چو به خوئي گوت:

((مه دوانه^۱ و ته مهش ته ورداس.))

ته وانه ي له پاي ديواره كه هه لگرت و له بهر كه مه ري به ستن. كلافيك گوري سي كه له روخ سه كو كه وتبوو، هه لگرت و به كوئي خو ي دادا. هيشتا ييبي له سهر سه كو كه دانه نابوو كه به فرينه به ته كانيك يوسف ي له كوئي خويدا جيگير گرد. دهستي به دامه ني داهينا و نامه يه كي گه چراو و گرموله كراوي له باخه لي دهره يينا. چهند ديريك له نامه كه كه له بهر ده دست پيدا هينان سرا بونه وه. نيشاني دا يكي دا. گهرده ني خوار كرده وه و به شهرمني و پارانه و ييه كه وه گوتي:

((دايه جاريكي ديكه شم بو ده خو ينيه وه؟))

۱- دوانه: ديمكه ي ناو

ژنه که گه پراوه. لیوه کانی به پیکه نینیکی کهم کرانه وه. نامه که ی له کچه که
وه رگرت.

له چه هره رهنگ بزپرکاوه که ی شه و راما:

((خه ریکه دره نگم به سه ر دادی. دوو رۆژه شه نامه گه یشتوه و هه زار جارم بو
خویندۆته وه. به خوا ماندو بووم.)) له پر دلی پیی سووتا. دهستی که به سه رو پرچی
به فرینه داهینا:

((ئیمرۆ کچی که باشه هه ر چیه کی پیتم گوت و ابکه تا ئیواری که له
بیشه لانه که هاتمه وه جار یکی دیکه شت بو بخوینمه وه.))

به فرینه سه ری به سکی دایکی کردو له سه ره خۆ کراسه که ی ماچ کرد. نامه که ی
له باخه لی هاویشته وه. هه ردوو دهستی له پشتته وه توند به ژیر منداله که وه گرت.
منداله که که ههستی ده کرد دایکی ده یه وی دوور که ویتته وه لهج لیوی پیکدادا خۆی به
لای دایکیدا سوراند، به لام به فرینه چهند جار یک خۆی هه لدا ئاسمان و منداله که که
وته پیکه نین، به فرینه به ره و خواره وه ی هه وشه که رایکرد و له ته نیشته کولانه که ی
جووچکه و مریشکان دانیشته. دایکه که له و دیوی کۆلانیوه گوئی له تریقانه وه ی
منداله که ی بوو و دلی سوکنایی هات.

* * *

ژنه که گه یشتته دامینی گرده که. په تی سه ری دۆدانه که، مه چه کی ئازار ده دا.
په ته که ی کرده وه به دهسته که ی دیکه وه ی گرت. شوینی گوریسه که ی سه ر شانی
گۆری. چاوی له و ریگا پیچاو پیچه بری که له سه ری گرده که وه به ره و خوار ی پان
ده بووه. پیاویک خه ریکی خلۆر کردنه وه ی باریک دارو چیلکه بوو به سه ر ریگه پیچاو
پیچه که کۆمه له چیلکه و داره که پیاوه که ی به دوا ی خۆیدا راده کیشا و له سه ر ریگه
پیچاو پیچه که ی ده برده ده ری. تۆزو خۆلیکی زۆری لیته لده ستا و بوو ده میک کابرای
له ناودا بزده بوو.

مامه مه قدوری شو انکاره. چهند ههنگاوێک له ولاتری میڤگه له که،
 به پیشه قانه که ی، رهگ و ریشه ی گیاو گۆلێکی که بۆ خواردن دهستیان ده دا، له ناو دلێ
 خاکدا ده رده کیشا و سترانێکی غه ریبانه ی ده چری:
 ((به گاسنی غه م، شو ی زه وی خه مم بری.
 به بنه تووی غه م تو م دا.
 به ره مم غه م بوو. به داسی خه فته دووریمه وه.
 دانی خه مم برده ناشی غه م.
 ئاردی خه مم به ئاوی خه فته شیلا.
 له ته نووری خه م برژاندم.
 نانی غه مم له سه ر خوانی خه م دانا.
 هاو سفه رده که شم خه م بوو.
 له ته نیشته ی دانیشتم و له گه ل خه م خواردم.))
 -سه لام و عه لێکم مامه مه قدور!
 پیره میرده که که مه ری راست کرده وه و ملی سوراند:
 ((وه عه لێکم و سه لام، سه لیمه خان، ده نگ و باسی خه مه چییه!))
 -دوو سی رۆژێک پێش ئیستا نامه ی هاتوه، نووسیویه تی که چهند رۆژێکی
 دیکه مه ره خه سی و ده رده گری و دیتته وه ئیسا ئه للا.
 -له په نای خوادابی. به خیره سه لامه ت بێته وه ئیسا ئه للا.
 -سه لامه ت بی. خوا هه ر عه مرتان له نو ی بنوو سیته وه.
 سه لیمه گه یشته دار به رووه که ی بنار ته پۆلکه که. قه له ره شکێک له سه ر داره که
 نیشته وه و سی جار ان قره قری کرد. سه لیمه به قه له ره شکه که ی گوت:
 ((خه به رت خیری... خوا خیرانکا... خه به رت خیری.))
 ئه نگوستی شاده ی وه ک قولابێک لێکرد و ئاره قه ی برۆیه کانی بێسپریه وه پشتی
 چه مانده وه و ههنگاوی بۆ سه ر رینگا بێچا و بێچه که هه لپێنا.

لەنیووی رینگادا گەیشتە ئەو پیاووی بارە چیلکە کە ی خلۆر دە کردەو خوارێ،
هاوسییکە ی ناسییهو:

((ماندو نەبی خالۆ مەولوود))

-ئای سەلامەت بی کچی خۆم. چەندە ناوخت هاتوی! بەدرەنگ کە وتووی!
سەلیمە هەناسە یەکی تازەیدا:

((ژنی خاوەن مندال نیووی هی خۆی نییە خالۆ. تا لە بیئە و بەرە ی مندالان
بوومەو، نیو پۆ داھات.))

پیاو کە گوتی: ((باشیە کە ی لەو دایە کە لە رۆژانی بەھاران، هەرکە سە بە مرادی
خۆی دەگا. ئەوندە ی بتەوی رۆژگار درێژە.))

ناماژەییکی بۆ جیگایەکی دووری سەری گەردە کە کرد:

((ناگات لە بیئە لانی بی، گیاندار و دپندە لە ترسی هارە هاری مینگ و میراژان
لە پڕ و لە نکاو و رووژم دەھینن.))

-تاگام لە خۆیە خالۆ. مرۆقی سەلت، پالەوانی خواپە. من خۆم لەوان کە مەتر نیم.
بەھار، تارای سەوزی بە سەر ئەو ناو دا دا بوو. شەنی با بۆنوبەرامە ی تالی
گولە بادەمی کیوی دەھینا. سەلیمە ماندو بوو. داسە کە ی بە چەپ و راستی چلە
دارەکاندا دەدا و ئارەقە ی دەردەدا. دەمو چاری وە ک گول گەشابۆو وە ک نانیکی
جوان و ناسک بوو. وەختیکی تەواویک لە عەسر تیپەریبوو. پالی بە کۆلکە داریک دا.
ویستی گریبی دۆدانە کە بکاتەو کە هارە یە ک بیئە لانی کە ی لەرزاندا. چەند گۆلکە یەکی
بادەمی کیوی هەلۆەری و رووژانە سەر زەوی. سەلیمە بە شیواویە لە جیتی خۆی
راپەری. سی فرۆکە لە پەرە گە ی ناسماندا بوون. لەودیوی گەردە کە رەمبەو هور بەرز بۆو.
بایکی فینک ئارام و لە سەرەخۆ، تەپ و تۆزە کە ی رووناک دە کر کردەو بەرەو
گوندە کە ی کە لەو دامە نانە ی خوارەو بوو و خامۆش و درێژکە هەلکە و تەبوو
دەھینا.

سەلیمە لەسەرەخۆ دەنوزاوە: ((سوپاس بۆخوا، زۆر لەئیمە دوورە.)) لەگەڵ زرم و ھۆری چەند بۆمبێکی دیکە، چوێلە کەکان، بەقاو و قیژو جریوہ جریوێکی سەیرو سەمەرەوہ دوور کەوتنەوہ و ئەو ناوہ ھەمووی کپ و بێدەنگ بوو. چلیک بەقەدە دارەوہ بەکیش دەھات و دەنگێکی وەک خوراندنی لەش بە نیکۆکان دەھاتە بەر گوێ، بۆنیکی ناخۆش و نا ئاشنا، جینگای بۆنی تالی گۆلۆکە بادەمانی دەگرتهوہ. سەلیمە ھەستی بە کرانەوہی قورگی کرد. کۆخەییکی کردو رہی بوو و بەدلیکی پر لە خورپە و ترسەوہ، بارە دارو چیلکە کە ی بردە سەر ریگا پێچاوی پێچە کە.

* * *

ھەتاو لەو دەشت و دەرانە ئاوا دەبوو. رەنگی دێبە کە، لەبەر سیبەری تەپۆلکە کە، وەنەوشەیی خۆی دەنواند. سەلیمە کلکە ی گوریسە کە ی توند وتۆل لە دەستی خۆی پێچا بوو و لەسەرەخۆ، ئارەقە ی دەردە کردو بارە کە ی خلۆر دە کردوہوہو گوریسە کە ی بۆشل دە کردوہوہ تا رکێفی بارە چیلکە کە ی بگری و نەوہ کا بارە کە بخزی و لەگەڵ خۆی ھەلیدرینی. ھەرکە گەشتە دوایچی گردە کە، ھەناسە ی سواربوو. بۆنوبەرامە ی گۆرین ھیشتا ھەردەھات. ناوہ ناوہ بۆنە کە کە سکونتر دەھاتە بەر لوت و ھەندی جاریش لەگەڵ ھەلکردنی شنە ی با ھێور دەبۆہ. سەلیمە دانیشت و بارە کە ی بەھەول تەقە لا بە کۆلی خۆی دادا. ناولە پی دەستەکانی دەچوزانەوہ گەشتە بن دار بەرۆوہ کە. قەلەرەشکە یە کە وتبووہ سەر پشت و قاچەکانی لەحەوا کردبوو. مامە مەقدور بی ھەست و خوست پالی بەدرەختیک دابوو و ژنە کە لیی تی کچوو کە وەک ھەمیشە مامە مەقدور پێی بلی:

((ماندوو نەبی، بەخیری بی!))

بۆیە ژنە بەماندوویی ھەناسە یەکی قوولی کیشا و وەک ھەمیشە وەلامی داوہ:

((سەلامەت بی مامۆ.))

بەدوو دلیوہ تەماشاییکی لای مامە مەقدوری کرد، مامە سەری بە ئەژنۆ یەکانی کردبوو. پیشە قاناکە ی ھەرلە باوہشی بوو و دەستەکانی شۆر بیوونەوہ

خواری. رهگ و پیگه جواوه که ی ناو ده می له بهر پییه کانی تفاندبۆوه. ژنه وای تیگه بی که مامه خه ریکی بهستنی بهندو داوه کانی که وشه کانی بی. ئینجا کۆخه یه کی بۆ کرد و به ده نگیکی بهرزوه گوتی:

((مامه! تۆ هه موو کات هه ر سهرت له خه و ناوه. خه ریکه خۆر ئاواده بی که نگی نی میگه له که ت به ره و ئاوا بی به ره و ئاوا بی ده که یه وه.))

مامه هه ر جو له ی نه کرد. ژنه له میگه له که رامه، سه ریان به پشتی یه کدی کرد بوو و بی هه ست و خوست بوون و ده نگیان له به ره وه نه ده هات.

کاویژیان نه ده کرد. سه گی میگه ل، ملی له سه ر فینکایی زه ویه که درێژ کرد بوو. شنه یه که هه لیکرد بوو. بۆنه که به ره به ره که متر ده بۆوه، به لام قورگی ژنه که هه ر ده زوراوه. به دله راوکه و نیگه رانییه کی نادیاره وه گوربسه که ی شل کرده وه و به ره لای کرد. باره که که وته سه ر زه وی. به ره و کن مامۆ چو. مه لیک له دووره وه خویندی و قرانندی:

((ووی وهی..... ووی وهی..... ووی ووی))

ترس و دله خو ریبی سه لیمه ی داگرت: به لام به ره و پی شه وه چوو. به دوو دلیه وه ده ستی کی له سه ر شانی مامه دانا: ((مامه بۆچی)) مامه که لا که وت و چاوه زه قه کانی له ئاسمان بری.

سه لیمه چریکاندی و له مامه دوور که وته وه. پینی له مه رێک هه ر لزه لی و له پاوروو به سه ر مه رێکی دیکه دا که وت. به چریکه چریکه وه راست بۆوه. سه گی میگه له که له جیبی خۆی وشک بۆوه. سه لیمه سینگ و به رۆکی خۆی کوتا. سه ر پیچه که ی له سه ر سه ر که وته خواری و قزو بسکی خۆی رنیه وه که وته رنینه وه ی ده مو چاری و به نه ژنۆی شکاو و بیهه ست رای کرده ماله وه، له قه راغ گوندی به یه که مین مائی دینه که. مائی مام مو لود گه شت. هیتشتا باره که ی هه ر له په نا دیواری حه وشه دابوو پورێ که میتک به لا دا هات بوو پائی به دیواری ماله که بیان دابوو، کلا شه که ی نه نیوه نا چلی به ده سه ته وه بوو. تۆ په له ده زوه که ی بۆ خواری خل ببۆوه. سه ری ده زوه که ی له نیو ددانان

دابوو و به گۆشه یینکی لیوییه وه ناویزان ببوو. سه لیمه چنگی له چروچاوی خۆی گیر کرد. ههر هه مووی داروشا. یهك به خۆی بانگ و هاواریکرد:

((پووری....پووری چ دردو به لایه کمان به سه رداهاتوه؟!))

پوری به چاوه له قه پیتلک دهر په پریوه کانی چاوی له دیواره که بری بوو. بۆنی تایین له گهلا بایه که کهم و زۆر ده بوو، ژنه به کۆخه کۆخ دهرگا دارینه که ی حه وشه که یانی که دهرک به دهرکی مائی مام مه ولوودییه وه بسوو به له قه یهك خسته سه ر گازهرای پشتی:

((به فرینه....ته های به فرینه! نازیزه کهم له کوپیی؟!))

به چند هه ننگاویکی گه و ره خۆی گه یاننده کولانه ی مریشکان:

((به فرینه خانمه کهم، یوسفه ناسکۆله کهم، نووستوون!. دهك به راگی پرتانیم

نازیزه کانم. نیوه رۆ شتیکتان خواردوه یان نا!))

به فرینه وهك دایکیکی میهره بان یوسفی له سه ر بازووه وهك دار قه ننه که ی خۆی خه وانده بوو. جووجه له کان له م لاو له و نه و لای مریشکه که هه ناسه له بهر برار و بی جووله لیی که تبوون. مریشکه بی جووله سه ری بو ژیر بالی بردبووه.

ژنه که دهسته چکۆله کانی کچۆله که ی راته کاند تا وه ئاگای بینیتته وه. نامه که، له نیتوان یوسف و به فرینه دا، له سه ره خو ده جوولآوه. چهند دیره سپاره که ی زیتر سپرابۆه: ((له دووره که چه نازهنینه کهم ماچ ده کهم و له چه ناگه جوان و فندقیه که ی

گازده گرم. تاچه ند روژیکی دیکه روخسه ت له خاوه ن کاره کهم وهرده گرم و.....))

میرووله یه کی مردو له سه ر چه ناگه ی به فرینه دا به ورده نانیکه وه نووسابوو.

کهله قه مېش^۱

کورپښگه که ده می چه قوکه می له که له قامیشه دريژه که ناو ده سکی چه قوکه می فشاردا. چه قوکه هیشتا له قه دی که له قامیشه که دابوو که برووسکه یه که له سهر چه قوکه دا تیشکی داوه و شه و قه که می له چاوی کورپښگه که می دا. هه وره تریشقه گرماندی. له پر ریژنه ییښکی به خوږ به سهر قامیشه لانه که دا باری و سهر رووی سافی گومیلکه که می وه که ده موچاوی ناو له داران کون کون کرد، با له ناو قامیشه لانه که تیپه لکرد بوو، دهنگی خسه خسه قامیشه کان نه و ناوه ی پر کرد بوو. مریشکه ناویه کان به ره و قامیشه لانه که در په پین. هه ره بچو که که یان بناویکی لید او نیدی له سهر ناوه که به دهر نه که و ته وه. بارانه که سارد بوو و رووی گوومه که می کون کون ده کرد. تمه که داده هات و دهور و به ره که له ناو تمه و ریژنه ی باراندا، شیلو ده بوو و تاریک داده هات. کورپښگه که که له قامیشه کانی بو پارچه پارچه کورتر بری. کونی یه کی که له قامیشه کانی له سهر چاوی راستی داناو له کونه که وه ته ماشای نه و به ری گوومه که می کرد. له باز نه ی ته ماوی کونه که وه، چه ند ئو تومبیلیکی له و به ری قامیشه لانه که وه دیت. سی جیبی خاکی له ویدا وه ستا بوون و که سانیک به پالتوی بارانی ره شه وه، داده به زین. کلاوه بارانیسه کانیان، سه ریانی داپوشی بوو و تمه و بارانه که نه یان ده هیشت ده موچاویان بدیتری. کورپښگه که به دل له خوږ په وه، به لام سووک وه که په له هه وریک نه ختی چوه پیشه وه به دوو چاوی چه یرانه وه له که لینی نیوان

۱- که له قه مېش: پیره مه به ست نه و که له قامیشه یه که نوکه که می باریک ده کری. بو نوسین به

کارده هیتری، به تاییه تی خوښووسی.

۲- نه یزار: قامیشه لان.

قامیشەلەنەكەوہ خەریكى تەماشاكردنیان بوو. رەشپۆشەكان، بەدەم و چاویكى خەت خەت بووی بەر چۆراوكەى باران، ھەشت كەسیان لەجیبەكان دابەزاندا. چاوەكانیان بە پارچەى سىپى بەستبوونەوہ لەپىشت رێژنەكەوہ، كەوہك كوندەى سەر بەرەو ژوور دەبارى، بەپەلە ھەموویان لەتەنىشت یەكەوہ ریزكرد. دەستى راستى یەكەم كەس بە باندی برین پێچرابوو و خوین لەژێر باندەكەوہ دەچكاوہ، جۆرى باندەكە لەھەمان جۆرە باند بوو كە دەموچاوى پى پێچرابوو. مووى سەیلە زەردو خاوەكەى لەگەڵ تەوژمى بادا دەبزوتن تىكە ئالان و لەھەردوولاوہ ئاویان لیدە چۆراوہ. رەشپۆشەكان بە پەلە پەل لە ھات و چۆ دابوون و دامەنى بارانییە درێژەكانیان لە پىبەكانیان دەھالا.

كۆرپۆگەكە، سەراپای ناوى بارانى لیدەچۆراوہ، زەل^۱ و قامیشەكانى لەناو دەستیدا دەگوشى. بەبى جوولە كوركەى^۲ لە خۆى بریبوو و لەوبەرى گۆمەكە رامابوو. ناوہ ناویك لەرزىك سەراپای گىانى دادەگرت و دادەچلەكى. باران داو داو و پشك پشك، ئاسمانى دەبرى و تەم لەنىوان تنۆك و پریشكەكانیدا دەخزى. رەشپۆشەكان، تەفەنگەكانیان لە ژێر بارانیەكانیاندا دەرھینا و ئەژنۆیان دادا. ھەموو جىگایەك خوسابووہو گۆمەكە بەرە بەرە پر ئاوتر دەبوو. یەكێك لەوان، لەبەر باغە كاغەزىكى ھینا ھینا دەرى و بەزمانىك كە كۆرەكە ھىچى تىنەگەىشت، خویندیەوہ. بەدەنگى بەرز و خرابیەكەوہ خویندیەوہ. كاغەزەكە خوساوە، بەدەستى كابرەو چەسپا.

كابرا بە زەجمەتێكەوہ كاغەزەكەى لەدەستى خۆى كردەوہ و پارچە پارچە فرییدا سەر زەوى، بەلام پارچەبىكى بە بارانیەكەىوہ نوساوەر بەویوہش ماوہ. لەگەڵ ھینانەوہى مىلى تەفەنگەكان بارانەكە لەرزىەوہ، مریشكە ئاویبەكان لە پالان قامیشەلەنەكە ونبوون. كەسى یەكەم كەدەستى باند پىچ كرابوو، لە جىگای خۆى تەكانىكى دا. مستە قوچاوەكانى گوشى، پالە پەستۆى زەبرى گوللەكان، زەلامى سىيەم و چوارەمى، كە نەوجەوان و لاواز و بەلە بارىكە بوون، چەند قولانجىك فرییدا

۱- زەل: قامیش

۲- كوركە: ھەست

ناسمان. له دوروهه شریخه یهک هات و باران به گورتر دایکرد. مریشکه ناویه کی ترساو و شیتاو به بهر پیی کورپژگه که به خیرایی رایکردو سهری خوی له نیو لاسک و گه لای قامیشه لانه که ی دامیننی راکرد، به لام کلک و پییه زهرده په رده داره کانی، له دهری مانه وه. هه لله رزینی په رده ی مه چه کی په له وهره ناویه که، کورپژگه که ی پتر ترساند. دوا ی ریژنه بارانی گولله کان شه و ناوه کپ و بیده نگ بوو. به سهر لی شیواویه وه، به زه همت له نیو پووش و په لاش و که له قامیشه کان هاته دهر. به لام له گه ل ته قه ی شه و گوللانه ی که، تا ک تا ک دته قینران. له جیگه بیگ به بی جو لته خوی مات کرد. سه ره چکو له و ره نگ ما هوتیه که ی، له گه ل ههر ته قه که یدا ده سوراند و ده جو لانه وه. پشته کولکنه که ی که تنوکی بارانی به سه ردا ده خزی و به هه شتا و خوی له ناو ناوه که کرده وه.

باران وه ستاو ته مه که رهویه وه. کورپژگه که هاته وه سهر خوی. که نه فت و واق و رماو، ههستی کرد که ههز له هه تاو یکی گهرم ده کا. وه هه موو رژیگ چاوه ری بوو که هاوسییه که یان خاله سیاوه حش بو زه ل برین بیته شه و ناوه. خه ریک بوو ده موچاوه ته رو خوساوه که ی به سه ر ده ست و لچکی چا که ته که ی وشک ده کرده وه له و کاته دا دهنگی خالو سیاوه حشی له دوروهه هاته بهر گوی.

((هو هو... هو... هو... هو!))

کورپژگه که دهنگی ده لهرزی، به سهر لی شیواوی و لالییه که وه وه لامی داوه:

((هی ی هی... هی... هی...!))

ده میگ دواتر خالو سیاوه حش له نیوان قامیشه لانه که دا به دهر که وت. له به رده می قیت بووه جامانه ته رکه ی کرده وه تا بیگوشی.

((چ لافاو یکه! چ رژیگی ناخوشه! نازام بو هاتین.))

کورپژگه که، چاوه پر له سه ر سامی و تیپرامانه کانی له گو مه که بری.

((زور له پرتاوه اتن. له گه ل ریژنه که نا له وی...))

-ئیستا به سه رچوو، تازه هاتووین! هاتووین! و اباشتره ده ست به کاره که مان بکه یین.

كۆخەيەكى كرد و بەرەو نەيزارە كە چوو. پیتلاۆە لاستیکییە كەى كە لە سەر قورو
لیتە و پووش و پەلاشى قامیشە لائە كە دەخزی:

((بەر لەهەموو شتێك دەبێ تاگرێك بكەینەوه))

زۆر هەولیاندا تا تاگرێکیان كردهوه. لە رۆخی دانیشتن و هەلم لە جلوبەرگەکانیان
بەرز بوۆه. خالۆ چەقۆیە كەى نوشتاندهوه گوتی:

((لهوی، لەپشت قامیشە لائە كە...))

خالۆ لەدەموچاری كۆرە كە پام.

((بوچی رەنگت زەرد بووه، وەك زەردە چەوه لیھاتوو وەرە نیشانم بدە، چی

روویداوه براكەم؟))

هەر كە گەیشتنە ئەو شوینیە كە گوریژگە كە نیشانی دابوو، جۆگەییەك

لەچۆراوكەى خوین و باران، لەژێر پێیەکانیاندا چۆراوكەى بەستبو. خالۆ داھاتەوه:

((دەنگی تەقە هات... بەرپێژنە! پەلەوەرەكان زۆر ترسان، ئەوان...))

-لە كۆیوێەکانیان دا. گەلەییەكى زۆر بوون!

كۆرێژگە كە هەر مات بوو.

((هەشت دانەبوون.))

-كی

- كۆیوێەكان! هەبێ و نەبێ خەونم دیتو.

چاوه كانی خوێ هەلپشا فت:

((بەجۆرێك قسەى دەكرد كە هیچی تێنەدەگەیشتم.))

خالۆ لەسەر زەویە كە دانیشتن و بەدەستە كانی قورە كەى تێك هەلپشاوت:

((ئەوانە، شوون پێى مرۆقن. زۆر بوون. شوونپێى كۆیوێەکانیان هەلگرتوووه

ویرانیان كردون.))

بە ئەنگوستی شادەى، شتێكى سپى لۆكەبى نەرمى وەك گەچ لە نیو جۆگا

خویناویە كە هەلگرتەوه:

((به که للهی سه ریانه وه ناون. له نزیکیشه وه پیوه یان ناون!))
که میک بیری کرده وه و به قامیشه لانه که یدا هه لروانی تیپراما:
((له ناغافل گرتویانن.))

کورپیژگه که گوتی: ((ده بی وایی))

هه ردووکیان بو قامیشه لانه که بو روخ ناگره که که ئیدی خه ریک بوو گری
داده مرکاو، گه پانه وه. خالو دهستی به دوزه له لیدان کرد و کورپیژگه کهش که سه رو بنی
زه له کانی بری بوو. دهسته دهسته ریکی خستن و له کیسه ی کردن. خالو یه کیک له که له
زه له کانی دهست دایه و به وردی تیپروانی نی.

((بینه! پشکه خوین پرژاوه ته قامیشه کانیش.))

کورپیژگه که، قامیش و زه له کانی له ناو دهستیدا سوپاند:

((نه نکم دهیگوت هه ر کاتی هه وره برووسکه له نه یزاران بشریجینی، قامیشه کان

پر ده بن له په له ی خوین.))

-راستی گوتوه، منیش بیستومه.

پاشکویه کی سوورو بچوکی هه لگرته وه. له سه رخو فووی لیکرد تا گری گرت و له
مه و دای دیاریکراو رووی سافی قامیشه کانی سووتاند و له یه ک ریز کونی کردن.
دوو دانه زه لی کونکراوی له ته نیشته یه کدا داناو به ده زویکی مساوی. توندو توول
به ستنی. دوای دوو دانه ی کورتیله و باریکتری به چه قو قلیشانند و له ده می زه له
کونکراوه کانی راکردو به هیمنی گوتی:

((بوو به دووزه له یه کی باش.))

دهسته کانی له سه رئاگر گه مرکرده وه. جامانه که ی که هیشتا نیمی مابوو، له سه ری
پیچاووه دووزه له که ی به لیوه کانیه ندا دووزه له ناله ی لیوه هه لسا له پر گو میلکه و
نه یزار و جیهان، بیده نگ بوون تا دهنگه که به هه موو شوینیک بگا:

((نه ی بژهن نه ی بژهن نه ی بژهن))

-چ خوشی ده ژهنی نه ی ژهن

-بژهنه نهی له کیو و له بازاران

-که منیان کوشت له داویننی نیزاران.

شینجا دووزه له که ی بهوردی ته ماشاکرد و سهرو بهریکرد و دووباره خستیه وه نیوان

لیوه کانیه وه

((بژهن نهی ژهن بژهن نهی ژهن بژهن نهیژهن))

چ خوشی ده ژهنی نهیژهن

بژهنه نهی له کیوان، له بازاران

که منیان کوشت له دامیننی نهیزاران

خالۆ یه کسه ر دووزه له که ی له باخه لیدا شارده وه:

((به لئ. راسته، که سینک له دوور له گه ل دووزه له که ی من گۆراننی ده لئ. چه نده

پرله خهم گۆراننیه که ده لئ))

* * *

بۆ رۆژی دوايي کورپیزگه که زه له کانی بۆ مائی مامۆستا که ی برد و له به رده می

دانا.

مامۆستا که ته ماشاییکی چاوه سوور داگه رپاوه و تاداره که ی کورپه که ی کردو

دهسته تهر و تازوه ناسکه که ی له ناو دهسته کانی خۆیدا گرت:

((تات لئیه کورپه که م! دهسته کانت ناگریان لئیده باری.))

کورپیزگه که هیدی و له سه ره خۆ گوتی: ((دویننی چووبوومه قامیشه لانه که که له مه

قامیش بۆ نووسین بریم، له پر برووسکاندنی و که وتمه بهر ریژنه ی به خوری باران.))

مامۆستا که سه ریکی بادا و چه ند مه شقیکی بۆ کورپه که نووسیه وه:

((ئه مه ش سه ر مه شق.... چه ند رۆژیک له ما ل بجه وپوه تا حال و بارت بئته وه

جئ. خۆت سه رگه رمی مه شقه کانت بکه.))

کورپیزگه که هه فته یه که له ماله وه لئیه که وت و له ناو تاییکی گه رمدا ده سووتا. که

باشبووه هه ر به و جوړه ی که له ناو نویندا راکشابوو، مه شقه کانی نووسیه وه و هه رکه

کاره‌که‌ی ته‌واوبوو، چۆوه کن مامۆستا‌که‌ی و مه‌شقه‌کانی دایه. مامۆستا‌که به‌دیتنی خه‌ته‌که‌ی ئه‌و، له‌سه‌رسامیدا ده‌می وه‌ک ته‌له‌ی ته‌قیوی لی‌هات:

((نه‌خشت هیناوه کوره‌که‌م. ئه‌مانه... ئه‌م خه‌تانه تۆ نووسیوتن؟!))

گو‌یچ‌کۆله ناسکه‌کانی کورپژگه‌که وه‌ک ره‌نگی مرواری بریقانه‌وه: ((به‌ئێ مامۆستا.))

مامۆستا‌که به‌سه‌رسورمانی‌که‌وه چاوی به‌ کاغه‌زه‌که داده‌خشانده به‌ کرژیی‌که‌وه گوتی:

((به‌لام... ئه‌مه... ئه‌وه... ئه‌وه مه‌شقانه نین که‌من بۆم نویبوی. ئه‌مانه‌ت له‌کو‌ی هینا...?))

کورپژگه‌که گوتی:

((تام لی‌بوو. به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو وه‌ک بلیتی...))

مامۆستا چاوی‌که‌که‌ی سه‌ر لووتی جی‌گۆرگی پیکرد و چاوی له‌ نووسینه‌که‌ی کوره‌که‌ بری:

((من ترسم م م نییه نییه.....))

ئه‌گه‌ر ئه‌م خه‌ونه له‌ خه‌وی‌کی په‌ریشانی شه‌وی‌ک ده‌دیترین ن.ن.

یان به‌ ورینه‌ریی ناو تایکی گه‌رم م....

یان به‌چاوی‌کی بیدار و رووکراوه‌وه....

یان به‌گیانی نی غه‌ماوی ی ی ی))

به‌ به‌رچاوی‌کی ته‌ماوی ته‌ماشای لاپه‌ره‌یه‌کی کرد:

((زۆر رر جارن ن له‌ خوینیان وه‌ر داوین ن.ن.

به‌ بیر رر خۆت ت بینه‌وه بینه‌وه

و و و ته‌نیا ده‌سته‌که‌وت کوشتار کوشتار ررررر.

پارچه‌ نانکی ی ی بی پێخۆر ررر خوان ن نیکی بینه‌ره‌که‌ت ت تی ئیمه‌ بوو.))

مامۆستا له‌ هیکرا له‌ پیستی خۆی چوه‌ده‌ر.

((من پیشتر پیم گوتبوی که هیچ کاتیک نه گهر تات لیبوو خهت نه نوی.))

کورپژگه که به سازگاری سۆزی نهی، نالاندی:

((حال و بارم باش بوو مامۆستا. باش ببومهوه.))

مامۆستا به سه ریدا نه راندی:

((تا و ورینه!))

کورپژگه که به جوول و له زینه وهی پشت په رده یه کی شینی ئای و بیری له په رده

له رزانه کانی پییه کانی کرده وه به ترسیکه وه لیوه کانی لیک هه لپچری:

((مامۆستا به خوا حالم زۆر باش بوو. ته نیا که میتک

حالی... حالم... رهنگه....))

چه هری کورپژگه که نه ونده پر له راستی و بینگوناح بوو که دلی مامۆستا بۆی

نهرم بوو و چای له نووسینه کانی بری. له کت و کۆلانه دووره کانه وه ناله و نوزه

نوزیک بهر گوپی مامۆستا که وت. وه ک بلپی هه موو مه له کانی هم جیهانه، له گه ل

ئاوازی دوزه له یه که ده خوینن:

((بژهنه نهی ژهن، نهی ژهن بژهنه

چه نده خو ش نه یه ده ژهنی نه یژهن

ده ژهنی نهی له کیوان و بازاران

وامنیان کوشت له باوه شی نه یزاران.))

مامۆستا به بیستنی گۆرانییه که خه م دایگرت: ((ناچارم دووباره مه شقت بۆ

بنووسمه وه. قامیشه که ت بده من!)).

کورپژگه که قه لهم قه میشه که ی دا دهستی مامۆستا. مامۆستا دا هاته وه و چۆه

ناوخوای دهستی به نووسین کرد. که کاره که ی ته واو بوو. سه رمه شقه که ی له بهر ده می

منداله که داناو پیی گوت: ((به ده نگیک ی بهرز بۆم بخوینه وه.))

كورپيژگه كه به ئاوازيك هوه دهستخه ته كه ي ماموستاي خوينده وه: ((من ترسم
 نيبه. ته گهر ئهم خه ونه له خه ويكي پهريشاني شه ويكدا ده ديترى.)) ماموستا
 هاوار بكرد: ((ئهو مه شقه بخوينه وه كه من بۆم نووسي نهك هي خۆت!)) كورپيژگه كه
 راچله كي: ((ماموستا ئه مه.... ئه مه... ئه وه مه شقه يه كه خۆت بۆت نوسيووم؟))
 ماموستا به توورپيه وه كاغه زه كه ي له كورپه كه وه رگرت ه وه و به ديتني دهستخه تي
 خۆي، داچله كي و چاوي له قه له مه قه ميشه كه ي كه له ناو دهستيدا ده له رزي، بپري ((
 ئه م قه له م قه ميشه! له گه ل پشكيك خوين!))
 كورپيژگه كه چاوه كاني له مه لي سه رنه خشي كليمه كه ي ناو ژووره كه بپري:
 ((نه نكم ده يگوت هه ر كاتيک له نه يزارو قاميشه لاند ا بروسكه و هه وره تريشقه و
 ريژنه ي باران بي، زه ل و قاميشه كان.....))

لەم چرکەساتەدا

دار چنارەکان سی جاران گەلاؤ پەلکیان زەرد بوو تەنە رووت و قووتە کەیان سی جاران لەبەر کرپۆی بەفر و سەرما و سۆلەدا هەلگەری.

بیایکی تەمەن سی و شەش سالی لەبەر پەنجەرە کەدا وەستاوه و سەیری شووشە ی دەرگایەکی کراو دەکا، باوکی ئەوساکە لە تەمەنی ئەودا بوو. قژو برۆ، لیسو هەمیشە داخراوەکانی، لووتە کورت و سیمیلە پر و بابەرە کە ی تازە ماش و برنج دەبوو کتومت وەك ئەو خۆی.

لە پەنجەرە کەو هە سەر تەتکە یەکی کرد. شەش قات دوور لە شە قام و قیری جاده. دوور لە چیمەنەکانی ژێر دار چنارە کان. چنارە کان قەدیان کردوو و هەلچوون. چوار قات بەرز بوون تەو ه.

چلە پۆپە کانیان دەبینی کە بە شە ی با، دین و دەچن و شە پۆلان دەدەن. چلە ناسکە کانی هەر سەرەو هیان توانای هەلگرتنی قەلەرە شە کانیان نییە و لە سەرەخۆ دادینە خوارەو ه. ئەو پۆژانە چنارە کان کورتیلەو ناسکۆلە بوون. بە کامیۆنیکی شارەوانی هینایانن و لە چالە کانی رۆخ جۆگە کە ناشتیانن. ئەساکە بە تەنیشتیاندا تیدە پەری. بە دەستە بچووکە کانی لە سەرەخۆ رایدە تە کاندن. باو کە کە دە یگوت: ((ئاگاداریە کورپە کەم. رەگە کە ی دە جوولنی و وشک دەبی. هیشتا باش رەگی دانە کوتاوه.))

هەر ئەو پۆژەش، ریک ئەو پۆژە بوو، دایکە یان بە خاک سپارد. دوور لە زیدی خۆی کە هەمیشە ئارەزووی گەڕانەو ی بۆ ئەوی دە کرد، هەمیشە خەونی بە نیو دارستانی دار بەر و گۆزە کانهو ه دەدیت، کە هەمیشە گۆزانییە تال و شیرینە کانی لە بەر خۆیەو ه دە گوتەو ه:

((تەمەن دەمە درەختیکی نارنج

تۆش داریکی لیمۆ

ئەوینیکی نوێ دروستبکەین

پرلە تام و بۆ

دايكة سى سال دواى باوكه زيا و سى جاريدىكەى زەرد بوونى گەلانى چنارەكان دىت.
چەند كەسپىك لە كۆنە دۆستانى باوكە، بۆ پرسەو سەرەخۆشى ھاتبون. لەنيو ئەواندا
نووسەرىكى بەساللا چوويان تىدا بوو و ئەوى ماچ كەردو گوتى: ((كتومت
باوكتى.... بەلام...))

بەلام چى مامە گيان

وەكو تۆ گۆشە گير و غەمبار و داماو نەبوو. پاچەيەك ھەلچون و ئوميد بوو.

بەو كاتەشەو ھە كە لە ژير دارچنارە ناسك و ساواكاندا كەوتبوو؟

نووسەرە پيرەكە گوتى:

((پىكەو ھە زىندانى نازاد بووين. لەگەل دەستەى برادەران ھاتنە سەردام. دياريسە گيان

بۆ ھىتابووم. پەنجا پىننوس و سەد دەفتەرى سەدلاپەرەبى بوو.

پيشتر گويم لەمە ببوو.

ھەرکە ديارىەكى دامى گوتى: بنوسە ھەرچى بۆت نووسرا ئەو دەردو بەلایانەى

بەسەرماندا داھات، پىم گوت بەسەر چاوان كاكە گيان لەبەر خاترى تۆش بووبى،

ھەردەنووسم.

لە تەنیشت پەنجەرەى ژوورى و ھەستاو ھە تەماشە دەكا. سەرىك بۆ شەقامەكە

خوارەكاتەو ھە. دەنگى دايكە دەبيستى:

((سپروان كورم سەرمەبە پيشى. لىتدەدەن.))

خۆى دەكىشيتەو ھە تەنیشتى. دايكە بە رەنگى پەرىو و شىئاويەكەو چاوتىك لە باوكە

دەبرى. باوكە گوپى لە تەپ و ھۆرى ئەو پۆستالانە راگرتو ھەكە لە قادرمەكانى ساختمان و

بالەخانەكەدا سەردەكەون. ئاسانسوار لەبەر نەبوونى كەلوپەلى يەدەگى، كارناكا و ئەوان

خەرىكەن لە قادرمەكەو سەردەكەونە سەرى.

باوكە دەيوپى لە گۆشەيەكى پەنجەرەو، تى چاوتىك بەداتە دەروە. گوللەيك رىك بە بەر

پەنجەرەكەدا دەردەچى و بەديوارى مالىك دەكەوى. ژنە دەرزىكىنى و ھاوار دەكا:

((سپروان، رۆلە! وەرە ئيرە و دانیشە.))

باوکه دهلی: ((ته نیا تهو مالهی پیده زانی.))

دایکه ده پرسی: ((دوینی چویه کی؟))

((چوم ته له فون بکه.))

-که ست به دواوه نه بوو سو راغت بکا؟

-نا

-دل نیای؟

-به لی.

-نه چویه جیگایکی دی؟

-نات نیا له گهل نه مین بریارماندا بوو به کدی بینین. چهند شه قامیک خوارتر ته له فونم

کرد.

-چی وه لام دایه وه؟

-ته له فونه که هی هلگرت، به لام کس وه لامی نه دواوه.

-هه لبه ته خوی له مال هوه نه بووه.

-نا زانم. وشه بیکی که ده بوو بیلی، نه یگوت. منیش به کسهر ته له فونه که م داخسته وه.

-له دوا پیدا چیت کرد؟

-گه رامه وه مالی. بۆ شوتیزری چهند کولانیک له خوارتره وه هاتمه وه. هه موو جیگاییک

پاک بوو. باره که ناسایی بوو.

ژنه که چوه پشت ده رگاوه دهستی له سهر دهسکی ده رگاوه دانا.

پیاوه که گوتی: ((دهستی مه دهیه.))

ژنه که گوتی: ((ماله که ناشکرابوه، ههر بهم زوویه.))

-کیتبل و پیست و ئیسقان و کاکه مینی دیت که چوار پهلان، له به انبهری تیپه ری.

ده وروبه ری پر بوو له ددان و نینوک و خوین.

له گهل دهنگی ژنه که، کاکه مین دوور که وته وه.

((به لام تهو هه همیشه چه کی پیبوو.))

چاوه کانی پیاوه که ههر به دواى شه و ده بون که کاکه مین له ناو ته میکی سووردا

بییته وه:

- تازه چی؟

- ژیان شیرینه. ته ماشای دار چناران که چۆن به په پری حهزو ئاره زووه به ره وه هه تاو
هه لده چن. ته ماشای قه له ره شکان بکه که له سه ره دره ختی دووره ده ست به چ هه ول
کو ششی که وه هیلانه دروست ده که ن.

- مانای شهویه کاکه مین!

- هه تاکو من خو شم.

له سه ره خو، له سه ره هه ر چوار په لان به ره وه په نجه ره که خشی و به پارێزه وه سه ریکی بو
خواره وه شو پر کرده وه. سی جیبی خو له میشتی، که سه ره کانیان به وینه ی شه تره نج سپی و ره ش
بوو، له ولاره وه ستابون.

پیاوه که له سه ره زهویه که خپ دریت بوو گوتی:

((ده مار و پیست و کیل و هیسک و ئاسن:

کورپژگه که له چاوه کانی باو کیدا برووسکه بیکی خیرای دیت. ده ماری ناوچه وانى
ده په ریپوو. ژنه که سه تلێک ئاوی له سه لاجه که (یه خچال) ده ره ینا و ئاوی له په رداخ کرد.
ده ستی ده لرزی. په رداخه پره که لی رزاو ده ستی ته پر کرد. په رداخه که ی دا سیروان.

((بیخۆه... رهنگت وه که په لکه پیازی لی هاتوه.))

ئیستا فیئکی ئاوه که ترست ده ره و بییته وه. سی جارن دره خته کان رووت و قووت بوونه وه
و هه موو ته نیان له ناو به فرو سه رمادا له رزی بوو. سی جارن قه له کان هیلکه یان له ناو
لانه کانیان دانابوو. ئیستا نه یده زانی وینه ی خو یه تی یان هی باوکی له سه ره شو شه ی
په نجه ره که وه ده رکه وتوو، له سه ره ی سه ره وه چاوی له وه له خوینه بریپوو که له سه ره جاده که
له که ناری شه سی جیبانه دا رزابوو.

((ناخ باهه!))

ئه مه هاواری کی بوو؟ له شو شه ی په نجه ره که راما. خو ی بوو یان باوکی؟

دەنگى لە دەنگى منداڵىكى شەش سالى دەچو كەتازە ناويان لە قوتابخانە كەى نزيك مائەوھيان نووسى بى و مانگىكى ديكە دەچوو قوتابخانە.

جاتايىكى جوانيان بۆكرى بوو و بابە گەفتى پىدابوو كە دەفتەرو پىنوس و مەكەنەى قەلەم دادانىشى بۆ كرى.

بابە ھەردووو دوورتر كەوتەو تا بەشىوھى پەلەبەك لەسەر جادە قېرەكە و لە رۆخ چنارەكان بەدەر كەوت.

((ناخ بابە!))

لە پشت دەرگا، دەنگە دەنگ و ھات و بات بوو. لەناوھەراستى مەتبەقەكە، كەتیب، نامىلكە و بەلگەنامەيان دەسووتاند. دايكە دەستە پاچە، بەسەرھەرچوار پەلى، بەدەورى ژووورەكەدا دەھات و دەچو و بۆ ئەوھى نەقىزىنى، لىنگە گۆرەوھەكى لەناو دەمى خۆى بەستا بوو. ژنە، لەپر لىنگە گۆرەوھەكەى لەدەمى خۆى دەرھىنا:

((چى بكەين؟))

-تۆ گيانى خۆت سىروان، منداڵەكەم بەتەنيا بە جىمەھىلە. خۆت ھەرچۆنت دەوى بۆى وابكە بەلام منداڵەكەم تەنيا جىمەھىلە.

-مەگەر تۆ لەگەڵ ئىمەدا نايەى؟

پىاوھەكە چووھە پشت دەرگا. خەرىك بوون بە قۆنداغە تەفەنگەكانيان، دەرگايان دەشكاند. لە پر پىاوھە كشاوھە دواوھە. دەموچاوى ئارام و گەش بوو. رەگى ناوچەوانى بەرجەستەو دەپەريوتربوو لەھەمىشە و چاوھە كالتەكانى پر لە تریسكە تریبوو. بەرھەو پەنجەرەكە رايكرد و تىژ لە بۆشايى پەنجەرەوھە خۆى فرىدا. سىروان باوكى دىت تەماشای ئەويكرد، كە دەست و قاچەكانى لىككردبۆو، بەرھەو خواروھە كەوت.

لە نىگايدا، شتىكى پر لە ھىما و راز دەدیترا كە ھىشتا دواى تىپەرىنى سى جاراز رووتبوونەوھى چنارەكان، لە مانايان نەگەيشتوھە.

باوكە خەرىك بوو دەكەوتە خواروھە، ھەزىدەكرد وەك ھى ناو فىلمى سىنەما، دووبارە بۆ دواوھە بگەریتتەوھە. بىتەوھە سەرھوھە و لەسەرۆخى پەنجەرەكە دانىشى. ئىستە باوكەكەى

هەلەدە كەششاوھ سەرى. بەلام بەھەمان چوار پەلى كراوھ رەھای لەناسمانى. ئەوى هەیناوە رۆخ پەنجەرەك بەھەمان چاوەكالە گەشەكانیەوھ. لەو گەشایی و روونیەوھ تەماشایكرد. نەپینیەكە لە ویدا بوو لە پریك ئەوھى دۆزیوھ و بەخۆى گوت: ((چاوى باوكە. ئیدی ئیستا لە ھەموو شتێك گەیشتم.))

باوكە ھەر دووركەوتوھە تا لەشیوھى پەلەییكى رەشدا، لەگەل گۆلێكى سپى پەمۆبى لە نیوان گۆلە سوورەكاندا، لەدەم چنارە ناسكۆلەكاندا، لەنزىكى ئەو سى جیبە خۆلەمیشیە، كەسەرەكانیان وەك شەترەنج سپى و رەش بوون. كەوتە خواری.

سىروان، تەنیا لە رۆخ پەنجەرەكەوھ پراوھستا بوو. سى سال پېشتر تازە خۆى بۆچوونە قوتابخانە تۆماركرد بوو. ھەزو ئارەزووى خۆیندن و نووسین لە گیانى دا دەگەرا. رىك وەك باوكى. ھیشتا قوتابخانە نەكرا بوونەوھ. بەلام ئەو ھەموو رۆژێك بەیانیان، جانتا تازەكەى ھەلەدەكرت. باخەل و زریزەكانى دەكردەوھو دادەخست. بۆ چەند دەقەپەك لە كۆلێى دەكردو باوكە كە دەیدیت بە پینكەننەوھ دەیگوت:

((پیرۆزت بى تازیزەكەم. جانتاییكى چەندە جوانە! نەمردم و تۆم دیت دەچیبە قوتابخانە.))

دايكە بەشاگەشكەبى دەپیرسى:

((بۆكۆى دەچى كۆرە دەلالەكەم؟))

سىروانىش بەگەرمى وەلامى دەداوھ:

((قوتابخانە!))

سىروان لەچلەپۆبەى درەختەكانى دەنۆرى. ئەو پەلە سوورائەى سەرگۆلە سوورو سپییەكان بەسەر جادەكانەوھ نیبە. سەرو سەداى جیبە خۆلەمیشیەكان نیبە.

ژنیك لەژێر دارچنارەكان، سبەسەر پروبەرى چەمەنەكانەوھ تا دوورى دوور، تا ئاسۆ، دامەنى پان بۆتەوھ. گۆرانى دەلێ و كەزبە دربژەكانى، بى پەروا، بەربادەدا. چەند ھەنگاویك و ئیوھتر قەلەپەشكەكان بەدەورى یەكدا ھەلئیشتون.

دارا

كوره خو خهريكه شيتيم ده كا. هه موو روژي دووسعاتان، سهر له سعات پينج تا ههفتي دواي نيوره پوره راده كاو ديتته وه مالي.

جانتا كه ي كه ههر هم هاوينه، بو كتيبه نوپيه كاني كراوه. له گوشه يه كي ژووري فرپيده دا. خيرا ده چپته سو راغي سه لاجه كه. هه رچيه كي بهر چنگي كه وي ده پينيتته ده ري. ده نيشيتته سه ري و ژنه كه م ده داته بهر پرسياران: ((ديسان سه لاجه كه تان هيچي تيدانييه.)) نه و پتر له من لپي په سته ده لي:

((ده باشه ده ي ئيدي))

-هه رسيوه گو ناو ورديله كاني دوپينين.

-تويكله كه بيان بكه.

-هه وسه لم نپيه.

-نه هيژي ده رس خو بندنت تيدايه نه.....

-شه ربه تي مانگو؟

-به لي بوچي واقت ورم او ده دياره تا ئيستا گويت لينه بووه.

-بيستومه به لام نيمانه.

-هه رشه ربه تيك ي هه تانه بو م دروست بكه قبولمه، به لام سه هو لي زياد بي. ديت و

له ته نيشتم داده نيشي و پال به ديوارده دا. لينكي لپرا ده كيشي ورگي

ده رده پهريني. هه ر گويشي پينه جو ولاوه كه بهر انبه ري ماموستاي دانيشتوه. سه ري

ناكه مه سه ر. هه روه كو له ده رس و مه شقه كاني خو ي ده دزيته وه. پيويست ناكا زوري و

ركه ي له گه لدا بكه م.

۱- گو ناو: په له داربوو بو جل بهر گيش به كار دي.

پۆلی یه که می سه رتایی ته و او کرده. یه عنی ته و او نه کرده، چونکه له نووسینه وه و هه حیساب، خویندنه وه و زانست و زانیاری، که وتوو، ئه دی که واته له چمی ده رچوه؟ له ره سم و کاری دهستی و وه رزش.

((دارا له کاری دهستی چه ندت وه رگرت؟))

- بیست!

- چیت دروست کردبوو؟

- میژیکی گه وه بو به ریوه بهری قوتا بخانه.

- ئافه رین... ئافه رین... یه عنی خو ت دروستت کرد!

- دامانه دارتاش بو ی دروست کردین.

- به راستی جوانه!

- باشه له وه رزش چه ندت وه رگرت؟

- ماموستا بیست!

- که واته وه رزش کاری، ها!

- به ئی ماموستا زۆرم هه له فتبولینه. باو کم پاره ی دا تا هه وشه ی قوتا بخانه بیان

قپر کرد تا بو یاری کردن ده ستیدا و مندالان یاری تیدا بکه ن.

- ئه ی ئافه رین! باشه ئه دی له ره سم چه ندت وه رگرت؟

- به ئی ماموستا له ویش بیستم وه رگرت.

- زۆر باشه، زۆر باشه! دیاره تابلویه کی گه وره ت کیشا وه...

- ناماموستا، باجم گفتی دا که هاوینی ئه مساله که. ده رو دیواری قوتا بخانه

چاکه نه وه وینه بیان له سه ربکیشین.

- ئه هااا به ئی.

* * *

- باوکی خاوه ن بانکه. میرزا سولتان مراد، بازرگانی برنج و رۆنی کرماشانی و په نیر

و دانه ویله و ئه م جوړه شتانه یه. رۆژگارێک که له گوندان ماموستا بووم. قوتا بیه کم

هه‌بوو. قوتابیه‌کی گیل و دەرس نه‌خوین و ته‌مبه‌ل که هیج هیوایه‌کم به‌دوا رۆژی هه‌بوو. بۆفیربوونی دهرسه‌کان، زۆرم خوینی خۆم خواردوه تا بۆنمونه به ((بسم الله)) که ده‌پکوت: ((به‌سم لا)) به‌دریژایی سالتیک هه‌فته‌ی دووسه‌عات بۆیم دووباره ده‌کرده‌وه، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌خوینده‌وه. له‌دواییدا که‌وه‌رێ بووم و وازم لینه‌ی تاخۆی چۆنی ده‌وی وای بخوینیتته‌وه، به‌لام چه‌ندی بته‌وی له‌وشتانه‌ی که‌له ده‌روه‌ی خویندن بوون زه‌به‌رده‌ست و وریابوو، بۆ نمونه له‌کرپین و فرۆشتنی مه‌کینه‌ی قه‌له‌م دادان و کۆنه تیغ و ورده‌به‌رد و به‌ردی درشت و رهنگا‌ورنه‌نگدا که که دیارنه‌بوو له‌ کوپیان په‌یدا ده‌کا و ریابوو. ئهم ورده‌والانه‌ی له‌ یه‌کیک ده‌کری و ده‌یفروشته‌وه یه‌کیکی دیکه.

تابه‌وه‌ده‌گا رۆژیک زانیم که ته‌خته‌ی دانیشتنی قوتابخانه‌ی فرۆشتوه.

((مامۆستا سولتان موراد کورسیه‌که‌ی ئیمه‌ی گۆریوه‌وه یه‌کیکی شکاوی بۆ له جینگا داناوین.))

-کورسیه‌که‌ی ئیوه‌له کوپیه‌؟

-له‌ده‌ستی راستی، ریزی پێشه‌وه‌ی پۆله‌؟

-سولتان مراد، له‌کاتی پشوو‌داندا کورسیه‌که‌ به‌وه جینگای خۆی. مندا‌له‌کانی

ریزی ده‌سته راست ناره‌زاییان ده‌ریری:

((مامۆستا، سولتان موراد ئهم کورسیه‌ی به‌ ئیمه‌ فرۆشتوه.))

-فرۆشتویه‌تی؟ مه‌گه‌ر مالتی باوکیه‌تی. کورسیه‌که‌ مالتی ده‌وله‌ته. کرپین و فرۆتنی

به‌ تاوان داده‌نری.

-مامۆستا، هه‌شت ریالی له‌م چواره‌مان وه‌رگرتوه.

-ئیه‌وه‌ بۆچی ئه‌و پاره‌تان دایه‌؟

-مامۆستا به‌خوا نه‌مانزانی. سولتان موراد پێی گوتین که کورسی نویمان

ده‌دات.

-عه‌جاییب!

* * *

سولتان موراد چەندسال دواتر، ھاتە شار لە تەختە دارەو دەستیپێکرد. دوایی بوو بار فرۆش و سەرەنجام لە بانکداری سەری دەرھینا، لە گەرە کەمە ئیمەدا زەویەکی زۆری کۆری. چەرخێ رۆژگار بە کەیفی ئەو ئەسوپا و لە پەر دارایی و سامانی، ھەتا ددانی زۆری ناو دەمیشی پەنجاقات بەرز بۆو. خانووێکی چوار قاتی لەسەر زەویە کەمی دروستکرد. منی دۆزیووەو دارای کۆری خستە بەردەستەم تا ئەو دەرسانە یی کەوتووہ فیریان بی و لییان دەرچی:

((دەزانی مامۆستای ئازیزم، کاتی کە یە کەم موشە کیان بە کرماشانەوہ نا، ئەم مندالە چوار سالان بوو. لەورۆژوہ حال و باری تیکچوو.))

-بەلام ئەوئەندە کە من دەیزانم ئەو رۆژانە کە بەریتان بەخیزانەوہ لە باکوور بوون.

-باشە، یەعنی بەلی... بەلام ھیشتا دارامان نەبردبوو. لەکن داپیرە ی بوو. ئیستا چی لەو دارایە بکەم؟ خوینی جگەر خواردنەوہ بیسوودە! دەباشە ئەویش کە سیکی وە ک باوکی لیدیتتەوہ. دەیان ھیکتار زەوی، خانوو باغ و ھەوارگە لە باکوور و چەندین بەش لە کارخانە ی شیر و خۆراکی ھەلگێراو... بەلام سولتان موراد پینی داگرت:

((دەبی شتی ک فییری. ھەرنەبی دیپلۆمە کە ی ھەبی.))
ھەموورۆژێک بەرنامە ی خویندە کە ی بە حساب دەستپێدە کەم:
((باشە دارا کۆری خۆم، تادەبژمیرە بزائم فیربووی یا نا.))
ئەنگۆستە خەپلە کانی ھەردوو دەستی لیکدە کاتەوہ. چاوہ رەش و بچوو کە مات بردووہ کانی بە پەنجە کانی دەخشینی:

((یە ک... دوو... سی... چوار... پینج... پینج... پینج... پینج...))
بە خوین ساردیی کەوہ دەلی:
((شەش))

-تاها تاها مامۆستا شهش، هوت...ههشت...ههشت...ههشت...پالّه
پهستۆی خوینی سهرده کهوی

((نۆ))

-ئهها مامۆستا نۆ...ده...ده...

ههولدهدهم لیبی تووره نه بم.

-دهباشه ئهوا دیسان ئهركه کانت ئاماده نه کردوه. بهتۆم گوت پۆژی چهند جاران
ئهنگوسته کانت لیک بکهوه و له لایه کیکهوه بیانزمیره. بهلام قسه کانی منت بههههه
ههئنه گرتووه. بۆ نه تخبویندوه؟

-مامۆستا دوینی شهو دووههزار کههمن میوان بوو؟!

-دووههزار کهس؟!

-بهلی مامۆستا دووههزار کهس.

-ئاخر کوره کهم، تۆ کهنازانی تا ده بژمیری چۆن توانیت تیبگهه کهدوو ههزار
میوانتان هه بوو.

-ئاخر مامۆستا زۆر زۆر بوون.

-زۆر له گهه دووههزار جیاوازه ئایا ماله کههتان جیگای دووههزار کهسی تیدا
ده بیتهوه؟

بهلی مامۆستا ئیمه ژووریکه زۆرمان ههیه. هی گهوره گهوره...))

-تۆبلی بۆمونه چهند ژوور؟))

-بۆمونه... بیست ژوور.

-باشه، بیست ژوور، هه ژوورهی سهده کهسی تیدا بوهستی، ئهوساکه دهکاته دوو
ههزار، له کاتیکدا که یهک ژوور هه چهندهش گهوره بی پتر له... .

- مامۆستا هه موویان دانیشتبوون.

-باشه، خۆ ئه مهیان خرابتر. ئه گهر دانیشن جیگای زیاتریان دهوی.

-نا مامۆستا، هه ندی کاتانیش هه لدهستانه سه ریی و راده وهستان.

-دیاره حەبی هەلسان و دانیشتنیان خواردبوو.ها؟
-نا مامۆستا... بەلێ مامۆستا. تەنیا یەکیکیان کە زۆر پیر بوو. حەبی قوت دەدا.

-باشە بە هەر حال چ خێریو ئێو هەموو میوانەتان هەبوو. زەماوەند بوو؟ کەسێک
مردبوو؟ کەسێک لەسەفەر هاتیۆو؟
-نا مامامۆستا.

-ئەدی چی؟
-برایە بچوو کە مەیان خەتەنە کرد.
-باشە، باشە پڕۆزی بی. هەنووکە پیمبلی بزائم کە دەتەوی ئێم ژماردە تا دە
بەبی وەستان لە بەر بکە؟

-مامۆستا ئەزبەری 'دەکەم. دەتەوی ئیستا بیژمێرم.
تەماشایێکی دەکەم و پێی دەلێم:
(بزائە دارا گیان، تۆ هەر کاریک لە ئاینده هەلبژی، دەبی حسابکردن فیری.)
بۆ نمونە دەتەوی لە ئاینده چ کاریک بکە؟))
-مامۆستا.. مامۆستا، باشە دکتۆر.

-ئەها، بەلێ، دکتۆر. دکتۆریک دەبی زۆر بەتایبەتی حسیبکردن زۆرباش شارەزابی.
حەب یان دەرمانیکی کە دەیداتە نەخۆش دەبی بە وردی بە ئەندازە دیارکراو و
حساب بی. ئەگەر تۆ حەب یان دەرمانیک لە ئەندازە خۆی پتر بە مڕۆف بەدی ئەوا
دەیانکوژی و رەوانەئێو ئەو دنیایان دەکە.

باشە مامۆستا حەبیان نادەمی. شروبیان دەدەمی.
-ئاخر شروبیح حساب و کتابی هەیه. شروبیح لە ئەندازە خۆی پتر بی زیانی
هەیه. دەبی بەوردی حیساب بۆ ئەو هەش بکە.
بە دەم شەویلاکیکی کراوە سەیرم دەکا.

((باشه مامۆستا که بوننه دکتۆر زه ههته. که واته بۆخۆم ده بیه سهنده ویج فرۆش.))

- ئەها سهنده ویج فرۆشیش ده بیّ حیساب و کتابی باشبی. که سیّک دی، سهنده ویچیک و خوار دنه وه یه که ده کری. ده بیّ تۆ نرخى ئەو دووانه له گهڵ یه کدا کۆبکه یه وه.

یه که ئەنگۆسته کانی خۆی ده ته قیّنی و کرتە یان لیۆه دینی:
(باشه، مامۆستا ده بیه نانه وا.))

- ئای که جوانه له دکتۆریه وه هاتیه سه ر نانه وایی. دیسانه وه خراپ نییه. هه ر کاریکی ده تووی هه لی بێژیره، به لام نانه وایه کیش هه ر ده بیّ حسیب بزانی. که سیّک گۆنیه یه که نان ده هیّنی بۆ به ر ده رگای هه وشه که ت و تۆ ده بیّ بیکی شى و بزانی چه ند کیلۆیه و هه ر کیلۆی ده کاته چه ند ریال و سه رجه می نرخه که ی چه نده. ئەگه ر نه یزانی کلاۆت بۆ ده دورن.

- مامۆستا باوکم کلاۆیکی فه ر ده نگى بۆ کریوم.
- پیرۆزه. ده با ئیستا بزانیین له گهڵ نووسینه وه له چیدای.
- مامۆستا. مامۆستا ئەم کلاۆه له و کلاۆانه نییه که تۆ بیرى لیّده که یه وه. زستانان گه رم دادی و هاوینان سارد.
- چۆن چۆنى؟!

- مامۆستا دوو قۆپچه ی هه یه که په نجبه یه کیکیانسه وه ده نیی وه ک زۆپا گه رم دادی که ئەویدی که یان فشار ده ده ی فیّنک دادی. پاترى هه یه مامۆستا.
- سهیره! له باتی کلاۆ خۆزگه می شکیکی بۆ ده کری.
- مامۆستا، هه موو رۆژیک باوکم سه رو پی و می شکم بۆ ده کری
- ده ک به گیانت که وى. وا چیتره سه یرى نووسینه وه ت بکه یین. پینووسه که ت بگه ره ده ست و بنووسه.

- مامۆستا ئېمىرۆ پېنووئىكىم له كۆلانى له مندا لان كېرى به سى تومەن و
فرۆشتمەوه مندا لكەى هاوسىكەمان به چوار تومەن.

-تەها. باشە كهواتە چەندت قازانج كرد؟

-مامۆستا يەك تومەن.

-ئافەرىن! ئەى ئافەرىن. باشە بەلام... بەراستى تۆش... وەك باوكت... مات مات

تە ماشام دەكا. بە توندى دەلېم:

((بنووسە. گەلانى داران له پايزان وشك دەبن و هەلئە وەرەن.))

تە ماشامى دەست و قەلەمى دەكەم. ((گەلانى)) نوسىيوه ((گلا)). له باتى وشك

نوسىيوئى خوشك.

بۆ ئەوى ناگادارى هەلەكەى بېتەوه ووشەى گەلا چەند جاران دووبارە دەكەمەوه

و لىى دەپرسم:

((هاوینان گەلانى داران رەنگیان چۆنە؟))

خېرا وەلام دەداتەوه

((مامۆستا وەك رەنگى گەلانى كاهو.))

بەخۆ خوار دنىكەوه دەپرسمەوه:

((گەلانى كاهو چ رەنگە؟))

- مامۆستا وەك رەنگى گەلانى داران.

- گەلانى داران پەنگى چۆنە؟

- مامۆستا وەك رەنگى خەيار.

مشتى خۆم كۆدەكەمەوه تا بەسەر و مېژەلاكى خۆميدا بكوتم. ددانە كانم له

جېرە و دەبەم:

((خەيار چ رەنگىكى هەيه؟))

-مامۆستا... پەنگى گەلانى دار

گېژووردەم و سەرم دەسورى.

لهناو ژووره که دهکهومه سهر گازهرای پشت. ژنه کهم که خهریکی سهوزه
ورد کردنه، دهزریکینیی و به پهرداخیک ئاوهوه به رهو لای من رادهکا:

((خهریکه خۆت دهکوژی. وازی لیبینه له گوپی باوکه ملیار دیره کهی ریام.))
دارا دهستم دهگری و به دلّه خورپییه کهوه دهلی:

((مامۆستا رهنگت زۆر بزراوه. لیبی گهپی گو به گوپی باوکه مه لارده رش.))
به بینینیک پهرداخه ئاوه که هه لده قورینم. چاوه کائم دهنوقینم و به خۆم ده لیم:
((بیننه منی بهد بهخت که وتومه ته چ روژی کهوه.....))

به هیمنی و هیوریه کهوه له دارا ده پرسم:

((دارا گیان. رهنگ و روم نیستا له رهنگی چی ده چی؟))

-مامۆستا وهک پفک

-رهنگی چۆنه کوپم؟

-مامۆستا وهک... وهک توپکلی مۆز.

-توپکلی مۆز رهنگی چۆنه؟

-مامۆستا... وهک رهنگی شه ربهنی ئه نه ناس

له پر به سه ریدا ده قیژینم:

((زهرد... زهرد... زهرد!))

ئیدی چاوم هیچ نابینیی.

بستیک داوه بهن

به ریوه بهری بهندیخانه که، سهر پاسهوان نیزامی نیزام ئابادی به ریوه بهری بهندیخانه کانی چوارو پیینج که به مله دریتزه که یهوه له که له شیریی ده چوو... چاوه خه والوه کانی هه لگلفی، باویشکیکی داو له بهران بهری ژووری سهرهنگ راوهستا.

به ریوه بهری بهندیخانه پیایک بوو قهیره، به خوی و ژنه هه همیشه نه خوش و ده رده داره که ی و پیینج مندالی سله که و بنکه وه که له دوو چاوه خانووی به کری ده ژیان و نزیکه ی نیوهی مانگانه که ی به کری خانووه که ده دا. هه همیشه خوی ده خسته بن قهرزو قۆله وه، تا ناچار ده بوو له زیده خهرجی خوی و مندال کانی بگریته وه.

شه و رۆژ له خهونی وه رگرتنی پله و پاداشت دابوو و هه ولیده دا به هوی خوش خزمه تیه وه ئه وه هل و مهرجانه بینیتته ده ست، تا ناوی خوی له ریزی ئه وه که سانه دا بنوسی که خانووی سازمانیان ده دریتی. وه ئه ویش له رۆژی شه ممه ی دووه می مانگی ئابانی ۱۹۷۶ و هه لبه ته وه ک ئه وه واته نی ۲۵۳۵ ی شاهه نشایی هه لیکی له بارو به ختیکی گه وره ی بو هاتبوه پیش.

خه به ریکی نوی و دهستی یه که م و زۆر حساس له مهر بهندیخانه ی هوت و بهندیخانه ی چواری زیندانی ژماره یه کی سیاسی. به ده ردی ئه وه واته نی زیندانی دژی هیمنی و ناسایش که له وه به شه ی بهندیخانه چهند زیندانیسه کی ناره حه ت و به ده رده سهر ده ژیان، په ییدا کرد بوو.

سهر پاسهوان دهستیکی به قۆچه کانی دا هیتنا به هه ردوو دهستی لیواره کانی کلاوه که ی جوان دا گرتنه خواری و سافی کرده وه. ریک وقیت وهستا، ئحمیکی کرد.

هەندى بۆ پيشهوه داهاتهوهو زۆر نهشارهزايانه به پهنجه لهدهرگاي ژوورى سهرههنگي
 داو لهبهر پهلهپهلي بهبى نهوهي چاوهپي وهلام بى، دهگاكهه كردوه. پي پاستى نا ناو
 ژوورهكهوه...ش...ت...ق...ا...داخ... (**). ته مه ننايه كي ريك و توندى كرد.

جهنابي سهرههنگ به دهست و پي ئالوزكاويه كهوه موو كيش وئاوينه بچووكه كه بهر
 باغه لى به خيراى له ژير دهسته ي كاغهزه كانى خه به راتى نه ورژه وراپورته كاندا
 شاردهوه. دهستىكى به پشتى برۆ ژنانيه كانيدا كيشاو گوتى به لى. فهرموو... چى ههيه. بهم
 به يانى زوه خيره؟! سهر پاسهوان نيزامى نيزام ئابادى كه له بهر دهسته پاچهيه گهردهنى
 له جاران دريژتر دههاته بهرچاوان و قليبك له گهرووى ورده ورده سهرى ده كرد. تۆزه و
 به پاريزه وه له كونه لووتى رهوانى دهريى كردو به مجۆره خه به ريدا: (به جزورى موباره كي
 جهنابي سهرههنگ ئيمرۆ به يانى له دهووبه رى سهعاتى ههشت كه بۆ سهر خوار كردنه وه و
 چو بوومه به ندى دوو له پشت ديواره وه، ژووره كانى به ندى چواره مم چاوپيدا خشاندا، داوه
 به نيك به دريژى نزيكه ي دووبست ونيو سه رهنجى راكيشام. جوړى به نه كه و جنسه كه ي
 وانيشاند هدا كه له ريگاي ناقانوويه وه وه له شويني غه يري چاوپيكاكه وتنى
 سهردانه كان، ها ته ناو به نديخانه وه له رۆخى شيشه كانى په نجه رى سه ره وه ي سلولى سه وتى
 به نديخانه ي چوار، بۆ ناوه وه ي به نديخانه ي دوو، شو ريو ته وه تكا له جهنابي پايه به رزتان ده كه م
 كه به سهر ئه م كاره ترسناكه رابگهن). سه رهه نكيش كه گه شابۆوه، له جيگاي خو ي ره پي
 سوو به ره وه لاي سه ري بۆكن پاسه وان كه چوو و ده ستى له سه ر شانى داناو
 گوتى: (هه ر تيس ستا ناگادارى ته فسهرى كيشكگر (شوعله ناز) بكه. (سه رچاوان
 قوربان!) سه ر پاسه وان كشاوه داوه و قيت سه لاميكى كرد ش. ت... ق... داخ و به ره وه لاي
 ژوورى ته فسهرى كيشكگر رويشت، جهنابي ته فسهر شوعله ناز كه خه ريكي داخستنه وه ي
 سه ري شووشه يه ك كوئلياو بوو، ده تگوت به هاتنى سه ر پاسه وان بۆنيكي ناخوش به و
 ناوه دابلا بووه. لووتى خو ي واگرت و دواي گو يگرتن له خه به ره بۆنداره كه ي سه ر پاسه وان بۆنى
 نانى ترشاوى تيكه ل به قه يري جگه ره ي به بهر لووتى ته فسهر ده كه وت. مي كرؤ فونى به ندى
 چواري گرته ده ست: (ئاگادارى... ئاگادار. تيكراي زيندان يانى دژه ئاسايشى ناو ژوورى

ھوتى بەندىخانەى چواربەزۈوتىن كات سەردانى بىنكەى پاسەوانى بىكەن، يەكەم كە چۈۈ
 ژوروى سەرھەنگ. لاۋىكى بە لە بارىكە و بېرەنگ بوۈكە يە تاۋانى نوۋسىنەۋەى
 نامىلكە يىكى كۆن بە ھەت ھەشت سال زىندانى ھوكمدرا بوۈ. سەرھەنگ كە لەرەفتارى
 ئەۋلە كاتى ھاتنە ژورۇدا نارەھەت دەھاتە بەرچاۋ. لېۋەكانى خۆى لېستەۋە، وشكى
 كروۋە بەبى ئەۋەى فەرموۋى دانىشتنى لېبكا وتى ئىۋە لە دەرەۋەى زىندان ھەر كە
 دەچۈنە ژوروى باۋكتان سەلامتان نە دەكرد؟! كۈرە گەنچە كە ھەۋلېدەدا ھېمنى خۆى
 بېارېزى ۋە شىكۈۋە ۋەلامى داۋە (ناجەنابى سەرھەنگ سەلام نە دەكرد!). سەرھەنگ بە
 شىۋاۋى و نارحەت يە كەۋە پرسى: (لە بەرچى؟) (لە بەر ئەۋەى سەلام كىردن و نە كىردن
 مەسەلە يىك نىيە!) تاى لە دەست ئىۋە گىانە ۋەرىنە، دىرندە يىنە، ئاخىر ئىۋە چىتانە ئەم وشە
 نەعلە تىەى (مەسەلەك نىيە) دوۋبارە دەكەنەۋە. دە باشە ئىستا پىم لى بۆچى مەسە يەك
 نىە؟ كۈرە كە خۆى بە ھېزۋ سەرھال نىشان دەدا بە زەرەدە خەنە يىكى گالئە جارېيەۋە گوتى)
 :چۈنكە باۋكە نىە). (كاتى باۋكە مابوۋ چۆن، ئەۋساكەش سەلامت نە دەكرد؟) (ئەۋكاتە
 باۋكە ئەۋەندە بە دەست كارۋ زەھمەتى ژيانەۋە گېرۆدە بوۋ كە قەت نە مەدە دېت. ھەر كاتىك
 كە دەھاتەۋە مالى من نوستبوم و بەيانىش من ھەر لە خەۋدا بوۋم كە دەرۆيشتەۋە سەر
 كارە كەى). (ئە.. لە راستىدا.. ھەر كاتىك كە دە تانەۋى قسە يەك بىكەن ھەزاردە لىل
 و بۇرھان دەھىننەۋە و كە مەرۆق كە ۋەرىدە كەن، باشە ۋازىيىنە، بايىيىنە سەر راستى
 باسە كە. بە پىي ئەۋەى من ئاگادار كراۋمە تەۋە ئىۋە لە گەل برادەرە كانتان تەۋاۋىك بەن و
 كىدەرە تان نامادە كروۋە و دە تانەۋى لە پەنچەرە كەى ژورۋە كە تانەۋە كارىك بىكەن. مە بە سىت
 لەداۋا كىردنتان بوئىرە روۋن كىردنەۋەى ئەم مەسەلە يە، پىمبلىن ئەم كىدەرە تان كويۋە
 ھىناۋە؟) (كى و بە چ رىگايىك بۆى ناروۋن؟ ئەۋانەى كە دەيانەۋى ئەم كىدەرە بە كارىيىن كىن
 و مە بە سىتان لە ھىنانى چىەۋچ نەخشەۋ پىلاننىكتان لە ژىر سەردايە ئەكاغەزۋ پىنوس
 بۆلپكۈلەرە كە نامادە دەبى. ئىۋە ۋەلامم بەدەنەۋە). كۈرە گەنچە كە بە سەردانىكەۋە تەماشاش
 ئەملارۋ ئەۋلاى ژورۋە كەى كىردۋ بە ھىمنى ۋەلامىداۋە: (جەنابى سەرھەنگ ژورۋە كەى ئىمە
 پەنچەرى تىدانىە مە بە سىتم ئەۋەىە دوۋمانگ پىش ئىستابە فرمانى جەنابتان داياغىست و

شوشه كانيشى بىرەنگى رەش رەنگىكران. ئەكەر دەلېن وانىسە، فەرموو زەھمەت بىكىشىن و تەماشاي بىكەن). گەنجە كە ھەلۋەستىكى كىرد. سەرى بەرز كىردەۋە و لەسەرسورمانى سەرھەنگ سوۋدى ۋەرگرت: (جگە لەمەش خۆتىمە شىت نەبوۋىن بە كىندىك لە بەندىخانەى ھەتەۋە بۆيەندىخانەى دوو راکەين). سەرھەنگ بە دلە خورپىكەۋە گەنجە كەى بۆژورە كەى رەوان كىردەۋە و پاسەۋاننىكى بەدۋاي بەرپۆبەرى بەندىخانە دانارد. ھەر كە بەرپۆبەرى كە ھاتە ژورەۋە. سەرھەنگ بەروۋىكى داگىرساۋەۋە و دەنگىكى لەرزۆكەۋە ھاۋارى كىرد: (بۆخەبەرى ھەلە دەدەى؟ چاۋتان بىكەنەۋە لوردىنۆن! ژوررى ھەوت دەمىكە پەبجەرى كەى پەرچراۋە وداخراۋە. ئەمەچەندە چارە ئەبجۆرەشەكرانە دەشكىتى!). بەرپۆبەرى بەندىخانە كە ناۋدەمى وشك ببوۋ بە ژۆرلپۆۋە كانى ھەلپچىرى و دۋاي چەندجارشەۋىلاك بەيە كىدادان بە دەنگىكى كە لە قەرى قەلەرشكە دەچۋو گوتى: (جەنابى سەرھەنگ. تىكا دەكەم نارحەت مەبن. تا ئەۋ رادەيەى كە بەرچراۋى من كەۋتوۋە دەبى ئەۋ پەتە لە پەشت پەنجەرى ژوررى ھەتەۋە شۆرپوبىپۆۋە. ئىستارەنگە بەھەلە داچوۋم و نەمتوانىۋە بەرئاستى ژوررە كە دەسنىشان بىكەم). (دەكەۋاتە برۆۋە باشى چاۋەكانت بىكەۋە و بىبىنە ھى چ ژوررپۆۋە). (سەرچاقوربان.. ھەرئىستا). ھىشتا سەرھەنگ موۋكىش و ئاۋىنە كەى نەكرتپۆۋە دەست كە دوۋبارە سەر پاسەۋانە كە بە ھانكە ھانك گەپراۋە: (جەنابى سەرھەنگ مەسەلە كە پىۋەندى بە ژوررى نۆۋە ھەيە. فەرمون خۆتان تەماشاي بىكەن دۋاي لىكۆلېنەۋە پىۋىكى زارەكى لەگەل زىندانىەكى ژوررى نۆ بەدەر كەۋت كە پەنجەرى ژوررە كەى ئەۋانىش پەرچىراۋە و داخراۋە ئەبجەرىشان دىسان لەبەر دەستە پاچەبى سەركار نىزامى نىزام ئابادى دوۋبارە ھەلە كراۋە و دۋابى چوۋنە تەماشاي ژوررى ھەشت كە روۋبەرۋى ژوررى نۆ بوۋ ئىنجا دۋاي ماۋەيەك ھىنان و بردن بە دىاركەۋت كە ئەۋ ژوۋە لەۋ لاي دىكەى سائۆنە كەيەۋ ھىچ پەيۋەندىيەكى لەگەل بەندى دوۋدا نىبە، سەرەنجام دۋاي دوو كاتژمىر بەملارو ئەۋلادا رۆشىن و راكىشانى زىندانىە كانى سى ژورران ئاشىراۋو كە ئەۋ پەتەكە لە پەنجەرى ژوررى يانزەۋە شۆرپۆتەۋە، ئەبجەشەۋەلەنازى ئەفسەر بە دلنبايەۋە مىكروپۆنە كەى ھەلگرت ۋىەك بە خۆى بانگى كىرد: (زىندانىە كانى ژوررى يانزە پىنە بىكە

ی پاسه وانی. ئەوانیش بەزووترین کات هاتنە ئەوی). لە ژووری یانزە پینچ کەس زیندانی بوون. بە کینکیان پینەدۆزێک بوی کە شەوێک زیندانیەکی راکردوی لە ناو دوکانە کە پەنا دا بوو، لە بەر ئەووە حوکمی هەتا هەتایی بە سەردادرا بوو. دوو هەمان نان پێوە دەدری نانهواخانەیک بوو کە دووساڵ پێش ئیستادوای خواردنەوی شووشە پێک فۆدگا و چوو بوو بە بنکە یۆلیسی نزیک نانهواخانە کە و گوتیوی: (بە پێی فەرمانی پیاپە بەرز شای ئییران کە فەرموویانە ئەوانە ی دژی منن دەبێ لەم ولاتەدا بچنە دەرەو هەمنیش دژی ئەم حوکمە تەم و دەمەوی لێی بچمە دەری). پیاوانی یۆلیسی بە فەرمانی بەرێوە بەرە کە یان دارکاریەکی مزریان کردبوو، بە کە لە پچە کراویبەو بە دەستی ساواکیان دا بوو. ساواکیش لە دادگای سەربازی حوکمی زیندانی هەتا هەتاییان بۆ دەرکردبوو و پێیان گوتیوی: (فەرمو ئیستا بڕۆنە دەرەو. هیوادارین کاتیکی خۆش بە سەر بەسە ی) کەسی دوو هەم قوتابی سالی دوو هەمی کۆلیژی دەرمانسازی بوو کە لە خۆپیشاندانەکانی بەردەمی زانکۆ کە بە بۆنە ی شازدە هەمی نازەرمایە سازیان کردبوو، بەر لە سالیگ گرتبوویان و لەتە بەردیکیان لە باخەلی گرتبوو و هەلبەتە ئەوەندە ی هاواری کردبوو کە ئەم بەردە بۆ تاقیکردنەو هە ی بەرێوە زمونگام هیناوە، قسە کە یان لێوەرنە گرتبوو لێکۆلەرەو هەکان گوتبوویان کە بەردی تاقیکردنەو جەزای پترە، چونکە ترسناکترەو لە ئەنجامدا بە تاوانی تیکدەری و بەرد بارانکردنی بنکە دەوڵەتیەکان پینچ ساڵ زیندانی بە سەردا سەپیندراو بوو، چوارەم کەس عەرەبیکی چۆلینشین بوو کە لە نزیکی سنوورەکانی ئییران و عێراق دەستگیر کرا بوو تاوانە کە ی دانی زانیاریەکانی سنووری ئییران بوو کە گواپە بە عێراقی داو کە ئەم زانیاریانە بە پێی دانپێدانانی خۆی لە پاشۆلی ولانغە کە ی تەقەت کردبوو، بەلام لە بەدبەختی ئەو، ئەم ولانغە چەمووشە ریک لە بەرانبەر بنکە ی پاسه وانی شاهەنشاییدا بە هۆی تەرسکردنی، بەستە توند پێچراوە کە ی خەبەر اتەکان، وەک گوللە تێپێک کە لە لولە ی تۆپەو دەرچۆ ئەو ها لە خۆی کەرە کەو دەرپەرپیبوو دەری و لە بەر پێی کار بە دەست و فەرمانبەرەکانی ئەویبەرپیو سەر زەوی. دواکە سیس مامۆستایەک بوو کە لە بۆلدا قسە یێکی ناجۆری لە دەم دەرپەرپیوو. ئەویش ئەو بۆلە باتی بلێ بە فەرموودە ی

شاهه‌نشا، به لّام زمانی تیکنالابوگو تیبووی: به فەرمووده‌ی مارکسی (ده‌باشه هه‌له‌یه‌که وکراوه) جه‌نابی به‌ریو‌به‌ره‌که نه‌ندامیکی دیاری پارتی رستاخیزه بووه، یه‌کسه‌ر خه‌به‌ری لیداو مامۆستا‌که هه‌شت سالّ حوکم ده‌دری، بۆچی؟ چونکه به‌پشکینی ماله‌که‌ی کاتی ژیر سه‌رینه‌که‌ی ده‌نۆرن له‌باتی کتیبی شاهه‌نشا کتیبی سه‌رمایه‌ ده‌بیننه‌وه، بۆیان روونده‌ییته‌وه که ئەم زاته زمانی نه‌ ئالۆزکاوه، به‌لکه ده‌ستی ئالۆزکاوه، به‌هه‌له‌ کتیبی گومراکارانه‌ی بۆ خویندنه‌وه هه‌لبێژاردوه. درێژه‌ی پینه‌ده‌بین پینج که‌ سی ژووری زیندانی ژماره‌ یازده به‌ په‌له‌په‌ل جلوسورگی زیندانیان له‌به‌ر کردو له‌ پشت ده‌رگای بنکه‌ی پاسه‌وانی به‌ چاوه‌زوانی راوه‌ستان. له‌ سه‌ر میژه‌که‌ی سه‌ره‌نگ تۆپه‌لێک په‌ت و کسێر و زبیل و خۆل و داندرا‌بوو. له‌ به‌ر ئەوه‌ی هه‌ر مه‌ئمووریکی زیندان که‌ به‌رۆخ میژه‌که‌دا تیبه‌ریبوو و بۆخیری گۆری باوکی شتیکی خستبووه سه‌ر کۆمه‌له‌که‌. هه‌رکه‌ عاره‌به‌که‌ کۆمه‌له‌ په‌ت و داوه‌که‌ی دیت به‌ هه‌ردوو ده‌ستان به‌ سه‌ری خۆیدا کیشاو نالاندی: (وای. وای. قۆرم به‌سه‌ربووکۆل و داماو بووم. یه‌که‌جار حوکمی هه‌تاهه‌تایه‌ درام و ئیستا ئیعدامی به‌ دوا دادی). نان پیوه‌ده‌ره‌که‌ به‌دیتنی کۆمه‌له‌ په‌ت و به‌نه‌که‌ چاوه‌ کانی هه‌لگۆفی و به‌ خۆی گوت: (دیسان په‌روه‌ند دروستکردن و لاپه‌ره‌ هه‌ل‌دانه‌وه. دیسان ئەشکه‌نج و ئازار. ئاخ‌ر پیم نالین ئەم ته‌ غاره‌ داوه‌ به‌ن و په‌تانه‌ له‌ کۆی هاتوون؟). دوا‌ی نووسینه‌وه‌ی سوره‌تیکی دانیشته‌که‌. لیکۆله‌ره‌وه‌که‌ که‌ له‌ نانه‌واکه‌وه‌ ده‌ستپیکرد. پ - زیندانی دژی هیمنی و ئارامی ده‌ولت عه‌باس نانه‌وای حوکم‌درا‌وبه‌ ئەبه‌دی. پیناسه‌ی‌تۆ که‌ گومانی تیدانیه‌. په‌یوه‌ندی و زۆلی خۆت له‌وه‌ روونکه‌نه‌وه، بۆم باسکه‌ن که‌ ئەم په‌ته‌ له‌ کوپوه‌ هاتووه‌؟ - من نازانم ئەم په‌ته‌ له‌ کوپوه‌ هاتووه‌. ئەمه‌ چ به‌لایه‌ک بووه‌ که‌ له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ی ئیمه‌وه‌ هاتووه‌. هیج ناگام لێ نیه‌. شه‌و نووستووم. دلّه‌ که‌زه‌ لیبوو. به‌ یانیه‌که‌ی که‌ مهباشتربووم، به‌ لّام کاتیده‌نگۆی ئەم په‌ته‌ له‌ ناو به‌ندیخانه‌ بلا‌بووه‌ دووباره‌ مه‌عیده‌م به‌سو‌ی هاتووه‌. ئایا ئەم په‌ته‌ له‌ ئاسمانه‌وه‌ هاتووه‌؟ من نازانم. ئایا که‌س دوژمنایه‌تی له‌گه‌لمندا هه‌یه‌؟ ئەمه‌ش نازانم. به‌گشتی من شتی‌ک له‌م باره‌وه‌ نازانم تا بینوسم. ئیستا ئەم په‌ته‌ وه‌ک ماریکی بی‌ ئامان هاتۆته‌ زگ ژیا‌نی من و براده‌ره‌کانی

ژووره کهم و زیندانی لی رهشتر و خه ماویتر کردوین. همر شه وئندهو قسه یه کی دیکه م نیه. سهره ننگ دوی خویندنه وهی لی کۆلینه وه که بی که نینییکی گالته نامیژی کردو گوتی: (بلی شه وهاو شه هیج نازانی! قسه بیکت نیه! بهم زانیاریانه ته وه ده تویست له و ولانه بچییه دهره وه. ها!!!؟!) روهی له پاسه وانه که کرد که له ته نیشته نانه واکه وه وه ستابوو گوتی: (بیبه نه ژووری ته نیایی. بیده نه ده ست گروهیان عه باس تا به خزمه تی بگا و تی بیگه یه نی). شه و ژووتله دینه کانی زنجان له کارگه بیکی خوری شوشتن کاریده کرد. تاقیکردنه وهی سالاتیکی دوورودیژی خوری کوتینی بۆکاره نوییه که ی گویزابوو وه سه تیلا گونا حکارانی وه ک خوری ده کوتان. بر دیان، سه ریان به مه کینه بیکی کول له کۆلکدا و فرییان دا ناوژووریکی بۆن خنک و تاریک، گوایه ژووتنا گادارت نه کردین که شه تانابارانه ده یانه وی رابکه ن؟) عاره به که منه منییکی کرد گوتی: (به خوا.. هه رتاگاو خه به رم نیه. شه م په ته له کویوه هات. من به هیج جۆریک په تی نه دهیت. شه گهر دیتی خه به ری دا...).

سهره ننگ به گالته وه زه رده خه نه یه کی هاتی و لیوه کانی خۆی لیسته وه و گوتی: (خۆت به عه ره بباژی مه په رپینه وه شه و سه ری. هه ر که ده که وه به ته نگانه زمانی عه ره بیت دیتته وه یاد. یالا دهی چی ده زانی قسه بکه، بزائم په ته که ته له کوی هیئا؟)

عه ره به که قسه بیکی نه بوو بیکا وله شه نجامدا له به رخا تری شه وهی ها و کاری کار به ده ستانی قبول کرد شه ویان به خشی و نار دیانه وه ژووری به ندیجانه، به لام بیبه ده زه که که به زی له شی بۆ دارکاریه ک و به ندیجانه یه کی ته نیا کۆ کرد بووه و به مجۆره نووسی:

وه لام: من نازائم شه بسته په ته ی که هیج نا هیئیی له کویوه هاتوو وه بۆته تزیه لئیک په ت و شه ناگره ی نا وه ته وه. خۆزیه هه ر شه مشۆکه شه به ندیجانه یان به ملی من داده دا و سه رم رحه ت ده بوو.

ئاخر توخوا شه مهش ناو لیده نیی ژیان. که سیکی غه ربیه و نه ناسرا و شه وئیک له دوکانه کاوله ویزانه که ی مندا نوستوه، ده بی شه تاهه تایه هه ر راییکی شم و هه موو رۆژیک لی کۆلینه وه لی کۆلینه وه کاری که شه بسته په ته له کویوه هاتوو؟ بۆچی کلکی فلچه که ت تیژ بووه. بۆچی ریشته به نارپیکی هاتوو بۆ وهرزش ده که ی؟ بۆچی به گۆشه ی چا و لانیو

ته ماشای پاسه وانان ده که ی؟ بوچی کاتیک که سهره ننگ به به نندیخانه دا تیپه ریوه توخوت له سه لام کردن دزیو ته وه، خوت هاویشته یه کینک له سلوله کان؟ بوچی خوار دنه کت به تام و چیژوه ناخوی و هله دده یه نه ولا؟ تاخر باب به چیتان له من دهوی حه بسی نه به دیتان به موفتی به من داوه لیتمگه پرین با رایبکی ششم و چیدیتان لیم دهوی؟ من سویند ده خوم که هیچ ناگاییکم له په ییدا بوونی شم سهره په ته ی نیه که له په نجره ی یازده مه وه ده که وتوو ده نازام چ جن وئینسیک شم مه ی بو گیانی نیمه هینا وه ته ئیره. سهره تا گوتتان سهره په تیکه. ئیستا تا گه یشتوته ژوره که ی سهره ننگ، بوته گونیه ییک سهره دا په ت وکندر و دیار نیه به یانی نایکه نه کارخانه ییکی جولایی وداور یست و و ده بسی نیمه شه وها وه لام بدینه وه که کارخانه که مان له کوپوه هینا وه ته ناو زیندان. من قسه یه کم له سهر په ت و داو نیه له سهر بوون و نه بوونی به سهر شه ولای دیواری به سیم گیرا و شه ستوری زیندانه وه ناگاداریه کم نیه. سهره ننگ به خویندنه وه ی لیکولینه وه که ی پینه دوزه که، ده ستوریدا شه ییش به ده ردی نانه وانه که به بن. چه ندچر که ییک زیاتر پینه دوزه که به سهری تراشراو پی خویناوی و په نجره ی برینداره وه له قوژبینیکی به نده ته نیاییکه ی ده نیالاند. دوا ی به ریگردنی پینه دوزه که سهره ننگ قیافه تی ماموستاییکی زانکوی وهرگرت. کلاوه که ی له سهری خوی لادا و به هیمنی له سهر میزه که ی دانا. فه رموی له قوتابیه که ی ده رمانسازی و ماموستا که کردبوو دانیشن. له دوا ی شه به هیمنی گوتی: (چون چوتیه که دژه ناسایشیکی زیندانکراو که خوی زوریش به هوش و دانا ده زانی و له پاشاوه و زبلی زینداند ده توانی شتومه کی سهریر و سه مه ره ناماده و دروستبکا. خوی شه ونده به سسته زمان و بیئاگا نیشانده دا که هه تا له بوونی په ته که ی بهر ده همیشه خوی له گینلی ده دا. شه مه خه یالی ئیوه بوچی ده با؟ بوئیکه بهری نیمه! بو لاوازی به ریوه به ریتی! بو لاوازی حوکمه ت! نا جه نایینه شم جوزه بیرو خه یالاتانه که لکتان نا گری. نیمه شه ورژ له م شوینه به چوار چاوان سهریرتان ده که یین. نه که هر له ریگای پاسه وانه کان و ئیشکچیه کان، به لکه به هوی شتی دیکه وه که له ناوه وه ی خوتاندان. ده تانه وی خه بریکتان بو بخوینمه وه که تییدا نووسراوه دوینی ئیوه جه نابی ماموستا له کاتی

چاوپینککه و تننتدا چیت گوتوه؟). ماموستا ویستی ده مبعکاته وه که سه ره ههنگ هاته نیوانه وه و گوتی: (تهی جه نابی قوتابی ده رمانسازی ده تهوی پیتیبیلین که نهو کیسه ی به دیواری ژوره که تانه وه و به سه سر سرتانه وه هه لواسیه وه، چه ند قه لم و قه له می دیکه ی تیڈایه؟ ئیمه ناگامان له هه موو هه ست و خوستی ئیوه هه یه. به لام ئیوه به هه له داچوون زور ساده بیرتان لیگردۆته وه). (چ خه یالینکی پرو پووجه! رهنگه یه کیک له نیوان ئیوه دا هه بی دهسته یه که مه وادی ته قینه وه له کیسه که تان باوی، ده بی ئیوه ته وه ند ه کیل و گه لحو بن که نه زانن کی تم کاره ی کردوه؟ ئیستا بهر پهری ریزه وه داواتان لیده که م ته وه ی که له باره ی تم په تانه وه دهیزانن بینوسن). به لام کاتی قوتابی و ماموستا که نکولیان له نووسین کرد، سه ره ههنگ کلاوه که ی له سهر ناوه و فرمانیدا و پاسه وانان هه ره له ژوروی هه دوو کیان له خوین گه وزانندن و لاشه ی سست و بیهوشی نه وانیان له نیودوو په تووی سه ربازیدا پیچاو فرپیاندانه ناو ژوروی زیندانی ته نیاییه وه. رۆژتیکیان سه ره له ئیواره که ی سه ره پاسه وان نیزانی نیزام نابادی له به ندیخانه ی دوو خه ربیکی کاری ئیشکچیه کان بوو. نه وه له بهر نه وه ی منداله که ی شه و تای لیبوو خرابی لیگوزه رابوو. پالی به دیواری به رزی زینداندان بوو و به دم هه لکشانی مژیککی گه وره ی جگه ره وه، له گوشه و که ناره کانی به ندیخانه دا چاوی ده گیڤا بو شه وه ی خه به ربیکی ته ره و تازه تاماده بکا. له م وه خته دا مه لیک له کونی سیمه در کاویه کانه وه، فریه ناو حه وشه ی زیندان و له و دیو په نجه ره ی ژوروی یازده وه نیشته وه. مه له که بسته په تیککی به دهن دوکی هه لگرتبوو له پشتی په نجه ره ی ژوروی یازده وه هیلانه ی دروستده کرد.

(*) مه به ست دهنگی پییه کانیته که به زه ویدا ده کوتی.

(**) نه مه تاماژیه بو زمانی نه وه بابا عاره به ی گوایه فارسی باش نه زانیوه.